

ஞானம்

கலை இலக்கியச் சஞ்சிகை

258

விலை :
ரூபா 100/=

கலாபூஷணம், கவிச்சுடர்
யாழ் அஸ்ம்

ஒளர்: 22
சுடர்: 06
258

பகீதல்தி மூலம் வீர்வும் ஆழமும் பெறுவது ஞானம்!

வெள்ளத்தின் பெருக்கையோல் கலைப்பெருக்கும்
கவிப்பெருக்கும் மீமவமாயின்,
பள்ளத்தில் வீழ்ந்திருக்கும் குருடெரல்லாம்
விழ்பெற்றுப் பதவிகொள்வர்.

ஆசிரியர் குழு

ஆசிரியர், ஸ்தாபகர் : தி. ஞானசேகரன்
இணை ஆசிரியர் : ஞானம் ஞானசேகரன்
நிர்வாக ஆசிரியர் : ஞானம் பாலச்சந்திரன்

ஒவியர்: கிறிஸ்டி நல்லெரத்தினம்

தொடர்புகளுக்கு

தொ.பேசி. ☞ 0094-11-2586013
0094-77-7306506
தொ.நகல் ☞ 0094-11-2362862
இணையம் ☞ www.gnanam.info
www.gnanam.lk
தளம். ஞானம். இலங்கை
மின்னஞ்சல் ☞ editor@gnanam.info
editor@gnanam.lk
அஞ்சல் ☞ 3B-46th Lane, Colombo-6,
Sri Lanka
வங்கி விபரம் ☞ T. Gnanasekara Iyer
Acc. No. - 009010344631
Hatton National Bank,
Wellawatha Branch.
Swift Code : HBLILKLX
(மணியோடர்மூலம் சந்தா அனுப்பு
பவர்கள் வெள்ளவத்தை தபாற்
கந்தோரில் மாற்றக்கூடியதாக
அனுப்பதல் வேண்டும்)
சந்தா விபரம் ☞ Sri Lanka

ஒரு வருடம் : ரூ 1,000/=
ஆறு வருடம் : ரூ 5,000/=
ஆயுள் சந்தா : ரூ 20,000/=

ஒரு வருடம்	
Australia (AUS)	50
Europe (€)	40
India (Indian Rs.)	1250
Malaysia (RM)	100
Canada (\$)	50
UK (£)	40
Singapore (Sin. \$)	50
Other (US \$)	50

☞ ஞானம் சஞ்சிகையில் பிரசுரமாகும் படைப்பு
களின் கருத்துகளுக்கு அவற்றை எழுதிய
ஆசிரியர்களை பொறுப்பானவர்கள்.

☞ புகைபெயரில் எழுதுபவர்கள் தமது சொந்தப்
பெயர், தொலைபேசி எண், முகவரி, ஆகிய
வற்றை வேறாக இணைத்தல்வேண்டும்.

☞ பிரசுரத்திற்குத் தேர்வாகும் படைப்புகளைச்
செவ்வகைப்படுத்த ஆசிரியருக்கு உரிமையுண்டு.

☞ படைப்புகள் கணினியில் தட்டச்சு செய்யப்பட்ட
மின்னஞ்சலில் அனுப்பப்படவேண்டும்.

○ கவிதைகள்	
ருஸ்னா நவாஸ்	05
மகாதேவ ஐயர் ஜெயராம சர்மா	11
அட்ரியன் ஹென்றி /	
மாவனல்லை எம்.எம். மன்ஸூர்	14
(மொழிபெயர்ப்புக் கவிதை)	
சண்முகபாரதி	18
பொன். புத்தசிகாமணி	22
கலாபூஷணம் ரஷீத் எம். இம்தியாஸ்	25
த. இனியவன்	33
செ. சிங்காரவேல்	34
கவிவாணன் இரா. சம்பந்தன்	41
புலோலியூர் வேல்நந்தன்	44
நாச்சியாதீவு பர்வீன்	46

○ சிறுகதைகள்	
வி.ஜீவகுமாரன்	06
நெடுந்தீவு மகேஷ்	15
ஸ்ரீரஞ்சனி	26
ஏ.ஏ.ஹெச்.கே. கோரி	36
நிலவூர்ச் சித்திரவேல்	47

○ கட்டுரைகள்	
கலாபூஷணம் எஸ்.ஜ.நாகூர்கனி	03
பேராசிரியர் சபா ஜெயராசா	12
நாட்டிய கலாநிதி கார்த்திகா கணேசர்	19
வாகரைவாணன்	23
ராணிசீதரன்	34
புலேந்திரன் நேசன்	45
தி. ஞானசேகரன்	49

○ நூல் அறிமுகம்	
தெளிவத்தை ஜோசப்	42

○ வாசகர் பேசுகிறார்	55
---------------------	----

ஆசிரியர் பக்கம்

ஒரே நாடு ஒரே சட்டம்?

இலங்கையில் **ஒரே நாடு ஒரே சட்டம்** என்ற எண்ணக் கருவை உருவாக்குவதற்கு தற்போதுள்ள சட்டவரைவுகளை மாற்றி, பொருத்தமான திருத்தங்களை முன்வைப்பதற்கான ஜனாதிபதி செயலணி உருவாக்கப் பட்டிருக்கிறது.

இலங்கையில் தற்போது உள்ள அனைவருக்கும் பொதுவான சட்டங்களுக்கு மேலதிகமாக சில சட்டங்கள் உள்ளன. தேசவழமைச் சட்டம் வடக்கு மாகாணத்து மக்களுக்கு மட்டும் பொருந்தக் கூடியது. இஸ்லாமியச் சட்டம் முஸ்லிம்களுக்கானது. கண்டிய சட்டம் கண்டிய பௌத்தர்களுக்கானது. இந்த மூன்று சட்டங்களும் பெரும்பாலும் திருமணம், சீதனம், சொத்துடமை போன்றவற்றுடன் தொடர்புடையவை. நீதிமன்ற வழக்குகளில் இப்போதும் இச்சட்டங்கள் கவனத்துக்கு எடுக்கப்பட்டு தீர்ப்புகள் வழங்கப்படுகின்றன. இவற்றைவிட ரோம டச்சு சட்டம், ஆங்கில சட்டங்களும் அமுலில் உள்ளன. இப்படியான பிரத்தியேக சட்டங்கள் இருப்பதால் காலப்போக்கில் பௌத்தர்களின் பெரும்பான்மை ஆதிக்கத்திற்கு ஆபத்து ஏற்பட்டுவிடும் என சிங்களவர் மத்தியில் அச்சத்தைக் கிளப்பியவர் பொதுபல சேனாவின் பொதுச்செயலாளர் கலகொட அத்தே ஞானசார தேரர். தற்போது இத்தகைய பிரத்தியேக சட்டங்களை இல்லாதொழித்து சகலருக்கும் பொதுவான சட்டத்தை உருவாக்குவதே இந்தச் செயலணி அமைத்ததற்கான நோக்கமாகப் பலரும் கருதுகின்றனர்.

இந்தச் செயலணிக்கு தலைவராக அதே பொதுபல சேனாவின் பொதுச்செயலாளர் கலகொட அத்தே ஞானசார தேரர் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார். 13பேர் அடங்கிய இந்தச் செயலணியில் நான்குபேர் முஸ்லிம்கள்; தமிழர்கள் எவருமில்லை.

ஒரேநாடு ஒரே சட்டம் என்பது குறித்து ஆராயும் செயலணியின் தலைவர் நாட்டிலுள்ள சகல மக்களையும் சமமாக அணுகக் கூடியவராவும் இனவாதம் மதவாதம் அற்றவராகவும் இருக்கவேண்டியது அவசியமாகும். ஆனால் இந்த செயலணியின் தலைவராக நியமிக்கப்பட்டுள்ள கலகொட அத்தே ஞானசார தேரர் இந்தக் குழுவின் தலைவராக இயங்குவதற்கு தகுதியானவரான என்ற கேள்வி பல தரப்பினராலும் எழுப்பப் பட்டுள்ளது. கடந்த காலங்களில் முஸ்லிம்களுக்கு எதிரான நடவடிக்கைகளில் இவர் பகிரங்கமாகவே ஈடுபட்டு வந்தவர். தர்க்காநகர் வன்முறை, ஹலால் விவகாரம் போன்ற குற்றச்சாட்டுகள் அவர்மீது சுமத்தப்பட்டுள்ளன. அது மட்டுமன்றி நீதிமன்ற அவமதிப்புக் குற்றச்சாட்டுக்கு உள்ளாகி சிறைத்தண்டனை அனுபவித்து, முன்னாள் ஜனாதிபதி மைத்திரிபால சிறிசேனாவின் பொது மன்னிப்பின்கீழ் விடுவிக்கப்பட்டவர்.

இந்த நாட்டில் வாழ்கின்ற மக்கள் அனைவரும் தங்களுடைய கலாசார விடயங்களை பாரம்பரியங்களை பேணிப் பாதுகாப்பதற்கு இதுவரை காலமும் இருந்து வரும் சுதந்திரத்தைப் பறிக்கும் வகையிலேயே இந்த ஒரேநாடு ஒரே சட்டம் என்ற எண்ணக்கரு அமைந்திருக்கிறது.

இந்த நாடு ஒரு சிங்கள பெளத்த நாடு என்ற அடிப்படையில் இந்த நாட்டை அடையாளப்படுத்த வேண்டும் என்பதே அரசாங்கத்தின் குறிக்கோளாக இருக்கிறது. அதற்கு சிங்கள பெளத்தத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒரு சட்டத்தை நாடு முழுவதும் நடைமுறைப்படுத்துவதற்காகவே இந்தச் செயலணி உருவாக்கப்பட்டது என்பது தெட்டத் தெளிவாகத் தெரிகிறது.

நாட்டுமக்கள் இப்போது பலதரப்பட்ட நெருக்கடிகளில் சிக்கித் தவிக்கிறார்கள். கொரோனாத் தொற்று, சுகாதார நெருக்கடிகள், பொருளாதார நெருக்கடிகள் போன்றவற்றோடு வாழ்க்கைச் சமையை சமக்க முடியாமல் மக்கள் தடுமாறுகிறார்கள். விவசாயிகள், ஆசிரியர்கள் போராட்டம் நடத்த வீதிக்கு இறங்கி யிருக்கிறார்கள். நாடும் நாட்டு மக்களும் இன்றிருக்கிற நிலையில் ஒரேநாடு ஒரே சட்டம் என்ற கருத் தாக்கத்துக்கு முன்னுரிமை அளிக்கப்பட்டு அவசரமாகச் செயற்படவேண்டிய தேவை என்ன?

நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்கும் இத்தகைய நெருக்கடிகளுக்கு மத்தியிலும் அரசாங்கம் தமக்கு அவசியமானவற்றையே செய்துகொண்டிருக்கிறது. அரசு, தான் நினைத்ததை செய்துமுடிக்கும் அளவுக்கு பாராளுமன்றத்தில் மூன்றில் இரண்டு பெரும்பான்மைப் பலத்துடன் இருப்பதால் ஒரே நாடு ஒரே சட்டம் நடைமுறைக்கு வரத்தான்போகிறது.

எதிர்காலம் பற்றி கவலை கொள்வதைத் தவிர சிறுபான்மை மக்கள் வேறு எதனையுமே செய்யமுடியாத கையறு நிலையிலேயே இருக்கின்றனர்.

யாழை வா(டு)சிக்கும் பாவாணன் யாழ் அஸ்ம்

இடையூறு

இன்றைய சூழ்நிலையைப் பயன்படுத்தி சில ஆசிரியர்கள் கல்வி வியாபாரிகளாக மாறிவிட்டிருக்கும் வேளையில், கல்விப் பணியோடு கலைப்பணியையும் இரு கண்களாகக் கொண்டு சேவையாற்றிவரும் கணித, விஞ்ஞான ஆசிரியர் ஒருவர், ரஷ்ய நாட்டின் கம்யூனிஸ ஆளுமை லெனின் கூறிய அறிவுரையை சிரமேற்தாங்கி செயற்பட்டுவருகிறார். மாமேதை லெனின் அப்படி என்னதான் சொன்னார்? அவர் சொன்னார் 'எழுதும் ஆற்றல் படைத்த ஒருவர் எழுதாமல் விட்டால், அவர் ஒரு சமூகத்தையே கொலைசெய்வதற்குச் சமம்' என்றார்.

இந்த அறிவுரையை ஏற்று தனது ஆசிரியப் பணிகளுக்கு நடுவே, தனக்குள்ள எழுத்தாற்றலைப்பயன்படுத்தி தன் சமூகத்தின் மணத்தையும், குணத்தையும், இனத்தையும், சனத்தையும் பற்றிக் கட்டுரைகளாக, கவிதைகளாக, விமர்சனங்களாக நான்கு தசாப்தங்களுக்கும் மேலாக எழுத்தாக்கப் பங்களிப்புச் செய்யும் ஒருவர் நம் மத்தியில் வாழ்ந்து வருகிறார். அவர்தான் பல்வேறு பட்டங்களுக்கும் விருதுகளுக்கும் சொந்தக்காரரான கலாபூஷணம் கவிஞர் யாழ் அஸ்ம் அவர்களாவார். கடந்த பலவருடங்களாக பத்திரிகை, வானொலி, தொலைக்காட்சி போன்ற ஊடகங்களிலும், மேடை கவியரங்குகளிலும் தன் திறமையை வெளிப்படுத்தி வரும் யாழ் அஸ்ம் யாழ் மண்ணை பிறப்பிடமாகக் கொண்டவராவார். இவரது ஆக்கங்கள் இலங்கை தேசியபத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகளில் மட்டுமன்றி இந்தியா, மலேசியா, சிங்கப்பூர் ஆகிய நாடுகளின் சஞ்சிகைகளிலும் வெளிவந்துள்ளன.

இவர் முன்னாள் எழுத்தாளர் மர்ஹூம் அப்துல் காதர் - ஸுபைதா தம்பதிகளுக்கு சிரேஷ்ட புதல்வராக 1952இல் யாழ்ப்பாணத் திருவிடத்தில் பிறந்த யாழ் மைந்தனாவார். இவர் தனது ஆரம்பக் கல்வியை யாழ் முஹம்மதியா

முஸ்லிம் கலவன் பாடசாலையிலும், இடைநிலைக் கல்வியை யாழ் - ஓஸ்மானியாக்கல்லூரியிலும், உயர் கல்வியை யாழ் வைத்தீஸ்வராக் கல்லூரியிலும் பெற்ற பழைய மாணவராவார்.

இஸ்லாம் எங்கள் வழி - இன்பத் தமிழ் எங்கள் மொழி என்ற தத்துவத்தின் நிழலில் தமிழ்ப்பணிபுரிந்த யாழ்ப்பாணத் தமிழறிஞர்களான முஹிதீன் புராணம் தந்த பதுறுதீன் புலவர், அசனாலெப்பை புலவர், நம் காலத்தில் வாழ்ந்த நாவல் இலக்கியமுன்னோடி சுபைர் இளங்கீரன், மூத்தறிஞர் கலாநிதி ஏ.எம்.ஏ.அஸ்ஸ் போன்றோர் பிறந்த யாழ் மண்ணில் தானும் பிறந்தமை தனக்குப் பெருமை அளிக்கிறது என கூறுவது மட்டுமன்றி பிறந்த மண்ணின் பெயரையும் தன் பெயருடன் இணைத்துக் கொண்ட யாழ் அஸ்ம் 1973இல் ஆசிரிய நிபமனம் பெற்று, தனது ஆசிரியப் பணியை வவுனியா சாளம்பைக்குளம் அல் அக்ஸா முஸ்லிம் வித்தியாலயத்தில் ஆரம்பித்தார்.

தொடர்ந்து வவுனியா முஸ்லிம் வித்தியாலயம் யா/மானிப்பாய் இந்துக் கல்லூரி, யா/மானிப்பாய் மெமோரியல் ஆங்கில பாடசாலை, யா/ஸ்டான்லி கல்லூரி, மதவாச்சி முஸ்லிம் வித்தியாலயம், கொழும்பு தாருஸ்ஸலாம் முஸ்லிம் வித்தியாலயம் ஆகியவற்றில் கல்விப் பணிபுரிந்து தற்போது கொழும்பு ஸாஹிராக் கல்லூரியில் சேவையாற்றிவருகிறார். இக்கல்லூரியில் நடைபெற்ற ஆசிரியர் கௌரவிப்பு விழாவில் செயல்திறன்

**சத்திய எழுத்தாளன்
கலாபூஷணம் எஸ்.ஐ. நாகூர்கனி**

மிக்க திறமையான ஆசிரியருக்கான விருதை (Performance Excellent Award) பெற்றுக் கொண்ட யாழ் அஸீம், கல்லூரியின் தமிழ் மன்ற இதழான 'தமிழ் அமுதம்' சஞ்சிகையின் பொறுப்பாசிரியராகவும் விளங்குகின்றார்.

1990இல் வடமாகாணத்திலிருந்து வெளியேற்றப்பட்ட முஸ்லிம்களின் வலிகளையும் வாழ்வியலையும் மட்டுமன்றி, தமிழ் முஸ்லிம் உறவை மீளக் கட்டியெழுப்பும் நோக்கத்தோடு எழுதப்பட்ட இவரது கவிதைகளைத் தொகுத்து 'மண்ணில் வேரோடிய மனசோடு' என்னும் கவிதை நூலை 2012இல் வெளியிட்டார். ஞானம் சஞ்சிகையின் ஆசிரியர் திரு. தி.ஞானசேகரன் அவர்களது தலைமையில் வெளியிட்ட இக்கவிதைத் தொகுப்பு நூலில் பாஸல்தீன மக்களின் விடுதலை வேட்கைக்கான கவிதைகளும் இடம் பெற்றுள்ளமை குறிப்பிடத் தக்கதாகும்.

மண்ணை இழந்த துயருக்குச் சமாந்தரமாக உயிரோடுகலந்து இதயத்தில் பிணைந்து வாழ்ந்த தமிழ் நண்பர்களின் பிரிவுத் துயரைப் பேசும் கவிவரிகளும் இவரது கவிதைத் தொகுதியில் கைகோர்த்துச் செல்கின்றன. கூடிப் படித்ததும், ஓடிப் பிடித்ததும், நட்புவானில் சிறகடித்துப் பறந்ததும், பனிமலை தூறல்களாய் மனசை ஈரலிப்பாக்கி விடுகின்றன. இக்கவிதை நூலில் உள்ள 'சுறு நண்பனே! சுறு' என்னும் கவிதையிலுள்ள கவிவரிகள் இக்கூற்றுக்கு பதச்சோறாய் அமைந்துள்ளன.

“கூறு நண்பனே கூறு!

ஓர்லையல் உணர்வு வாழ்ந்த நம் நட்பு

கூறுகளாய் உடைக்கப்பட்டது

ஏன் நண்பனே!

மண் சோறு சமைத்து

மணல் வீடுகட்டி

மகிழ்ந்து வளையாடிய காலம்

மனக்கண்ணில் தோன்றுதலா!

மணல் வீடுகட்டி

வளையாடும் வேளைதன்ல்

அலைவந்து அடித்துச் செல்ல

கை கொட்டிச் சீர்த்த காலம்

நெஞ்சுக்குள் சீர்க்கந்து!

ஆனாலும் நண்பனே!

ஒக்டோபர் தொண்ணூறல்

ஒங்கார அலையொன்றில்

மண் வீடு சீதைவதுபோல்

எம் வாழ்வு சீதைந்தபோது

நீச்சமாய் நீ

கைகொட்டிச் சீர்க்கவில்லை

வாய்பொத்த அழுநுப்பாய்!”

மேலும் 'மண்ணில் வேரோடிய மனசோடு' என்னும் இவரது கவிதை நூலுக்கு 2012 ஆம் ஆண்டில் வெளியிடப்பட்ட சிறந்த கவிதை நூலுக்கான கொடகே தேசிய சாகித்திய விருது கிடைத்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

அத்துடன் யாழ் முஸ்லிம் மறுமலர்ச்சி அமைப்பினால் (J.M.R.O) வெளியிடப்பட்ட 500 பக்கங்களை கொண்ட 'யாழ் முஸ்லிம் வரலாற்றுப் பார்வை' என்னும் வரலாற்று நூலின் நூலாக்கக் குழுவில் தொகுப்பாசிரியாகச் செயற்பட்டுள்ளார்.

அதுமட்டுமல்ல.. முஸ்லிம் சமயகலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம் 2017இல் நடத்திய தேசியமீலாத் விழாவை முன்னிட்டு வெளியிட்ட யாழ் முஸ்லிம்களின் 'பூர்வீகமும் வாழ்வி யலும்' என்ற ஆய்வு நூலாக்க குழுவில் யாழ் அஸீம் என்ற படைப்பாளியும் இடம் பெற்றிருந்தார். இவை யாழ் மண்மீதும், யாழ்ப்பாண முஸ்லிம் சமூகத்தின் மீதும் இவர் கொண்டிருந்த அன்பையும் அக்கறையையும் துலாம்பரமாக உணர்த்துகின்றன.

கொழும்பு பல்கலைக்கழகத்தின் ஊடகத் துறைக்கான டிப்ளோமா (Diploma in Journalism) தொலைக் கல்வி நிலையத்தின் பொதுசனத் தொடர்புத்துறை டிப்ளோமா (Diploma in Mass Media) என்பவற்றைப் பெற்றுள்ள இவர் 2008 இல் கலாசார அலுவல்கள் பண்பாட்டலுவல்கள் அமைச்சினால் கலாபூஷணம் விருதினைப் பெற்றுள்ளார். அத்துடன் 2011இல் வடமாகாண கல்வி பண்பாட்டலுவல்கள் அமைச்சால் 'வடமாகாண ஆளுநர் விருது' வழங்கி கௌரவிக்கப்பட்டார்.

கவிதைகள், கட்டுரைகள் மட்டுமன்றி பல இஸ்லாமிய பாடல்களை இயற்றியுள்ளதடன், சிறுகதைகளும் எழுதியுள்ளார். இவரது பாடல்கள் இலங்கையின் தேசிய தனியார் வானொலி, தொலைக்காட்சிகளில் ஒலி, ஒளிபரப்பப்பட்டுள்ளன. மேலும் 2008ஆம் ஆண்டு தேசிய பத்திரிகைகளில் வெளிவந்த சிறுகதை களுள் சிறந்த சிறுகதைக்கான முதலாம் பரிசை தமிழ் கதைஞர் வட்டம் (தகவம்) அமைப்பிடமிருந்து பெற்றுக் கொண்டார்.

இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்தால் நடாத்தப்பட்ட விமர்சன விருதுக்கான போட்டியில் தமிழ் சேவையில் முதலாம் இடத்துக்கான விருதை(1996)முன்னாள் ஜனாதிபதி சந்திரிக்கா பண்டாரநாயக்க அவர்களிடமிருந்து பெற்றுக் கொண்டமையானது இவரது விமர்சனம் எழுதும் ஆற்றலுக்கு அத்தாட்சியாகும்.

மேலும் 2017 இல் நடைபெற்ற உலக இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கிய ஆய்வுப்பொன் விழா மாநாட்டில் இவரது இலக்கிய பணியைக் கௌரவித்து விருது வழங்கப்பட்டது. கவிஞர் யாழ் அஸ்மின் ஆளுமைகளுக்கு அத்தாட்சியாக பல்வேறு அமைப்புகளிடமிருந்து பல சந்தர்ப்பங்களில் பெற்ற பட்டங்களையும், விருதுகளையும் வெளிச்சமிட்டுக் காட்டப்புகின் அ.து சீனத்துப் பெருஞ்சுவராய் நீண்டுகொண்டே செல்லும். எனினும் பதச் சோறாக சிலபட்டங்கள், விருதுகளை மட்டும் இங்கு தருகிறேன்.

2007இல் ஸ்ரீ லங்கா முஸ்லிம் கலைஞர் முன்னணி 'கவிச்சுடர்' பட்டத்தையும் 2006இல் மீள்குடியேற்ற அமைச்சு 'வடபுல சான்றோர்' விருதையும் வழங்கி கௌரவித்தது. அகில இனநல்லுறவு ஒன்றியம் வழங்கிய 'சாமஸ்ரீ தேசகீர்த்தி' பட்டத்தைத் தொடர்ந்து 2011இல் தடாகம் கலை இலக்கியவட்டம் 'அகஸ்தியர் விருது' வழங்கிகௌரவித்தது. 2007இல் இன உறவுகளையும், தேசத்தையும் கட்டியெழுப்புவதற்கான கேந்திர நிலையமானது இவரது தமிழ் முஸ்லிம் உறவை கட்டியெழுப்பும் வண்ணம் எழுதிய ஆக் கங்களுக் கான விருதையும், 2012இல் அகில இலங்கை தேசிய கவிஞர்கள் சம்மேளனம் 'காவ்யஸ்ரீ' விருதையும் வழங்கி கௌரவித்ததுடன், 2019இல் மேல்மாகாண கலை இலக்கிய சமூகசேவைகள் அமைப்பினர் 'சிரேஷ்ட எழுத்தாளர்களுக்கான விருது' வழங்கி கௌரவித்தனர்.

நேரில் பழகுவதற்கு அமைதியான, இனிமையான இயல்புடைய இந்த யாழ் மைந்தன் பல்வேறு கல்வி, இலக்கிய, சமூக அமைப்புகளிலும் அங்கம் வகித்து பல சமுதாயப் பணிகளிலும் ஈடுபட்டு வருகிறார் என்பது தேன்கலந்த செய்தியாகும். இவரது பணியும் பங்களிப்பும் தொடரவும், நல்வாழ்வு வாழ்ந்திடவும் நாமும் பிரார்த்திப்போம்.

எனக்கு முகமுண்டு

நிலவெனச் சொல்லி சொல்லி அவர்கள் மேகத்திரை கொண்டு என்னை மறைத்தனர்

திரைகொண்டு என்னை மூடிய போதும் திரைவிலக்கி நான் ஒளிர்ந்தேன்

வர்ணிக்கும் வார்த்தைகளுக்கு அப்பால் எனக்கென ஒரு சுயமுண்டு

அவர்கள் அதைப் பார்த்ததேயில்லை

அழகிய இடம் பார்த்து, அழகாய் வந்து நின்று, புகைப்படம் எடுப்பதெல்லாம் முகத்தை மறைத்து வைப்பதற்கல்ல

அவர்களுக்கு இது புரிவதேயில்லை

சபையில் வெளிப்பட்டு சாதிக்கத் துணிவதெல்லாம் சுய அடையாளத்தை நிலைநிறுத்தத்தான்

இது தெரிந்தும் அவர்கள் தெரியாததைப் போலவே நடக்கின்றனர்

பிறர் முறைகேடாகப் பயன்படுத்துவர் எனப் பயங்காட்டியெம் அடையாளத்தை மறைப்பதெல்லாம் மடமையின் உச்சம்

தவறு செய்பவன் எல்லாம் முகங்காட்டித் திரியும் போது சாதித்துநிற்கும் பெண்களின் முகத்தைமட்டும் ஏன் மறைக்க வேண்டும்?

பெண்களின் சாதனைகள் இந்தச் சமூகத்திற்கு பெருந்த அவமானமோ?

எம் சாதனைகளோடு ஏன் எம் முகத்தையும் மறைக்கின்றீர்?

நீங்கள் மறைக்கும் திரைகளைத் தாண்டி எம் சாதனைகள் வெளிப்பட்டு வெகுநாட்களாகின்றன

நினைவில் கொள்ளுங்கள்....

மறைத்தும் மறையாமல் வெளிப்பட்டுநிற்கும் எமது சாதனைகளுக்கு பின்னால் நிற்கும் எமது முகங்களே எமது அடையாளம்.

- ருஸ்னா நவாஸ் (மாவனல்லை)

“ஆரம்பத்தில் அகதிகளாகப் புலம்பெயர்ந்து சென்ற தமிழர்கள் ஒரு செஞ்சீவ்வைச் சங்கத்தலருந்து இன்னொரு செஞ்சீவ்வைச் சங்கத்தற்கு இடம்மாறும் பொழுது தங்கள் உடமைகளை எடுத்துச் செல்வதற்கு சாதாரணமாக குப்பைகள் போடப் பயன்படுத்தும் கறுத்த பீனாலர்ஃப் பைகளைபய பயன்படுத்தினார்கள் என்றும்...மகவும் ஒற்றுமையாகவும் மகிழ்ச்சியாகவும் இருந்தார்கள் என்றும்... பின்புபிப்பு...வேலை-வீடு-கார்கள் என வந்தபொழுது ஆளுக்கு ஆள் கௌரவச் சண்டைகள் பிடித்துக் கொண்டு ஐரோப்பியர்கள் போல தனித்து தனித்து வாழத் தொடங்கிவிட்டார்கள்.

எங்கள் இடையே கோயிலடியில் சதறய பொங்கல், வடை, சுண்டல்களுக்கும் மீன் சந்தையல் வெட்டி எறியும் வால் - செட்டை - குடல்களுக்கும் சண்டை போடுவதுபோல அவர்களுக்கு இடையிலும் சண்டையாம்.

வெளிநாடுகளில் இருந்து எனது எஜமான வீட்டிற்குவரும் அவரது உறவினர்கள் சொல்வதை நாக்கைத் தொங்கப் போட்டுக் கொண்டுக்கேட்டுக் கொண்டுபுனை”

(வி. ஜீவகுமாரனின் சங்கானைச் சண்டியன் தொகுலில் உள்ள “நானும் ஒரு அகதியாக” என்ற சிறுகதையில் “உஞ்சு” என்ற ஒரு நாயின் வாக்கு மூலம்)

பத்து ஏக்கர் அளவு கொண்ட அம்மம்மாவின் பெரிய சீதன உருத்துக் காணியின் நடுவில் அமைந்திருப்பதுதான் எங்கள் கிணற்றடி.

வடக்குத் தெற்காகவும் கிழக்குமேற்காக செல்லும் பெரிய தார் றோட்டுகளுக்கும்... அதேபோல் அந்த இரண்டு றோட்டுகளுக்கு சமாந்தரமாக செல்லும் கல்லுப் போட்ட இரண்டு ஒழுங்கைகளையும் எல்லையாகக் கொண்டிருந்தது அம்மம்மாவின் அந்தப் பெரியகாணி.

இந்தப் பெரியகாணியின் நட்டுநடுவே அமைந்திருந்த அந்தக் கிணற்றை அம்மம்மாவின் ஆறு பிள்ளைகளும் ‘கிணற்றடி’ என்றே அழைத்தார்கள்.

வெறுமே தண்ணீர் மொள்ளவும் குளிப்பதற்கும் உடுப்புகள் தோய்ப்பதற்கும் என்பதனை தாண்டி அம்மம்மாவின் பிள்ளைகள் மருமக்கள் பேரப்பிள்ளைகள் அனைவரும் கூடும் இடம் என்பதாவோ என்னவோ கிணற்றடி என்றே அந்தக் கிணறும் அதனுடன் சார்ந்த ஒரு பரப்புக் காணியும் அழைக்கப்பட்டிருந்தது.

பின்னாளில் வாழைத்தோட்ட கொட்டிலில் அம்மப்பா பகல் தூங்கிக் கொண்டிருந்த பொழுது அவரின் உயிரை ஒரு புடையன் பாம்பு காவுகொண்டதின் பின்புதான் உயிருடன் இருக்கும் போதே ஆறு பிள்ளைகளுக்கும் தனது காணியை பிரித்துக் கொடுக்க வேண்டும் என அம்மம்மா முடிவெடுத்தா என அப்பா சொல்வார்.

அத்தோடு பெரியம்மாக்கும் திருமணங்கள் வந்துகொண்டிருந்தனவாம்.

ஊரே கணவைத்திருந்த அந்தக் காணிமீது பெண்பார்க்கவந்த அனைவருக்கும் இருந்தது என்பதனை அம்மம்மா அறிவார்.

எனவே ஆறு பிள்ளைகளுக்கும் தான் உயிருடன் இருக்கும் பொழுதே சரிசமனாக பிரித்துக் கொடுக்கவும் கிணற்றடியை அறுவருக்கும் பொதுவாக வைத்து எழுதுவதாக முடிவெடுத்தார்.

பகலில் கலவன் பாடசாலையில் கணிதபாடம் கற்பித்துக் கொண்டும் மாலை அல்லது சனிஞாயிறுகளில் நிலஅளவையாளராக இருந்த சுந்தரம் வாத்தியார் வந்து, காணியை அளந்தபோது அதிசயித்துவிட்டார்.

காணியை எந்தப் பக்கத்தால் அளந்து பிரித்தாலும் உறுதியில் சொல்லப்பட்டிருந்த அந்தக் கிணறு நட்டநடுவே அமைந்திருந்தது.

அம்மப்பாதன் கால்களால் அளந்து அந்த இடத்தை குறித்து கிணற்றை தோண்டியவராம்.

என்றோ ஒருநாள் காணியை பிள்ளைகளுக்குப் பிரிக்கும் பொழுது அந்தக் கிணற்றின் பங்கும் பலனும் தனது எல்லாப் பிள்ளைகளுக்கும் இருக்கவேண்டும் என அம்மப்பா யோசித்திருக்கிறார் என்பதனை சுந்தரம் வாத்தியார் சொன்னபொழுது அம்மம்மாவின் இரண்டு கண்களாலும் ஓடிக்கொண்டிருந்ததாம் என பெரியமாமா அம்மப்பாவையும் அம்மம்மாவையும் பற்றிப் பெருமையாக சொல்லிப் பெருமைப்படுவார் - இதே கிணற்றுக் கட்டில் இருந்து.

பெரிய வட்டமான கிணற்றைச் சுற்றி நாற்சதுர வடிவில் சீமெத்துக் கட்டு.

முலைக்கட்டில் இருந்து இருவர் தாயக் கட்டை உருட்டவோ...ஆடு புலி ஆட்டம் விளையாட போதியளவு இடம் இருந்தது.

கிணற்றுடன் சேர்ந்து பெரிய ஒருநீள்சதுர வடிவில் ஒரு தொட்டியும்... சிறிய வட்டவடிவில் ஒரு தொட்டியும்...அதன் அருகே நிற்குகொண்டு உடுப்பு தோய்க்க கூடியவகையில் சீமெத்துக் கல்லும் அமைந்திருந்தது.

பொதுவான எல்லா வீடுகளிலும் பாவிக்கும் குதிரைமார்க் வாளியால் 30 வாளியால் அதனை முக்கால் பங்குக்கு நிரப்பினால் பெரிய தொட்டி நிறையும். சின்னவயதில் எங்களில் நலைந்துபேர் அதனுள் அமர்ந்து குளிக்கலாம். நாங்கள் அதனுள் அமரும் பொழுது தொட்டி நிறைந்துவிடும்.

சின்னத் தொட்டி நிறைய 7 அல்லது 8 வாளிகள் போதும். ஒவ்வொரு வீட்டாரின் உடுப்புகள் தோய்ப்பதற்கு.

உடுப்புதோய்த்த, குளித்த தண்ணீர் வீணாகப் போகாமல் அம்மப்பா வைத்த இரண்டு வாழையும் ஒரு செவ்விளனியும் நலைந்து கமுகுவும் பின் பெருகிப் பெருகி கிணற்றைச் சுற்றி குளிர்ச்சியாக இருக்கும்.

குறிப்பாக சின்னமாமா தொடக்கம் அம்மம்மாவரை வளர்ந்த அனைவரும் தங்கள் முதுகைத் தேய்த்து ஊத்தை அகற்றும் தூண்கள் போல அந்தக் கமுகுமரங்கள் விளங்கின.

தவிரவும் நுங்குப்பாக்கு... கொட்டைப் பாக்கு... நாறல் பாக்கு என அவைதந்த பலன்கள் சந்தையில் வெற்றிலை சுண்ணாம்பு வாங்கப் போதுமானதாய் இருந்தது.

வெற்றிலை கொஞ்சத்தை முள்முருக்கையில் படரவிடுவோமா என அம்மம்மா கேட்டபொழுது அம்மப்பாதன் விடவில்லையாம், “பொம்பிளையள் வீட்டுக்குவிலக்கு தினங்களில் குளிக்கும் தண்ணீர் வெற்றிலைச் செடிகளுக்குப் போகக் கூடாதாம்” என்று.

“ஊருக்கை சிவன் கோயில் கட்டுவதும்... வீட்டுக்கை வெற்றிலைக் கொடிவைப்பதும் விளையாட்டான வேலையில்லை” எனச் சொல்வாராம்.

அப்படி அம்மப்பா எல்லா சின்னசின்ன விடயங்களிலும் கவனமாம்.

பெரியம்மாவின் கல்யாணத்தை தொடர்ந்து.. அம்மா... சின்னம்மா..பெரியமாமா இருவர்.. சின்னமாமா என அறுவரின் திருமணத்தின் பொழுது அவரவர்கள் காணிகளுக்கான வேலிகள் முட்கிளுவையால் போடப்பட்டது -ஒரு அறுக்கைக்காக.

அனைவரின் காணிகளின் பின்பக்கத்தால் அல்லது முன்பக்கத்தால் கிணற்றடிக்கு வந்துபோக ஒருவர் இருகைகளிலும் இரண்டு வாளிகளை தூக்கிச் செல்லக் கூடியளவு பாதைக்கும் இடம் விடப்பட்டிருந்தது.

எங்கள் சின்ன வயது வாழ்க்கை குறிப்பாக சனிஞாயிறு முழுக்க இந்த கிணற்றடியைச் சுற்றியும் வெறுங் காணிகளில் கள்ளன் பொலிஸ் விளையாடுவதில் தொடர்ந்து தாச்சி...கிறிக்கட்.. புட்போல்...என அத்தனை விளையாட்டு களுக்குமான மைதானமாக அமைந்திருந்தது. ஏன்?... வளைந்த கிளைவிட்ட பூவரசம் தடிக்கொண்டு கொக்கி விளையாட்டுவரை அங்கு அரங்கேறும்.

காலையில் மேச்சலுக்கு அவிட்டுவிடப்பட்ட மாடுகள் மாலையில் வீடு திரும்புவதுபோல எவர் வீட்டில் எவர் சாப்பிடுகின்றோம் என எவர்க்கும் தெரியாது.

ஏதோ ஒரு வீட்டில் அன்னதானம் ஒழுங்காக நடைபெறும் என்ற நம்பிக்கை எல்லா வீட்டிலும் இருக்கும்.

இரவுக்குத்தான் மேச்சல் முடிந்து வீடு திரும்ப, எங்கள் எங்களுக்கு எங்கள் வீடுகளில் சாப்பாடு.

அதேபோல் பெரியவர்களுக்கும் ஊர் விடுப்பு.. ஊர் துழாவாரம்.. ஊர் கிசுகிசுக்கள்.. ஊர் உலக அரசியல்.. பெரிய ரவுனில் வந்திருக்கும் திரைப்படம்..எங்கள் ஊர் கொட்டகை சினிமாவில் வந்திருக்கும் திரைப்படம்.. வானொலி நாடகங்கள் என அனைத்தும் அங்கு வந்துபோய்க் கொண்டிருக்கும்.

அத்துடன் இலுப்பம்பழம்.. புனியம்பழம் உடைப்பது..வெங்காயம் உரிப்பது... என வீட்டுவேலைகளும் சேர்ந்தே நடைபெறும்.

இவை அனைத்திற்கும் முத்தாய்ப்பு வைப்பதுபோல நடைபெறுவது எங்கள் கிணற்றின் தூர்வாரும் தினம்தான்.

வற்றாக் கிணறு என்று பெயர் பெற்ற எங்கள் கிணற்றை இறைக்க இரண்டு தண்ணி இறைக்கும் மெசின்கள் ஒரே நேரத்தில் வரும்.

அல்லது பின்னேரத்துக் கிடையில் தூர் வாரிமுடியாது.

இன்று ஆழடிநீர் என தொலைக்காட்சிகளில் பேசப்படும் அரசியல் விஞ்ஞான விடயங்களை நிவர்த்திசெய்யும் அளவுக்கு எங்கள் கிணற்றில் அவ்வளவு தண்ணீர் நிறைந்திருக்கும்.

அன்று தண்ணி இறைக்கும் மெசினின் உபயத்தில் கிணற்றினுள் இறங்கி தூர்வாரவுள்ள சின்னமாமாவைத் தவிர அனைவருக்கும் போதும் போதும் என்றளவுக்கு குளிப்பு.

சின்னமாமாவுக்காக முதலிலேயே பெரிய தொட்டியில் தண்ணீர் நிரப்பி வைக்கப் பட்டுவிடும்.

சின்னமாமா கிணற்றினுள் இறங்கிய பின்புதான் ஒவ்வொரு குடும்பத்தில் தேடப்பட்ட பொருட்களுக்கான விடைகள் கிடைக்கும்.

பள்ளிக்கூடத்தில் தொலைந்து போய்விட்டது எனப் பொய் சொன்ன பேனா தொடக்கம்..மா இடிக்க வந்த கனகம் களவெடுத்துக் கொண்டு போய் விட்டாள் எனச் சந்தேகப்பட்ட சின்ன

மாமியின் கால் கொலுசு வரை வெளியேவந்து கொண்டிருக்கும்.

சிலவேளைகளில் சின்னசின்ன நண்டுகள்... மிகமகிழ்வான தருணம் அது.

கடைசியில் கிணற்று வானியில் சாம்பி ராணியும்...தேங்காய்ச் சிரட்டைத் தணலும் இறக்கப்பட சின்னமாமா கிணற்றின் அத்தனை மூலைகளுக்கும் சாம்பிராணிப் புகை காட்டி விட்டு வெற்றிவீரனாக வெளியேவர அனைவரும் கைகொட்டுவோம்.

சின்னமாமாவுக்காக பெரிய தொட்டிதண்ணீர் காத்திருக்கும்.

அன்று எல்லோருக்கும் பொதுச் சமையல் தான்.

அனைவரும் வீட்டுக்கொரு கறிசெய்து கிணற்றடிக்கு கொண்டுவர...நிலத்திலும் கிணற்றுக் கட்டிலிலும் அமர்ந்தபடி...பூவரசம் இலைகோர்த்து கையில் ஏந்தியபடி குழையல் சாதம்.

சின்னவெங்காயத்தை வாயால் உரித்துக் கடித்தபடி சாப்பிட அப்படி ஒரு சுவை.

இந்தச் சந்தோசங்கள் எல்லாவற்றிலும் யார் கண்கள் பட்டதோ?

பெரியம்மாவின் முத்தமகன் - எங்களின் முத்தண்ணா - சின்னமாமாவின் முத்தமகளான எங்கள் ஆசை மச்சாளில் கணவைத்தபொழுது அந்த இரண்டு குடும்பங்களுக்கிடையில் முதல் கீறல் விழுந்தது.

மிகுதியான அம்மா - சின்னம்மா - மற்ற இரண்டு பெரியமாமா குடும்பங்களில் அம்மாவும் சின்னம்மாவும் மெளனம் காத்தார்கள். இரண்டு பெரிய மாமாக்கள் குடும்பம் இரண்டும் சின்னமாமா குடும்பத்திற்கு ஆதரவாய் நின்றார்கள் - நாளை தங்கள் தங்கள் பெண் பிள்ளைகளுக்கும் இது மாதிரி எந்தப் பிரச்சனைகளும் வரவேண்டாம் என்ற காரணத்தால் மாமாக்கள் அனைவரும் ஒன்று சேர்ந்திருக்கவேண்டும்.

இதன் எதிரொலிப்பு மூன்று மாமாக்களின் கிணுவைக் கதிகால் வேலிகள் சீமெந்து மதிலாக மாறின.

அதிலும் வசதியான சின்னமாமா தனது வளவினுள் குழாய்க்கிணறு ஒன்றை போட்டதைத் தொடர்ந்து அவரின் வளவிற்கும் கிணற்றடிக்கும் இருந்த பாதையையும் மதில் சுவரால் மூடிவிட்டார்.

ஆனாலும் தன் உரிமைக்காக கிணற்று துலா-கொடிக் கயிறு-வாளிபோன்றவற்றிற்கான செலவை ஆறு பாகமாக பிரிக்கும் பொழுது தன் பங்கைமட்டும் எந்தமறுப்பும் தெரிவிக்காமல் அம்மாவிடம் செலுத்திவந்தார்.

நாட்டுப் பிரச்சனை கொஞ்சம் கொஞ்சம் தலைவிடுகின்ற மற்ற பெரியமாமா குடும்பங்களில் மச்சான்மாரும் நோர்வே டென்மார்க் எனப் புறப்பட்டு அங்கு அவர்கள் நல்லாய் வர அவர்களின் காணிகளிலும் மதில்களும் ஆழ்துளைக் கிணறுகளும் அவர்கள் காணிகளிலும் அமெரிக்கன் ஸ்ரையிலில் இரண்டு வீடுகள் எழுந்தன. அவர்கள் காணிகளில் இருந்து கிணற்றுடிக்கு செல்லும் பாதையும் மதிலால் மூடப்பட்டது.

ஆனால் அம்மாமட்டும் எதையும் கண்டுகொள் ளாமால் எல்லாச் சகோதரங்களையும் அரவணைத்துப் போய்க் கொண்டிருந்தார்.

எனக்கும் பல்கலைக்கழகம் முடிய கனெடிய பல்கலைக்கழத்தின் ஸ்கொலசிப் கிடைத்தது.

மூன்று வருடங்கள் எங்கள் உறவுகளை விட்டுத் தள்ளி இருந்தால் வாழ்வில் நல்லாய் வரலாம் என்ற நம்பிக்கையில் அந்த ஸ்கொலசிப்பை ஏற்பது என முடிவெடுத்தேன்.

பயணத்திற்கு முதன்நாள் பெரியம்மா சின்னம்மா மாமாமார் குடும்பங்கள் வந்து நெடுநேரம் எங்கள் வீட்டில் கதைத்துக் கொண்டு இருந்தார்கள். அவரவர்கள் இடையே மதில் சுவர்கள் இருந்தாலும் என்னுடனோ அம்மாவுடனோ எந்த எல்லைக் கதியால்களும் அவர்களுக்கு இல்லை என்பதனை நானும் அறிவேன். அம்மாவும் அறிவார்கள்.

அவர்கள் அனைவரும் போனபின்பு நிலவு வெளிச்சத்தில் கிணற்றுக் கட்டில் போய்

அமர்ந்து வானத்தைப் பார்த்தபடி இருந்தேன்.

அழகை அழகையாக வந்தது.

பின்பென்ன?

நவாலியில் பிறந்து நயகரா வீழ்ச்சிக்கருகே வாழ்க்கை தொடங்கியது.

கிழமைக்கொரு முறைவரும் அம்மாவின் கடிதம் ஊர்ப் புதினங்கள் அனைத்தையும் சுமந்துவரும் - மாவிடிக்க வரும் சரசின் மகள் வயதுக் வந்தது தொடக்கம் சிவலை இரட்டைக் கன்றுக் குட்டிகளை ஈன்றதுவரை.

பின்பு வசதிகள் வரவர அம்மாவின் கடிதங்களும் கைத்தொலைபேசிக்கு மாறி தினமும் செய்திகளை சுமந்து வந்தது.

அதனிடையே பிறேக்கிங் நியூஸ் போல சில அவசர செய்திகளும் சாமம் ஏமம் என்று தெரியாமல் வந்து என் நித்திரையைக் கலைக்கும். கனடாவிற்றும் இலங்கைக்கும் உள்ள நேர வித்தியாசத்தை எத்தனையோ தடவை அம்மாக்கு விளங்கப்படுத்தியும் அவ விளங்கிக் கொண்டமாதிரி தெரியவில்லை. நானும் மீண்டும் முருங்கை ஏறும் முயற்சியைக் கைவிட்டுவிட்டேன்.

அப்படி வந்ததுதான் பெரியமாமி வீட்டாரும் சிறியமாமி வீட்டாரும் ஆழ்துளைக் கிணறு அமைத்ததும் அவர்களின் வீட்டைச் சுற்றி மதில்கள் எழுந்ததும் என்றசெய்திகள்.

என் மனதிற்கு எதுவும் நல்லாய்ப் படவில்லை.

ஆனால் அம்மா ஒருநாள் சிரித்தபடி “தம்பி...செலவில்லாமல் எங்கள் வீட்டின் இரண்டு பக்கத்திற்கும் மதில் வந்துட்டதுடா. இனி நாங்கள் நோட்டுப் பக்கத்திற்கும்

**காண்மையே எந்தப் பக்கத்தால் அளந்து
பீர்த்தாலும் உறுதீரில் சொல்லப்பட்டிருந்த
அந்தக் கணறு நட்புருவே அமைந்திருந்தது.
அம்மப்பாதன் கால்களால் அளந்து அந்த
இடத்தை குறித்து கணற்றை தோண்டியவராம்.
என்றோ ஒருநாள் காண்மையே பீர்த்தால்
களுக்குப் பீர்த்தும் பொழுது அந்தக் கணற்றின்
பங்கும் பலனும் தனது எல்லாப் பீர்த்தால்
களுக்கும் இருக்கவேண்டும் என அம்மப்பா
யோசீத்திருக்கிறார் என்பதனை சுந்தரம்
வாத்தியார் சொன்னபொழுது அம்மம்மாவின்
இரண்டு கண்களாலும் ஒடிக்கொண்டிருந்ததாம்.**

பின்பக்க கிணற்றடிப் பக்கத்திற்கும் மதில் கட்டிவிட்டால் காணி அறிக்கையாய்..” சொல்லி விட்டு கெக்கட்டும் விட்டுச் சிரித்தா.

“அம்மா, நீ விரும்பினால் முன்றோட்டுப் பக்கம் மதிலைக் கட்டு. கிணற்றடிப் பக்கம் எதுவும் வேண்டாம்” என்று உறுதியாக கூறிவிட்டேன்.

அடுத்த அடுத்த மாதங்களில் அம்மாவின் வயோதிபம் காரணமாக கிணற்றடியில் இருந்து வாளிதண்ணியுடன் வீட்டுக்கு வரும்போது விழுந்து நாரியில் நல்ல அடி.. என செய்திவந்தது.

பதைபதைத்துப் போனோன்.

அடுத்த வந்த கோடை விடுமுறை எப்போதுவரும் எனக் காத்திருந்து ஊருக்குப் போய் இறங்கினேன்.

ஆனால் நான் போய்ச் சேரமுதல் மாமாக்கள் பெரியம்மா சின்னம்மா ஆட்கள் எல்லாம் சேர்ந்து என்னிடமும் கேட்காமல் எங்கள் வளவுக்குள் ஒரு ஆழ்துளைக் கிணற்றைப் போட்டு அம்மாக்கு நேராக குசினினுக்கு ஒருபைப் லைனைப் போட்டுவிட்டார்கள்.

அவர்கள் செய்ததை எனக்கு ஏற்கவும் முடியாது, மறுக்கவும் முடியாமல் இருந்தது.

இரவு முழுக்க ஏனோ தூங்க முடியாது இருந்தது.

அதிகாலையில் பற்களைத் தீட்டியபடி கிணற்றடிக்குப் போனேன்.

என் கண்களை என்னால் நம்பமுடியாது இருந்தது.

கிணற்றைச் சுற்றி நின்ற வாழை தோடை தென்னை கமுகு எல்லாம் களை இழந்து நின்றதுபோன்றிருந்தன.

கிணற்றில் தண்ணி அள்ளும் பொழுது ஆடுகால் ரொம்பவே ஆடி எப்போ விழும்போல் இருந்தது.

கிணற்று வாளிகூட கறள் பிடித்திருந்தது. கயிறுவேறு தேய்ந்திருந்தது.

பெரியதொட்டியும் சின்னத் தொட்டியும் மெல்லியதாகப் படர்ந்த பாசியால் நிறம் மாறி இருந்தது.

இது எனது கிணற்றடி அல்ல என என் உள்மனம் அழுத்தது என் காதுகளுக்கு கேட்டது.

அன்றுமுழுக்க ஏன் எதுக்கு என்று தெரியாமல் ரவுணுக்குபோய் கால்போகும் திசைகளில் எல்லாம் புதிதாக எழுந்திருக்கும்

கட்டடங்களைப் பார்த்தபடி திரிந்து.. பின்பு வெயில் நன்கு தலைக்கேற மனம் ஓட்டாமல் ஏதோ ஒரு திரைப்படத்தையும் பார்த்துவிட்டு மாலைபோல் வீட்டுக்குத் திரும்பினேன்.

அம்மா எனக்கு நல்ல ஏச்சு, “எத்தனை நாட்களுக்கு பிறகு வந்திருக்கிறாய் என்று எத்தனை வகைச் சாப்பாடுசெய்து வைத்திருந்தனான்”

அம்மாவின் சத்தத்தில் நான் வந்துவிட்டதை உணர்ந்து பெரியம்மா..சின்னம்மா.. இரண்டு பெரியமாமா மற்றும் சின்னமாமா வீட்டுக் காரர்கள் அனைவரும் எங்கள் வீட்டு வெளிவிறாந்தையில் குழுமினார்கள்.

அவரவர்கள் இடையே இருந்த மதில் சுவர்கள் இப்போது இன்னமும் இரும்புச் சுவர்களாக மாறி இருந்தன என்பதை அம்மா என்னிடம் காலை சொல்லியிருந்தாலும் இப்போ ஏதோ ஒருதேவைக்காக தேர்தல் கூட்டணி போல சேர்ந்து வந்திருக்கின்றார்கள் எனப் புரிந்தன.

பெரியமாமாவே தொடங்கினார்.

“நல்லகாலம்...அம்மாக்கு இப்ப குழாய் கிணறு அடிச்சக் குடுத்ததாலை அவா நிம்மதியாய் இருக்கிறா. நீயும் நிம்மதியாய் அங்கை இருக்கிறாய்”

‘ஆம்’எனத் தலையாட்டினேன்.

“அதுதான்... இப்ப எங்கடை ஆறு வீட்டிலும் குழாய்க் கிணறு அடிச்சாச்சு. இனி எதுக்கு கிணற்றுக்கு வீண் செ...”

நான் நிமிர்ந்து பார்க்க அவர் நிறுத்திக் கொண்டார்.

“இல்லைத் தம்பி... இனி யாருக்கும் அந்தக் கிணறு உதவப் போறதில்லை. நீயும் சம்மதித்தால் அப்படியே அதை தூரவிட்டு அந்த ஒருபரப்புக் காணியையும் ஆறு பேருக்கும் பிரிச்சம் எண்டால் அந்தச் சனியனிட்டை பிரச்சனை...”

நான் நிமிர்ந்து பார்க்க சின்னமாமாவும் தன் பேச்சை நிறுத்திக் கொண்டார்.

அனைவரும் கொஞ்சம் மௌனமாக இருக்க... பெரியமாமா ஏதோ சொல்ல வாயெடுத்தார்.

சைகையால் அவரை பேசாமல் இருக்குமாறு கையைக் காட்டினேன்.

“உங்களுக்கு எல்லாம் அதை பராமரிக்கிறது பிரச்சனை எண்டால்...அந்த இரண்டு பரப்பையும் ஆறாகாக பிரிக்க வேண்டும் என்று நீங்கள்

விரும்பினால்... உங்கள் ஒவ்வொருவருக்குமுள்ள பங்குகளை நானே வாங்கிக் கொள்கிறேன்”

அனைவரும் எந்தவார்த்தையும் சொல்லாமல் அவரவர்கள் வீட்டுக்குப் போனார்கள்.

நான் எழுந்து கிணற்றடிக்குப் போனேன்.

வேலியோர பூவரசு செழித்திருந்தது.

அதில் இருந்து பெரிய ஒரு இலையை எடுத்து நீள்பாட்டுக்கு அதனை இருபகுதியாக்கி

நடுநரம்பு இல்லாத பாதியைச் சுற்றி பீப்பி செய்து ஊதிப்பார்த்தேன்.

அதே சத்தம்!

இத்தனை வருடங்களாக மறந்திருந்த பீப்பீச்சத்தம் என் மனதை நிறைத்தது.

கிணற்றை எட்டிப் பார்த்தேன்.

என் நிழல் பீப்பியை ஊதிக் கொண்டு இருந்தது.

பார்சிறக்க வைக்கத் தீபாவளி மலர்ட்டும் !

இருளகன்று ஒளிபர இறைவனிடம் வேண்டிடுவோம்
இடரகன்று இனிமையவர இறைவனிடம் வேண்டிடுவோம்
புவிமலர்ந்து வாசம்வர புனிதனிடம் வேண்டிடுவோம்
புத்துணர்வு நிறைந்துவர நித்தமுமே வேண்டிடுவோம்

மத்தாப்பு பட்டாசு மனமதிலே வருகிறது
தித்திக்கும் பட்சணங்கள் தினமுமே தெரிகிறது
மொத்தமுள்ள உறவுகளில் முகமலர்ச்சி வருவதற்கு
தித்திக்க தீபாவளி வரவெண்ணி வேண்டிடுவோம்

முடங்கியே இருந்திட்டோம் முகம்பாரா இருந்திட்டோம்
பயணவழி அத்தனையும் பார்க்காமல் இருந்திட்டோம்
விருந்துண்ணல் தவிர்த்திட்டோம் விமானத்தை மறந்திட்டோம்
மனந்திரும்ப தீபாவளி மலர்ந்திடவே வேண்டிடுவோம்

முகமுடியே வாழ்க்கையினை முழுவலகும் பார்த்ததுவே
அகம்முழுக்க ஆசைகளை அடக்கியே வைத்தோமே
ஆரவாரம் அத்தனையும் அடங்கியே நின்றதுவே
ஆசைகளை மலரவிட அமைந்திட்டும் தீபாவளி

அருகிருந்தும் ஆலயத்தை அணுகவே முடியவில்லை
ஆறுதலாய் வெளிசென்று அளவளாவ முடியவில்லை
கலைநிகழ்ச்சி களியாட்டம் காணாமல் ஓடியதே
களிப்புதனை கையேந்தி வந்திட்டும் தீபாவளி

கல்யாணம் எனுமெண்ணம் காணாமல் சென்றதுவே
கலகலக்கும் மேளதாளம் கையொடிந்து நின்றதுவே
வளைகாப்பு சீமந்தம் வதங்கியே நின்றதுவே
வருகின்ற தீபாவளி மங்கலத்தை வழங்கட்டும்

பழையபடி கடைத்தெருவில் பட்டுக்கள் வாங்கவேண்டும்
பலவகையில் பட்சணங்கள் வாங்கியே உண்ணவேண்டும்
பக்குவமாய் கையணைத்து பலருமே மகிழவேண்டும்
பார்சிறக்க வைக்கத் தீபாவளி மலர்ட்டும்

மகாதேவ ஐயர் ஜெயராமசர்மா

மேனாள் தமிழ்மொழிக் கல்வி இயக்குநர்,
மெல்பேண் ... அவுஸ்திரேலியா.

புனைகதை உளவியல்

கற்பனையின் வகிபாகத்துடன் மேலெழும் புனைகதை, அறிகைத் தொழிற்பாட்டுடனும் ஆழ்மனப் பதிவுகளுடனும் தொடர்புபட்டுள்ள மையால் அறிகை உளவியலாளரும், உள் பகுப்பு உளவியலாளரும் அத்துறையில் ஈடுபாடு கொள்கின்றனர். தொடர்ந்து அதனை ஓர் உளவியல் வடிவமாகக் காணல் நீட்சி கொள்கிறது.

புனைகதைகளின் உளவியலில் ஆய்வுகளை மேற்கொண்டவர்களுள் கெயித் ஓட்லி (2012) முக்கியமானவர். நாவலாசிரியராகவும் அறிகை உளவியல் பேராசிரியராகவும் இருப்பதனால் அத்துறையில் அவர் நீடு கால்பதிக்க முடிந்தது.

அறிகை உளவியலில் முக்கியமான பங்களிப்பைத் தந்தவர் மார்க்சிய உளவியலாளராகிய வைக்கோட்சி(1962). அவர் முன்வைத்த 'அண்மை விருத்தி வலயம்' என்ற கருத்து அறிவையும் அனுபவங்களையும் திரட்டிக் கொள்ளல் பற்றிய மாற்று விளக்கத்தைத் தந்தது. ஒருவர் தமக்குரிய ஆற்றலால் அறிவைத் திரட்டிக் கொள்ளும் பரப்புக்கும் எவ்வித முயற்சிகளாலும் எட்டமுடியாத அறிவுப் பரப்புக்குமுள்ள இடைவெளியை 'அண்மை விருத்தி வலயம்' குறிப்பிடுகின்றது. ஆற்றல் மிக்க ஆசிரியரது முயற்சிகளாலும், எழுத்தாக்கங்களாலும் இடைவினைகளாலும் தாவல்கட்டலாலும் அது நிரப்பப்படக் கூடியது என அவர் தெளிவு படுத்தினார்.

எழுத்தாளரது அனுபவங்களைப் பிறர் அனுபவிப்பதற்குரிய வழியைப் புனைகதைகள் கலைநயத்துடன் தருகையில் அவற்றைப் படிப்பவரின் அறிகைத் தொழிற்பாட்டிலும் சிந்தனை முறைமையிலும் தாக்கங்களும், நேர் மற்றும் எதிர்வினைகளும் நிகழத் தொடங்குகின்றன. அந்நிலையில் புனைகதை மன இயக்கத்தை அழகியலுடன் தொடர்பு படுத்திநிற்கும் சொற்கோப்பு வடிவமாகிறது.

கதையாடல் சார்ந்த ஒத்துணர்வு (NARRATIVE EMPATHY) புனைகதையால் கட்டமைப்புச் செய்யப்படுகிறது. பிறரது உணர்வுகளைப் பிசகின்றி விளங்கிக் கொள்ளல் 'ஒத்துணர்வு' ஆகின்றது. அதனை அருட்டிவிடல் புனை கதைக்குரிய உளவியற் பலமாகிறது.

புனைகதை ஆசிரியரின் மனவெழுச்சியோடு இணைந்த சமூகம் மற்றும் சூழல் தொடர்பான புலக்காட்சி, கலைப்படைப்பாக உருவெடுக்கின்றது. அந்தப் புலக்காட்சியோடு வாசகர் சமநிலை கொள்ளலாம். அல்லது சமநிலைப் பிறழ்வை அனுபவிக்கலாம். சமநிலையும் சமநிலைப் பிறழ்வும் புனைகதை மீதான தரிசனத்தில் நெருடல்களை மேலோங்கச் செய்கின்றன. புனைகதை மனவெளிக்குள் நுழைந்து கொள்கிறது.

ஆசிரியரது சிந்திக்கும் முறைமையும் பிரச்சினைகளை இனங்காணும் முறைமையும் புனைவை உருவாக்குகின்றன. அவை வாசகரின் சிந்திக்கும் முறைமையிலும் பிரச்சினை களைப் பார்க்கும் முறையிலும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்றன. அத்தகைய செயற்பாடு நிகழும்பொழுது, புனைகதை என்பது 'கருத் தேற்றம்' செய்யும் கருவியாகவும்' நிலை மாற்றம் கொள்கின்றது.

நடப்பு நிலையான காட்சி, திரிப்புடுத்தப்பட்ட காட்சி ஆகியவை புனைவில் இடம்பெறுகின்றன. திரிப்பு படுத்தப்பட்ட காட்சிகளை உருவாக்குதல் வாயிலாக ஆசிரியர் ஒரு விதமான உளவியற் சீராக்கத்தைத் தமக்குத் தாமே ஏற்படுத்திக் கொள்ளும் நிலை ஏற்படுகின்றது. வாசகருக்குரிய ஓர் உளவியற் சீராக்கச் சாதனமாகவும் படைப்பு உருவாக்கம் பெறுகின்றது. சீராக்கம் (ADJUSTMENT) நெகிழ்ச்சியுடன் முன்னோக்கி நீண்டு செல்லும். கதை நிறைவுற்றாலும் மனவெளியில் அதன் வளர்ச்சி தொடரும்.

எழுத்தாக்கம் தொடர்ந்து வளர்ச்சி அடைவதற்கும், ஓர் எழுத்தாளர் பல்வேறு படைப்புகளை உருவாக்குவதற்கும் படைப்பு ஓர் உளவியல் சீராக்கத்தைக் கொடுக்கும் விசையாக அமைதல் ஒரு முக்கிய காரணமாகும்.

நிறைவேறாத விருப்பங்கள் கற்பனையால் நிறைவேற்றிக் கொள்ளப்படுதல் உளவியலிலே சுட்டிக்காட்டப்படுகின்றது. அவ்வாறே நிறைவேறாத விருப்பங்களைக் கதைமாந்தரால் நிறைவேற்றிக் கொள்ளல் புனைகதைகளில் இடம் பெறுகின்றன. அந்தச் செயற்பாடு 'ஏற்றிக் காணல்' அல்லது 'எறிவு செய்து காணல்' என்று உளவியலிலே குறிப்பிடப்படும்.

புனைகதைகள் வாயிலாக சொற்களுக்கு மாற்று வலுவேற்றம் செய்யும் செயற்பாடு உளவியலில் ஒரு முக்கிய நிகழ்ச்சியாகக் கருதப்படுகின்றது. அத்தகைய மாற்றுவலு, கதைப்புலத்துடன் பின்னப்படும் பொழுது, படிப்போரின் புலக்காட்சி மாற்றுச் சுழிப்புடன் நகர்கின்றது. அத்தகைய அனுபவம் உளவியற் பெறுமானம் உடையதாக அமையும்.

அண்மைக்காலத்து உளவியலிலும் சமூக வியலிலும் பேசப்படும் ஒரு கருப் பொருளாக அமைவது 'மனவெழுச்சி எழுத்தறிவு' (EMOTIONAL LITERACY) என்பதாகும். மனவெழுச்சி நுண்மதி, மனவெழுச்சி எழுத்தறிவு ஆகியவை மனவெழுச்சிகளை நெறிப்படுத்திக் கொள்வதற்கும், மடைமாற்றம் செய்து, ஆக்கச் செயற்பாடுகளை விசைப்பாடு கொள்ளச் செய்வதற்கும் துணைநிற்பவை.

புனைகதைகள் மனவெழுச்சிக் கோலங்களுக்கிரிய படிமங்களைத் தருவதால், அவற்றோடு உறவாடும் அனுபவங்களையும், பயிற்சிகளையும், நெகிழ்ச்சிகளையும் மடைமாற்றம் செய்யும் உபாயங்களையும் கையளிக் கின்றது.

புனைகதைகளை வாய்மொழியாகக் கையளிக் கும் செயற்பாடு இன்றும் நிகழ்ந்த வண்ணமுள்ளது. அந்நியையில் கூறுவோரின் உடல்மொழி மனவெழுச்சிகளோடு கலந்து நிற்பதனால் அழகியல் ஏற்றம் மட்டுமன்றி மனவெழுச்சி வலுவேற்றமும் முன்னெடுக்கப்படுகின்றது.

புனைகதை என்பது கவிதையின் இயல்புகளையும், நாடகத்தின் இயல்புகளையும் புனைகதைசாரா உள்ளீடுகளையும் தாங்கிநிற்கும்

வடிவமாகின்றது. கட்டுச்செட்டான சொற்களும் மனவெழுச்சி ஏற்றமும் கவிதையின் இயல்பைக் கொண்டுள்ளன. நிகழ்புலப் பின்னலும் பாத்திரங்களின் அசைவியமும் நாடக இயல்புகளைக் கொண்டுள்ளன. தகவல் உள்ளடக்கம், புனைகதை சாராப் பதிவாகின்றது. அத்தகைய பல பரிமாண இணைப்புநிலை, அழகியற் பரவலுடன், மன நெகிழ்ச்சிப் பரவலுக்கும் வழி வகுக்கின்றது. அந்நிலையில் பன்முக ஆளுமை உருவாக்கத்தில் புனைகதையின் பங்கு முக்கியமானதாக அமைகின்றது. அதன் தொடர்ச்சியில் வாழ்க்கைப்பண்பு (QUALITY OF LIFE) உயர்ச்சி பெறுவதற்குரிய கலைச் சாதனமாகவும் உளவியல் விசையாகவும் புனைகதையின் பங்களிப்பு மேலோங்குகிறது.

ஒரு நாட்டின் அபிவிருத்தி என்பது பொருளாதாரத் தரவுகள், சமூகத்தரவுகள், ஆகியவற்றோடு மட்டும் கட்டுப்பட்டதன்று. கலையேற்றங்களும், உளவியல் இசைவாக்க வாழ்வும் அபிவிருத்தியோடு ஒன்றிணைக்கப்படுகின்றன.

புனைகதையை வாசிப்போர் அல்லது கேட்போர் அதனைத் தமது வாழ்க்கையுடன் தொடர்புபடுத்திப் பார்த்தல் முக்கியமான உளவியற் செயற்பாடாகக் கொள்ளப்படுகின்றது. அத்தகைய 'பொருத்தும் செயற்பாடு' ஓர் உளவியல் விளையாட்டாகவும் கொள்ளப்படுகின்றது. அவற்றிலிருந்து மேலெழும் நேர் மற்றும் எதிர் மனவெழுச்சிகள் மனத்தில் மாற்று உரையாடல்களை அருட்டி விடுகின்றன. அந்நிலையில் சிந்திப்பதற்குரிய புதிய வழியையும் புனைகதைகள் திறந்து விடுகின்றன.

புனைகதை ஆக்குவோர் அதன் பாய்ச்சலை நீளச் செய்தலும் திசையை மாற்றுவதலும், குறுக்குதலும் நிறுத்துதலும் ஆகிய செயற்பாடுகள் ஓர் உளவியல் விளையாட்டாகவே கொள்ளப்படுகின்றது. அவற்றினூடே நிகழ்த்தப்படும் பாத்திர வார்ப்பு ஓர் அழகியல் வார்ப்பாக மட்டுமன்றி, உளவியல் வார்ப்பாகவும் நிகழ்த்தப்படுகின்றது. ஆசிரியரின் மன இருப்பு, பாத்திரங்களில் ஏற்றிவிடப்படுகின்றன. புனைகதைகள் உளவியல் உரையாடல்களுக்கிரிய புதிய வழியைத் திறந்து விடுகின்றன.

புனைகதை உளவியல் பற்றிய ஆய்வில் மனத்தின் 'அருவப்படுத்தும் செயற்பாடு' அல்லது சூக்குமப்படுத்தும் செயற்பாடு ஆழ்ந்து நோக்கப்படுகின்றது. உள ஆற்றலை வினைத்திறன் கொள்ளச் செய்யும் அறிகைச் செயற்பாடுகளுள் ஒன்றாக 'அருவமாக்கல் சிந்தனை' குறிப்பிடப்படுகின்றது.

அமசோனியாவில் வாழும் 'பிராகா' என்ற பழங்குடியினர் முழுநாளும் வேட்டையாடலில் ஈடுபட்டு வாழ்பவர்கள். அந்த மக்களுக்குரிய சொந்தமான புனைகதைகள் இல்லாத நிலையில் அவர்களின் அருவமாக்கல் உள்செயற்பாடு குன்றிய நிலையில் இருப்பதை கள ஆய்வுகள் தெரியப்படுத்துகின்றன. (EVERETT.2005)

புனைகதைகள் மனித ஆளுமை வளர்ச்சியில் மேற்கொள்ளும் பங்களிப்புப் பற்றி உளவியலிலே ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப் பட்டுள்ளன. அதற்கென செக்கோவின் சிறுகதைகள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டன.

பெரிய அளவில் இல்லாவிடினும் அளவீடு செய்யப்படக்கூடிய நிலையில், அவரின் சிறுகதைகளைப் படிப்போரிடத்து ஆளுமை வளர்ச்சி மாற்றங்கள் நிகழ்ந்துள்ளதாக ஆய்வாளர்

குறிப்பிடுகின்றனர். (DJIKICETAL 2009b)

புனைகதைகள் ஏற்படுத்தும் உளவியல் தாக்கங்களுள் பிறிதொரு விடயமும் விதந்து குறிப்பிடப்படுகின்றது. அதாவது ஒருவரது தற்கதிர்ப்பை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒரு தலைப்பச்சமான நிலையில் (EGOCENTRIC BIAS) நேர்மாற்றங்கள் புனைகதை வாசிப்பால் நிகழ்ந்து வருவதாக ஆய்வுகள் புலப்படுத்துகின்றன.

புனைகதைகள் சமூகப் பார்வையில் தீட்ப நுட்பமான கூர்மைப்பாட்டை ஏற்படுத்துவதாகவும் சமூகப் புலக்காட்சியை வீரியப்படுத்துவதாகவும் உளவியல் நோக்கில் குறித்துரைக்கப்படுகின்றன.

உளவியல் நிலையில் புனைகதைகளை நுணுகிநோக்குதல் இலக்கியத் திறனாய்வுச் செயற்பாட்டில் வலுவேற்றம் செய்யும் முன்னெடுப்பாக அமையும். தமிழ்ச் சூழலில் 'திறனாய்வில் உளவியல்' ஆழ வேர்பதித்து நிகழ்த்தப்பட வேண்டியுள்ளது.

நட்சத்திரக் காதல்

அஸ்தமிக்கும் சூரியனில்
உனது பாதம் சிறியது
சூடேற்றிக்கொள்

படுக்கைக்குச் செல்லு முன்
உனது நூலைப்படி
நட்சத்திர மண்டல ஒளியில்

சைரஸ் தாரகை
உன் தலைக்கு மேலால்
இருந்த வண்ணம் பாதுகாக்கும்

இப்பொழுது தூக்கி
கிரக நட்சத்திரத்தை அணைத்துவிடு
ஒன்றிலிருந்து ஒன்று மறையும் விதத்தை
நாம் காணலாம்.

இனி முத்தமிடு
நான் காதலிக்கிறேன்
எனச் சொல்லு அணைந்து விடும் சூரியனில்
இறுதிச் சூட்டில்

கண்விழிப்போம் இருவரும்
ஒன்றாய் மறுநாளில்
புது நம்பிக்கை
பிறந்திருக்கும்

அட்ரியன் ஹென்ர்

(இங்கிலாந்தின் புதுக்கவிஞன் சித்திரக் கலைஞன் பாடகன்)

கலாபூஷணம் மாவனல்லை எம். எம். மன்ஸூர்

(பராக்கிரம கொடித்துவக்குவின் Red roses Blue roses

இல் இருந்து)

காலம், நேரம், தூரம் அனைத்தையும் தாண்டிச் செல்லும் வலிமை சிந்தனைக்கு மாத்திரந்தான் உண்டு. நான் ஓர் ஆசிரியனாக எனது ஊரிலுள்ள அந்தப் பெரிய பாடசாலையிலே கடமையாற்றிய நாட்கள், எனது எண்ணச் சிறைக்குள்ளே இன்னமும் விழித்திருந்து ஆரவாரிக்கின்றன. அந்தநாட்களில் என்னுடன் பணியாற்றிய சிறந்த ஆற்றல்மிக்க ஆசிரியர்களின் மதிப்புயர்ந்த ஊர்வலம் என் நினைவை உசுப்பியது.

பாடசாலையில் தமது கற்பித்தலால் மாணவரிடத்தில் மதிப்பைத் தேடிக்கொண்ட ஆசிரியர்கள் பலரின் முகங்கள் எனக்கு மகிழ்வைத் தந்தன. அந்த நாட்கள் இன்ப மயமானவை. ஆசிரியத்துவத்தை மகிமைப் படுத்தி மாணவர்பால் அக்கறையோடு கற்பித்தலில் ஈடுபட்டவர் சந்திரராணி ரீச்சர்.

ஆசிரியையாக முதன் முதல் நியமனம் பெற்று எங்கள் பாடசாலைக்கு அவர் வந்திருந்த நாள், இன்றும் என் உள்ளத்தில் பசுமையாக ஒளிர்கிறது. இளவயதிராக எழில் நிரம்ப உற்சாகமான பார்வையோடு வகுப்பறையின் உள்நுழைந்து அவர் மாணவர்களோடு உறவினராகி உரையாடிக் கற்பிக்கும் அழகு அற்புதமானதுதான்.

அவளது அழகிலும் அவள் நடக்கும்போது தோன்றும் நளின அசைவுகளிலும் இனிமை சூழும் கவர்ச்சி இருந்தது. அவளின் பார்வையிற் படரும் அறிவு கூடும் காந்த சக்தியில் கட்டுண்டு அவளையே திருமணம் செய்ய ஆசை கொண்டோர் பலர். அவர்கள் அனைவரையும் விலக்கி அவளைக் காதலித்துத் திருமணம் செய்தவன் எனது நண்பன் நற்குணம். அவன் ஓர் ஆங்கில ஆசிரியன். அவனும் அழகன்தான்.

திருமண நாள்தொட்டு இருவருமே எனது குடும்பத்தினருடன் நண்பர்களாயினர். இவர்கள் இருவரிடத்திலும் எனது மனைவி பிள்ளைகள் நிறைந்த நேசமும் பாசமும் கொண்டனர். இவர்கள் கணவன் மனைவியெனக் குடும்பமாகி பாடசாலையின் அருகிலேயே ஒரு வாடகை வீட்டிற் தங்கி இருந்தார்கள்.

அவர்களின் வீட்டுக்கு எனது மனைவி பிள்ளைகளுடன் நாங்கள், சென்றுவந்த அன்றைய நாட்கள் இன்று மனத்திரையில் காட்சிகளாயின. சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும் போதெல்லாம் எங்களின் வீட்டில் அவர்களும் அவர்களின் வீட்டில் நாங்களும் ஒன்றாகி உண்டு மகிழ்ந்து உறவாடித் தொடர்ந்த நாட்கள் விரிந்தன. ஒருவரின்பால் ஒருவர், நட்பை வளர்த்துக் கொண்டோம். நட்பால் அவர்களுடன் உறவாகிய நாட்கள், மாதங்களாகித் தொடர்ந்தன.

சந்திரராணி ரீச்சரும் நற்குணம் மாஸ்ரரும் எங்களின் பாடசாலையிலிருந்து மாற்றலாகி ஊரைவிட்டுப் போனபின்னர் அவர்களை நான் சந்திக்கவில்லை. அவர்களைச் சந்திப்பதற்கான சந்தர்ப்பமும் ஏனோ இன்றுவரை எனக்குக் கிடைக்கவேயில்லை. இன்று நான் வந்து ஒதுங்கியிருக்கும் இந்த ஊரிலேயுள்ள பிரபலமான பள்ளியிலேதான் “சந்திரராணி ரீச்சர் படிப்பிக்கிறா” என்று சொன்னார்கள். அன்பும் பண்பும் கலந்த குடும்பம் அவர்களுடையது.

எங்கள் ஊரில் இணைந்த அவர்களின் அன்றைய திருமண பந்தத்தைத் தொடர்ந்து, பயணித்த வாழ்க்கைச் சிறப்பு மிகவும் குதூகலமானது. அது எல்லோருக்குமே பிடித்திருந்தது. நற்குணம் மாஸ்ரரும் சந்திரராணி ரீச்சரும் மகிழ்ச்சியான தம்பதிகளாய் ஊரில் உலவிய நாட்கள் என் எண்ணத்தில் நிழலாடின.

நான் பலரையும் விசாரித்து இங்கே சந்திரராணி ரீச்சர் வசிக்கும் வீட்டை இன்று தெரிந்து கொண்டேன். இப்பொழுது அவரது வீட்டின் அயலுக்கே

**நெடுந்தீவு
மகேஷ்**

வந்துவிட்டேன். வீட்டின் பாதையோரத்தில் நிற்கிறேன். எனது பார்வையின் தெரிவது, ஒரு மாடிவீடு. அதன் முற்றத்தில் பல வண்ணப் பூஞ்செடிகளும் சில குறோட்டன் செடிகளும் செழித்திருந்தன. மதிலுக்கு மேலாக எனது கண்களை விசிறி வீட்டின் அழகை இரசித்தேன். அழகாக வர்ணம் பூசப்பட்ட சுவர்களுடனான வீட்டின் கதவு யன்னல்கள் பூட்டப்பட்டிருந்தன. வீதியோரக் கேற்றைத் தள்ளித் திறக்க முயற்சித்தேன். முடியவில்லை.

கேற்றினருகிலேயே நின்றவாறு “வீட்டுக் காரர்” எனக் குரல் கொடுத்தேன். திடீரென நாயொன்று குரைக்கத் தொடங்கியது. “யாரோ வந்திருக்கிறார்கள்!” என்பதைத் தெரிந்துகொண்டு வீட்டின் கதவைத் திறந்தவர் சந்திரராணி ரீச்சர்தான். நான் அவரை அடையாளம் கண்டு கொண்டேன். என்னிடத்திலும் பெரிதாக மாற்றம் ஏற்படவில்லைப் போலும். அவரும் என்னை அடையாளம் கண்டுகொண்டார்.

குரைத்துக் கொண்டே நின்ற நாயைப் பார்த்தேன். “அது கடிக்காது சேர்” என்ற சந்திரராணி ரீச்சரின் வார்த்தையில் நம்பிக்கை வைத்து அவரைப் பார்த்தேன். “வாருங்கள் சேர்” என்று அழைத்தவாறு சந்திரராணி ரீச்சர் என்னை வரவேற்றார். அதே சிரிப்பு, அதே நளிமம், அதே வரவேற்பு எனது முகம் மலர்ந்தது. வெளிகேற்றைத் தாண்டி முற்றத்தில் இறங்கினேன். என்னை அழைத்தவாறே முன்னே நடந்து, ரீச்சர் வீட்டினுள்ளே சென்றார். எனது கண்கள் அங்கே, வீட்டினுள்ளே பலரையும் தேடின. ரீச்சரைத் தவிர வேறெவரையும் அங்கே காணவில்லை.

தளபாடங்களையும் அலங்காரப் பொருட்களையும் புத்தகங்களையும் கொண்டு அழகுற அடுக்கப்பட்ட வரவேற்பறையைச் சுற்றிக்

கண்கள் சுழன்றன. சுவரிலே மாட்டப்பட்டிருந்த படங்களின் மீதும் கண்கள் ஊர்ந்தன. “இருங்கோ சேர்!, எப்படி இருக்கிறீர்கள்?” சந்திரராணி ரீச்சர்தான் பேசினார். ரீச்சரின் குரலில் இருந்த இனிமை குறையவேயில்லை. “நான் “நல்லாய் இருக்கிறேன் ரீச்சர்!, சுகமாய் இருக்கிறேன்” என்று சொல்லிக் கொண்டே அங்கு போடப்பட்டிருந்த குசன் சீற்றில் அமர்ந்துகொண்டேன்.

எனக்கு எதிரில் இருந்த சீற்றில் ரீச்சர் அமர்ந்து கொண்டார். பழைய நினைவுகள் சில வந்து போயின. “நற்குணம் மாஸ்ரர் எங்கே போயிட்டார்? பிள்ளைகள் எங்கே?” என்று அவர்களைப் பார்க்கும் ஆவலோடு கேள்விகளை அடுக்கினேன். “பிள்ளைகள் ரியூசனுக்குப் போயிட்டார்கள். கிட்டத்தான்! இப்ப வந்திடுவார்கள்” என்றவர் என்னைப் பார்த்தார்.

நற்குணம் மாஸ்ரரைப் பற்றி ரீச்சர் எதுவுமே கூறவில்லை. நான் மீண்டும் அவரைப் பற்றிக் கேட்க எண்ணினேன். ஆனால் கேட்கவில்லை. இவர்களோடு நாங்கள் படிப்பித்த அந்த நாட்களில் நாங்கள் மிகவும் நெருங்கிய உறவினர் போலவும் ஒருவருக்கொருவர் உதவும் நண்பர்களாகவுமே பழகினோம். எதையும் மனத்திறந்து பேசும் வெட்கமின்மை, எம்மிடத்தில் வளர்ந்திருந்தது. நற்குணம் மாஸ்ரரைப் பற்றி நான் கேட்ட கேள்விக்கு சந்திரராணி ரீச்சர் எதுவுமே சொல்லாமல் மௌனமாக இருந்தமை என்னை எவ்வாறெல்லாமோ சிந்திக்கத் தூண்டியது.

அத்தகைய கற்பனை முடிவுகளுக்குள் என்னை நான் இழுத்துச் செல்லத் துணியாமல், “மாஸ்ரர் எங்கே போய்விட்டார்?” என்ற கேள்வியை மீண்டும் கேட்டு வைத்தேன்.

சந்திரராணி ரீச்சரின் மலர்ந்த முகம் கூம்பிச் சுருங்கியது. ஒரு புன்னகையை வலிந்து வர வழைத்துக் கொண்டே “அவர் இப்ப எங்கனோட இல்லை” என்றார்.

“எங்கே போய்விட்டார்?” என நான் கேட்க வில்லை. அவராகவே பேச்சைத் தொடர்ந்தார் “எங்களை உங்களுக்கு நல்லாத் தெரியுந் தானே சேர்! அவரை நான் காதலிச்சுத்தான் கலியாணம் செய்தனான். நாங்கள் அங்கயிருந்து இங்க வந்தபின் சங்கவி பிறந்தவள். அதுக்குப் பிறகு ரெண்டு வருசத்தால சாருகன் பிறந்தான். எந்தப் பிரச்சனையும் எங்களுக்க இருந்ததில்லை. நாங்கள் ரெண்டு பேரும் உழைக்கிறம். பிள்ளைகள் இப்ப படிக்கிறார்கள். எங்கட தேவைக்கு வேண்டியமாதிரிப் போதியளவு பணம் இருந்தது. செலவை அளவோடு செய்தனாங்கள். பிள்ளைகளையும் நன்றாகப் பார்த்தனாங்கள். எப்போதும் சந்தோச மாத்தான் இருந்தனாங்கள். என்னவோ சேர்! அவர் இப்ப இங்க வாறதில்லை.” ரீச்சர் சொல்லிக் கொண்டே போனார். நான் எதுவும் பேசவில்லை!

“அவர் இப்ப நிர்மலா ரீச்சரோடதான்! அவவுடைய வீட்டிலயே நிற்கிறதாகக் கேள்வி!” என்று சொல்லிக் கொண்டே கைகளைப் பிசைந்தவாறு தரையை நோக்கினார். கண்கள் கலங்கின.

யார் அந்த நிர்மலா ரீச்சர்?! எனக்கு ரீச்சரின் கதையைக் கேட்டுத்தெளிந்து ரீச்சருக்குச் சார்பாகத் துலங்கும் வகைதெரியவில்லை. எனக்குள் பூதாகாரமாக எழுந்த மனச்சாட்சியின் அச்சுறுத்தல்கள் என்னை மெளனமாக்கின. “பிள்ளைகள் அவர்மீது வைத்திருக்கும் அன்பைக்கூட இந்த மனுசன் மதிக்காமல் போனது, அதுகளுக்கும் வேதனைதான்! எனக்கு வெளியிற் போகவும் வெட்கமாக் கிடக்குது! பள்ளிக்கூடம் போகவும் விருப்பமில்லை. பார்க்கிற எல்லோரும் என்னை ஏளனமாகப் பார்க்கிறது மாதிரி ஒரு பிரமை!” சந்திரராணி ரீச்சர் சொல்லிக் கொண்டே இருந்தார்.

“பிள்ளைகளும் வளந்திட்டுகுகள் வயது வந்த பிள்ளைகளையும் வைத்துக் கொண்டு இந்த மனுசன் இப்பிடிச் செய்து போட்டுது!” ஆற்றாமையின் வெளிப்பாடாய் ரீச்சர் விம்மினார். அந்த வார்த்தைகளின் வலிமை என்னையும் பல திசைகளில் இருந்து நெருக்கி

அச்சுறுத்தி எதையோ எனக்கும் உணர்த்துவது போலத் தெரிந்தது.

என்னையே நான் ஆராய்ந்தேன்!.

நற்குணம் மாஸ்ரரின் செய்கையை ஆதரிக்கவோ, சந்திரராணி ரீச்சரின் உண்மைகளுக்கு ஒத்தாதவோ என்னிடத்தில் வார்த்தைகள் இருக்க வில்லை. ரீச்சர் சொன்னவைகளுக்கெல்லாம் தலை அசைத்தேன். “ஓம் ஓம்” என அனைத்தையும் ஒப்புக் கொண்டதாகக் காட்டிக் கொண்டேன்.

எதனையும் மறுத்துரைக்க இயலாமல் நீதிக்கு மயங்கும் குற்றவாளியாகி மெளனமானேன். என்னை நான், ரீச்சரிடம் காட்டிக் கொள்ளவில்லை. எனது மெளனம் சந்திரராணி ரீச்சரை அதற்கு மேலும் தனது நியாயத்தைச் சொல்லி அரற்றும் வகைக்கு அனுமதிக்க வில்லை என்பது தெரிந்தது.

“இருங்கோ சேர்! ரீ போட்டுக் கொண்டு வாறன்” என்று சொல்லிக் கொண்டே குசினியை நோக்கி நடந்த சந்திரராணி ரீச்சரைப் பார்த்தேன். எனது சிந்தனைகள் சிதறின. நற்குணம் மாஸ்ரரைப் பற்றிச் சொன்னவை யாவுமே என்னையும் சுட்டன. மனம் தத்தளித்தது. அறையிலே பார்த்த காட்சிகள் எவையும் என் மனத்திலே ஏறவில்லை. பார்வை இங்கேயும் மனக்காட்சிகள் எங்கோ வெளியிலேயும் சுழன்றன. ஒன்றுமே புரியாதவாறு என்னை மயக்கிய புகை மூடிய கனவுகள்!

தேநீர்க் கோப்பையுடன் திரும்பிய சந்திரராணி ரீச்சர், “எப்பிடி சேர், ரீச்சர், பிள்ளைகளெல்லாம் சுகமாக இருக்கிறார்களா?” என்ற கேள்வியையும் தேநீரோடு கொண்டு வந்து வைத்தார்.

அவை எனது இதயத்தில் அறைந்தன.

“ஓம் ஓம் அவர்கள் எல்லோருமே நல்ல சுகமாக இருக்கிறார்கள்.” எனது வாய் பதில் சொன்னது. எண்ணத்தில் விழுந்த கிறுக்கல்களின் வேதனையோ என் எண்ணத்தை ஊடுருவி உடம்பையே சுட்டது. இந்த மானிடம் இழந்த ஆண்மை. அந்தப் பொறுப்பான குடும்பப் பெண்மையின் முன்னே தலைகுனிந்தது. நான் அதனை வெளிக்காட்டவில்லை. தேநீரைக் குடித்தவேளையுடன் அங்கிருந்து வெளியேறவே மனம் அவசரப்பட்டது. சந்திரராணி ரீச்சரிடம் சொல்லிக் கொண்டே புறப்பட்டேன். என் உள்ளத்தை எரிக்கின்ற அந்த எண்ணங்களுக்குள் அவள் வந்து நின்று கரகமாடினாள்.

நான் எனது மனைவியையும் பிள்ளைகளையும் பிரிந்திருக்கக் காரணமான அவளின் குறித்த பார்வையில் இருந்தவை என்ன? என் உடல் ஆசைகளும் சுயநலத்திற்குள்ளே என்னை அமிழ்த்திக் களித்த அந்த வேளைகளும் எவ்வகையில் எனக்குச் சொர்க்கமாயின?

கலாசாரம், கட்டுப்பாடு, கணவன் மனைவி, பிள்ளை குட்டிகள் என்ற உறவுகள் அனைத்தையும் உடைத்தெறிந்து அவள்மீது காமம் கொள்ள வைத்த அந்த உறவுக்குப் பெயரென்ன?

திருமணம் பொய்யானதா? அது பொய்யாக்கப்பட்டதா? எனது குடும்ப வாழ்க்கையின் இடையே புகுந்த இவளிடத்தில், என் மனைவியிடம் தோன்றாத என்ன புதுமையைக் கண்டு கொண்டேன்?. எல்லாம் பொய்யே! மனம் அழுத்தது. எனது நான்கு பிள்ளைகளும் வயது வந்தவர்கள். “அப்பா! அப்பா!” என்று எனக்கு அருகிருந்து சிரித்த வர்கள். அவர்களின் வளர்ச்சி, உயர்ச்சி எல்லாமே என்னோடு கட்டுண்டு கிடக்கும் உண்மைகள்தாம்.

அந்த உண்மையைத் தெளிந்துகொண்டேன். அவற்றை இதுநாள்வரை ஏன் மறந்தேன். உடலின் தோன்றும் உத்தமமற்ற சிறுதுளி உணர்வுகளுக்காய் நிரந்தரமாகவே குடும்ப உறவைக் குலைத்துக்கொண்ட எனது செய்கை சந்திரராணி ரீச்சரின் வார்த்தைகளால் தவறென உணர்த்தப் பட்டாலும் அந்தத் தவறிலிருந்து திருந்தும் வழி அறியாது அந்தரித்தேன். சந்திரராணி ரீச்சரால் நற்குணம் மாஸ்ரர்மீது வீசப்பட்ட வார்த்தைகள் என்னையும் அவமானப்படுத்துவதாக உணர்ந்தேன்.

என் மனைவி பிள்ளைகளுக்கு வெளியே வேறு பெண்ணுடன் நான் ஏற்படுத்திக் கொண்ட உறவு, என்னை ஏளனம் செய்தது. சமூகத்தின் எதிரில் முகம் காட்டும் துணிவு என்னிடத்தில் தொலைந்து போனது. நான் வெட்கப்பட்டேன். பாலுணர்வின் புனிதத்தைப் புரிந்து கொள்ளாத காம உணர்வின் களியாட்டமாகவே இந்தக் கலியாணங்கள் ஆகிப்போனது.

பாசத்தால் இணைந்த குடும்பத்தைப் பிரிந்து, அடுத்து அழகு காட்டிய பெண்மீதொன்றிய உடலாசைக்கு அடிமையான நற்குணத்தைப் பார்க்கிறேன். ஊரார் அவனைப் பார்த்து நகைக்கும் உண்மை, அவன் கண் பார்வையில் மறைந்து போனதில் ஆச்சரியமில்லை. காமத்துக்குக் கண்ணில்லை! சந்திரராணி ரீச்சரின் வேதனை எனக்கு விளங்கியது.

காம உந்துதலால் நானும் என் குடும்பத்தைப் பிரிந்து மனைவி பிள்ளைகளின் தூய்மையைச் சிதைத்த பேருண்மையோ, இப்பொழுது என்னுள்ளே எழுந்து என்னைக் கேலி செய்து சிரித்தது. என்னால் நற்குணம் மாஸ்ரரின் செய்கையை ஆதரிக்க இயலவில்லை. சந்திரராணி ரீச்சரின் வார்த்தைகளில் மிதந்த நீதி, எனக்குச் சார்பாகத் தீர்ப்பிடாமையால் என்னுள் மௌனித்தது. என் தவறுணர்ந்த வேகத்தில் நான், என் ஊருக்குத் திரும்பினேன்.

எனது மனைவி பிள்ளைகளின் எதிரில் இப்பொழுது ஒரு குற்றவாளியாக..! அவர்களின் உண்மையான அன்பும் பாசமும் எனக்கு மன்னிப்பை வழங்கும் என்ற நம்பிக்கையோடு.....!

○ ○ ○

சோகம் உன் பாட்டிலில்லை

-சண்முகபாரதி

சின்னஞ் சிறகடித்து
சிந்தையில் சுகம் விளைத்து
என்ன அழகாய் பாடுவாய்..
அதிகாலை நீ வர முன்
உன் இசைக்காய் காத்திருப்பேன்..

இன்று உன் பாட்டில்
ஏன் சோகம்..!
புரிய வில்லை
நீயோ உன் பாட்டில்
தேன் குடித்து முடிய
பாடிவிட்டுப்போய்விட்டாய்

நானோ நெடும் பொழுது
தனித்திருந்தேன் தனிமையிலே
சிந்தைதனிலே ஒரு வெளிப்பு.
என்றும் போலவே நீ பாடினாய்
சோகம் உன் பாட்டிலில்லை
என் நெஞ்சிலேதான்
உண்மை தெளிந்து கொண்டேன்

நானை அதிகாலை
சுமையின்றி வந்திடுவேன்
உன் பாட்டின் சுகம் உணர்வேன்

நோய் தீர்க்கும் இசை

நாட்டியகலாநிதி
கார்த்திகா கணேசர்

ஆறு வயது ராதிகா மூச்சுப் பேச்சற்று வைத்திய நிலையத்தில் படுக்கையாகக் கிடந்தாள். இன்றைய மருத்துவ முறையில் Ventilator மூலமாகச் சுவாசித்தாள். அவளது பரிதாப நிலையைப் பொறுக்க முடியாத Dr. Girija Mohan அவளை மீண்டும் நல்ல நிலைக்கு மீட்க ஏதாவது புதிய வைத்திய முறை உண்டா என Internetஐ துழாவினார். அங்கு அவர் கண்டது 'நரம்பு வியாதிகட்கான மருத்துவம்' என்ற தலைப்பில் இசை மூலம் நோயைக் குணப்படுத்தும் மருத்துவம். உடனே ராதிகாவின் காதுகளில் Head Phone பொருத்தி கர்னாடக இசையைக் கேட்க வைத்தார். ஒரு வாரத்தில் ராதிகா கை கால்களை சிறிது அசைத்தாள். இரு மாதங்கள் பேச்சு மூச்சற்றுக் கிடந்த சிறுமி பேச ஆரம்பித்தாள். இதை என்னால் நம்பவே முடியவில்லை என வியந்தார் அவளுக்கு வைத்தியம் செய்த Dr. Girija. எமது கர்னாடக இசை இத்தனை வலு வாய்ந்ததா? அவளைப் பராமரித்த கேரள மாநில அலப்புலா அரசு மருத்துவமனை அவள் கட்டிலின் அருகே மலையாளப் படங்களில் வரும் கிருஷ்ணன் பாடல்களை இசைக்க ஆவன செய்தது. இப்பொழுது ராதிகா கைத்தடியுடன் நடக்க ஆரம்பித்துவிட்டாள். இரண்டே மாதத்தில் நடப்பது பெரிய வியப்பே. உயிர் பிழைப்பாளா என்ற நிலையில் இருந்த ஆறு வயதுச் சிறுமி இசையின் உதவியுடன் நடப்பது இன்ப அதிர்ச்சியே என்கிறார் மீனவ தந்தை சைமன்.

கர்னாடக சங்கீதம் மிக மிக சக்தி வாய்ந்தது என்பதை நாம் கேள்வியுற்றுள்ளோம். தியாகராஜ சுவாமிகள் தன் இசையால் இறந்தவரை உயிர்ப்பித்தார் என்று கூறப்படுகிறது. இதற்காக தியாகப் பிரம்மத்தில் பிலகரி இராகத்தில் பாடப்பட்ட பாடலே 'நா ஜீவதாரா' என்ற பாடல் எனப்படுகிறது. முத்துசுவாமி தீட்சதரோ நவக்கிரக கீர்த்தனையால் குடல் நோயைத் தீர்த்தார் என்பதும் அறிந்ததே. இந்திய இசையின் நோய் தீர்க்கும் குணம் பற்றி பலநூறு வருடங்களுக்கு முன்பே எம்மவர்கள் அறிந்திருந்தார்கள். இதுபற்றி 'சுரசாஸ்திரம்' என்ற நூலில் விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. 72 மேள கர்த்தா இராகங்கள் மனித உடலில் உள்ள 72 வேறுபட்ட நரம்பு மண்டலங்களை சீர்செய்யக் கூடியவை எனவும் 'சுரசாஸ்திரம்' விளக்குகிறது. இராகம் என்பது எமது பிராண மூச்சிலிருந்து எமது மனதையும் உடலையும் தாக்குபவை. இராகங்கள் சுருதிகத்தமாக, சுரசுத்தமாக இசைக்கப்படும்போது குறிப்பிட்ட நரம்பு மண்டலம் அதன் பலனைப் பெறும். ஒவ்வொரு இராகமும் இசைப்பதற்கு, நாளில் வெவ்வேறு நேரங்கள் உண்டு. அந்த நேரத்தில் இசைத்தாலே உடலில் பலன் ஏற்படும். சில இராகங்கள் அதிகாலையில் இசைக்கும்போது இனிமையாக அமையும். சிலவோ மாலை நேரத்திற்கு உகந்தவை. வேறுசிலவோ நடு இரவுக்கே பொருத்தமானவை. இவ்வாறு வேறுபட்ட நேரங்களுக்கும் எமது உடலில் ஏற்படும் மாற்றங்கட்கும் தொடர்பு உண்டு. அதனால் அதற்கு ஏற்ற நேரத்தில் கேட்கும்போதுதான் உடல் பயன்பெறும். நேர மாறுதலுக்கு ஏற்ப எமது மன நிலையிலும் மாற்றம் உண்டு. எமது மனோநிலைக்கும் கேட்கும் இராகத்திற்கும் தொடர்பு உண்டு. இசை மூலம் நோய்தீர்ப்பதில், இராகம் கேட்போரை

மகிழ்வூட்டி சாந்தி அளித்து மன அமைதியை ஏற்படுத்துகிறது.

ஆயுள் வேதத்திலே சிகிச்சை என்பது மனம் உடல் இரண்டும் ஒன்றுடன் ஒன்று தொடர்புடையது, Hard wareஉம் Softwareஉம் இணைந்து செயற்படுவது போன்றதே. ஓசை ஒலி யாவும் ஒருங்கிணைந்து எமது உடல் என்ற மிக நுண்ணிய பாகங்கள் கொண்ட இயந்திரத்தை இயக்கும் சக்தியைச் செயற்படுத்த வேண்டும்.

இந்திய சாஸ்திரிய சங்கீதம் இராகங்களை உயிருள்ள தேவதைகளாகவே கருதுகிறது. நேரப்பிரகாரம் இல்லாது இராகங்களைத் தவறாகப் பிரயோகிப்பது இத் தேவதைகட்கு ஊறு விளைவிப்பது எனக் கொள்ளப்படுகிறது.

இதற்கும் ஒரு கதை உண்டு. இசை வல்லவரான நாரதமுனி சங்கீத மாணவராக இருக்கும்போது தமது சங்கீத ஞானம் பற்றி பிரமாதமாக எண்ணிக் கொண்டாராம். தாம் சங்கீதத்தில் மேதத்துவம் எய்துவிட்டதாக அகங்காரப்பட்டார். இதை அறிந்த விஷ்ணு அவரது கர்வத்தை அடக்க எண்ணினார். நாரத முனியை அழைத்துப் போய் தேவலோகத்தில் ஒரு பெரிய மண்டபத்தைக் காட்டினார். அங்கே கால் கை ஊனமுற்ற ஆண்களும் பெண்களும் வருந்திக் கொண்டிருந்தனர். இவர்கள் இராக, இராகினிகள் என்றும் நாரதர் என்பவர் அபசுரமாக பாடியதால் அவர்களை ஊறடயைச் செய்து விட்டார் எனவும் தெரிவிக்கப்பட்டது. தன் தவறை உணர்ந்த நாரதமுனி விஷ்ணுவின் பாதங்களில் நமஸ்கரித்து, சங்கீதக் கலையை நன்கு கற்றுத் தரும்படி வேண்டினாராம். இக்கதை இசைக்கு ஊறு விளைக்காதிருக்கக் கூறப்பட்டது மட்டுமல்ல இசைக்குக் கொடுத்த தேவ அந்தஸ்தைக் காட்டுகிறது.

இத்தகைய தேவாரங்கள் சிலவற்றின் நோய்தீர்க்கும் தன்மையைப் பார்ப்போம். மாயா மாளவ கௌளை இராகத்தை அதிகாலையில் இசைப்பதாலோ அல்லது கேட்பதாலோ உடலில் உள்ள நச்சுத்தன்மை நீங்கும். பைரவி இராகத்தை கேட்பதோ இசைப்பதோ சுவாசம் சம்பந்தமான நோய்களான தொய்வு (Asthma) நெஞ்சிருமல் மற்றும் நுரையீரல் சம்பந்தமான நோய்கள் தீரும். கர்னாடக இசையில் சங்கராபரணம் மிகுந்த மங்களகரமான இராகமாகக் கொள்ளப்படுகிறது. இந்த இராகம் மனநோயைத் தீர்த்து மனதுக்கு அமைதியை

ஏற்படுத்தும் தன்மை கொண்டது. அதிகாலையில் நடைபோடுபவர் நடப்பதுடன் பைரவி இராகம் கேட்டால் நீரிழிவு நோய் வராது. ஏற்கனவே நீரிழிவுநோய் உள்ளவர்கள் நோயைக் கட்டுக்குள் வைத்திருக்கலாம். மனஅமைதி இன்றித் தவிப்பவர்களை ரேவதி இராகத்தைக் கேட்கும்படி இசையால் நோய்தீர்க்கும் கிருஷ்ண நம்பி கூறுகிறார். தன் உதவியை நாடிவந்தவர் தனது மன அழுத்தத்தால் தற்கொலை செய்யவேண்டும் போல உணர்வு ஏற்படுவதாகக் கூறினாராம். அவரை ரேவதி இராகத்தைக் கேட்கும்படி கூறியதும், மூன்று வாரம் கழித்து அவர் தன் மன அழுத்தமும் தற்கொலை பண்ணவேண்டும் போலத் தோன்றிய உணர்வும் தன்னைவிட்டு அகன்று விட்டதாகக் கூறினாராம்.

சக்கரவர்த்தி அக்பருக்கு அரசியல் தொல்லைகளால் ஏற்பட்ட மன இறுக்கத்தைப் போக்க கிந்துஸ்தானி இசை மேதை தான்சான், அக்பர் இரவில் கேட்டு மன அமைதி அடைய தர்பாரி இராகத்தை ஆக்கினார் என்று கதையும் உண்டு.

1933இல் சர்வாதிகாரி முசோலினி தூக்கம் இன்மையால் மிகவும் சிரமப்பட்டார். இந்திய இசைமேதை ஓம்காரநாத் தத்தர் ஐரோப்பாவில் இருந்த சமயம் அது. ஓம்காரநாத் தத்தர் பிரியா இராகத்தை இசைக்க முசோலினி அரைமணி நேரத்தில் ஆழ்ந்து தூங்கத் தொடங்கி விட்டாராம்.

நோய் தீர்க்கும் இராகங்களின் மகிமை கண்டோம். ஆனால் சில இராகங்களோ மந்திரசக்தி வாய்ந்ததாகக் கூறப்படுகிறது. கிந்துஸ்தானி தீபக்கு இராகம் தீயை உண்டாக்கும் தன்மையது எனவும் கூறப்படுகிறது. அரசன் கட்டளைக்கு இணங்கி தான்சேன் என்ற இசைக்கலைஞர் தீபக் இராகத்தை இசைக்க அவர் உடல் எல்லாம் தீப்பற்றிக் கொண்டதாம். அந்த நிலையில் தான்சேன் தீயை அணைக்க யமுனை நதியில் குதித்ததாகக் கதை உண்டு. இது அதிகப்படியான கற்பனை ஆனாலும் தீபக் இராகத்தை முறையாகப் பாடினால் உடலில் அதிக உஷ்ணம் ஏற்படும் என்பதை நாம் ஏற்க வேண்டும்.

சைவசமயக் குரவர்களில் ஒருவரான திருஞானசம்பந்தர், தேவாரப் பதிகத்தால் மன்னனின் வெப்பு நோயைத் தீர்த்தார்.

திருநாவுக்கரசர் தன் கைகொண்டு திருநீற்றைப் பூசி, தனது சூலை நோயைத் தீர்த்தார் என்பதை நாம் அறிவோம். அவர் 'திருவதிகை வீரட்டானம்' என்னும் பத்து பதிகங்களைப் பாடினார். அன்று திருநாவுக்கரசர் இராகத்தின் மூலம் நோய்தீர்த்தமையைக் காண்கிறோம். அர்த்தமுள்ள பதிகத்தை மெய்யுருகப்பாட நோய்தீர்ந்தது.

அன்று / தமிழ்ப்பண் பொல்லி

இன்று / இராகம் நவரோஜ்

கூற்றாயின வாறு வலக்கல்லீர்

கொடுமைபல செய்தன நான்அறியேன்

எற்றாய்சிடிக்கே ஐர வும்பலும்

யீர்யாது வணங்குவன் எப்பொழுதும்

தோற்றாடுதன் வயிற்றன் அகம்படியே

குடரோடு தடக்க முடக்கிட

உற்றேன்அடி யென்அத் கைக்கெட்டி

வீரட்டா னத்துறை அம்மானே.

இறையை 'ஓசை ஒலியெலாம் ஆனாய் நீயே' எனப் போற்றுகிறார் அப்பர். இறையே நாத சொருபன். இசையின் ஒலியை நாதம் என்பது மரபு. நாதம் என்பது உணர்வுகளையும் உடலையும் ஒன்றிணைப்பது. இவ்வாறு உடல் மனம் ஒன்றிணைந்த நிலையிலே இறையை வணங்குவதையே 'நாதோ உபாசம்' என்பது. இசையால் நாதத்தால் இறையை வணங்குவது உடலுக்கும் மனதுக்கும் மா மருந்தாகும். எமது கோயில்களிலே இசைக்கப்படும் இசை மக்கள் உள்ளத்தைத் தூய்மைப்படுத்தி மனத்தை இறைபால் லயிக்க வைக்கிறது. மணி மந்திரம் உச்சாடனம் யாவற்றையும் உணர்ந்தவர் அல்லவா நாம்.

சிசு தாயின் வயிற்றில் இருக்கும்போதே தாயின் குரலையும் அதிர்வுகளையும் உணரத் தொடங்கிவிடுகிறது. இந்த முதல் நாதமே பிற்பாடு குழந்தை படிப்படியாக வளரும்போது உறவை வளர்க்கும் பேச்சாகிறது. இவ்வாறு வளரும்போது தனிப்பட்ட ஒவ்வொருவரின் சமுதாயப் பின்னணியில் இசை ரசனை வேறு படுகிறது. முக்கியமாக தாயாரின் பின்னணியே இசை இரசனையை நிர்ணயிக்கிறது.

எமது பாரம்பரியத்தில் என்றோ உணரப் பட்டதை இன்று மேற்கத்தியரும் உணரத் தலைப்பட்டுள்ளனர். மூளையின் செயற்பாடுகளை இசையால் கட்டுப்படுத்த முடியும் என Harvard Medical கழகம் கண்டறிந்துள்ளது. வேகமான தாளமுள்ள இசை மூளையிலுள்ள அலைகளைத் துரிதப்படுத்தி அதிகவனம் மற்றும் தயார் நிலையில் இருக்க மூளையைத் தூண்டுகிறது. மென்மையான சங்கீதம் மூளையை அமைதிப்படுத்தி தியானத்திற்குத் தூண்டுகிறது. இவ்வாறே எமது மூச்சுவிடும் வேகம் மற்றும் இதையத்துடிப்பும் இசைக்கேற்ப மாற்றம் அடைகிறது. மேற்கத்திய வைத்திய நிலையங்களில் உடல் மற்றும் உடல் சேர்வு, மன இறுக்கம் போன்ற நிலைமையை குணப்படுத்த இசை பயன்படுத்தப்படுகிறது. இசை தூக்கம் வருவிக்கும் மருந்துகட்கு மாற்றீடாகப் பயன்படுத்தப் படுகின்றது. இசையைப் பயன்படுத்துவதால் நோயாளிக்கு அளிக் கப்படும் மருந்துகளின் அளவு குறைக்கப்படுகிறது. அதேபோன்று வலி மறப்பு மருந்தின் அளவும் குறைக்கப்படுகிறது. இசைமூலம் இரத்த அழுத்தத்தை சீர்செய்ய முடியும். சீர் அற்ற இருதயத் துடிப்பு இசை கேட்பதால் சீர் பெறும். சிந்தனை சிதறாது முறையாக சிந்திக்க மனதை ஒரு நிலைப்படுத்த வைத்திய நிலையங்கள் இசையை கடந்த 40 வருடங்களாக பயன்படுத்தி வருகின்றன.

எமக்கோ இசையால் நோய்தீர்க்கும் பாரம்பரியம் இருந்தும் இன்று நோய்தீர்க்க இசையை முறையாகப் பயன்படுத்தவில்லை என்ற எண்ணமே நிலவி வருகிறது. அங்கொன்று இங்கொன்றாக இவை நடைபெற்ற போதும் வைத்திய நிலையங்கள் இசையைப் பயன்படுத்தவில்லை என்ற குறை இருந்த வண்ணமே உள்ளது. வைத்தியர்களும் இசைக் கலைஞர்களும் இணைந்து செய்ய வேண்டிய ஒரு சமூகத் தேவை இது.

○ ○ ○

எழுத்தாளர்களே, வாசகர்களே, தம்மு் அபிமானிகளே!

இலக்கியப் படைப்புகளில் தமிழை எவ்வாறு கையாள வேண்டும்? இலக்கணச் சுத்தமாக எழுத வேண்டுமா, பேச்சுமொழி கலந்து எழுதலாமா? ஊடகங்களில், மேடைப் பேச்சுகளில் தமிழ்மொழிப் பிரயோகம் எவ்வாறு அமைய வேண்டும்?

இவற்றிற்கான உங்கள் கருத்துக்களை 300 சொற்களுக்கு மேற்படாமல் எழுதி அனுப்புங்கள். அவை ஞானத்தில் இடம்பெறும்.

-ஆர்சர்யர்

ஏவாய் ஏவபிகுந்து

முற்றத்து மேடையிலே
முழுநிலவு வெளிச்சத்திலே
மல்லிகை மலர்ந்து மணம்வீச
மயக்கம் தரும் அவ்வேளை
கருக்கலில் குளித்த கூந்தல்
கன்னத்தில் கோலமிட

மாலைக் கள்ளுக்கென
மனம் விரும்பிப்போன மச்சான்
கடுகதியில் வருவானென
வாசலையே பார்த்திருந்தாள்
வாஞ்சையுடன் கோதையவள்
கனநேரம் சென்றது தான்
கந்தனைவன் வந்து சேர

நிலவு வெளிச்சம்-அவள்
நீளக் கூந்தலில் பட்டு
வெள்ளிக் கம்பி போல
விளங்கிடும் அழகு கண்டான்
கந்தனின் பார்வையிலே
குப்பென்று முகம் சிவக்க
அத்தானை மயக்கி விட்ட
அழகுக் கண்கள் கூத்தினைப்
பார்க்கவிட்ட
குழந்தையைப் போல்
உற்று நோக்க
சீராகப் பார்த்து சிரித்தபடி
அவன் சொன்னான்
சீதேவி நீ எனக்கு சிறிதேவி உன்சாயல்

போங்கள், நாணத்தால் முகம் சிவக்க
நீங்கள் மட்டுமென்ன
கடைக்கண் பார்வையிலே
கமலகாசன் தோற்றான் போ

மாறிப் புகழ்ந்து மடியில் விழுந்து
காமன் கணைகளில்
கவிதை பல கண்டு
நெக்குருகி நினைவிழுந்து
எல்லாம் முடிவதற்குள்
இமையம் வரை சென்று

பொன் .புத்திசிகாமணி.யேர்மணி.

நாற்பது நாள் கழிய
நாயகி முணுமுணுப்பில்
நானும் பார்க்கிறேன்
நாலு நாளாய்
மூஞ்சையை நீட்டுகிறாய்
மூதேவி போலும் என்றான்
அன்று சீதேவி மூதேவியாகிவிட

கோபத்தில் முகம் சிவக்க
ஆறாவதும் வயிற்றிலென்றான்
என்னடி சொல்லிறாய் நீ
இத்தனை சுமைசுமக்க
நானென்ன சுமைமாதோ

பிள்ளை எப்போது வந்தாலும்
என்னைத்தான் பேசுவியள்

குளிசையல்லோ போட்டவள்நீ

அன்று குளிசை போட
அடியோடு மறந்து விட்டேன்

இனியென்ன அன்னாசி பப்பாசி
அதி மருந்துச் சாதனங்கள்
நாட்டு வைத்தியமும்
நாறிப்போச்சு தங்கே
இங்கிலீசு வைத்தியமும்
இடையில் கையைவிட
பத்து மாத மதில்
பாலகன் வந்துதித்தான்
படு சுட்டி, கெட்டிக்காரன்
பட்டம் பல பெற்று
தந்தையைத் தாயை
சபையிலே ஏற்றி வைத்தான்

பெற்றோர் பெருமையிலே
பூரித்திருந்த வேளை
தப்பித் தவறியவன்
ஒருநாள் தந்தையைப் பேசிவிட
அலறித்துடித்த அம்மாதான்
இதைச்சொன்னான்
ஆரைப்பார்த்து நீ
என்ன வார்த்தை சொன்னாயடா
எத்தனை தவங்கள் செய்து
உன்னை நாம் பெற்றெடுத்தோம்!

கிறிஸ்து யேசுவம் கிரேக்கத் தமிழரும்

உரோமைப் படைத்தளபதிகளில் ஒருவனான பொம்பே (யூலியஸ் சீசர் காலத்தவன்) எருசலேமைக் கி.மு. 63ல் கைப்பற்றுவதற்கு முன்பு மசிடோனிய மன்னன் மகா அலக்சாந்தர் கி.மு.333ல் பலஸ்தீனத்தைக் கைப்பற்றி அந்த மண்ணில் கிரேக்கர் ஆட்சியை நிறுவினான். அதன்பின் தாலமி, செலூக்கர் ஆகிய படைத்தளபதிகள் தொடர்ந்து பலஸ்தீனத்தைத் தம் பாதத்தின் கீழ் வைத்திருந்தனர்.

கிரேக்கரின் ஆட்சியில் யூதர்கள் பெரும் அவலத்தையும் அவமானத்தையும் சந்திக்கும் துர்ப்பாக்கிய நிலை ஏற்பட்டது. இதனால் அவர்தம் கீபுரு (Hebrew) மொழியும் பண்பாடும் கீழ்நிலை எய்தின. யூதர்களின் இந்த அவல நிலைக்கான காரணத்தை பழைய ஏற்பாடு (Old Testament) இவ்விதம் எடுத்துரைக்கின்றது.

யூதர்கள், தங்கள் மூதாதையர்களின் சட்டங்களைக் கைவிடும்படியும் கடவுளின் சட்டங்களின்படி நடப்பதை விட்டுவிடும்படியும் அவர்களைக் கட்டாயப்படுத்துமாறு ஏதன்ஸ் நகரத்தின் ஆட்சி மன்றத்தைச் சேர்ந்த ஒருவனை அந்தியோக்கு மன்னன் அனுப்பி வைத்தான். (2, மக்கபேயர், 6ம் அதிகாரம்)

பலஸ்தீனத்தைக் கிரேக்கரும் உரோமையரும் தம் கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருந்த காலத்தில் தமிழர்கள், மத்தியதரைக் கடல் நாடுகள் சிலவற்றில் (கிரேக்கம், சீரியா, யோர்தான், எகிப்து ஆகியன) வாழ்ந்தமைக்கான தொல்லியல் ஆதாரங்கள் சில கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளமை இங்கு சுட்டிக்காட்டப்படல் வேண்டும்.

மேலும், மெசபத்தோமியா (இன்றைய ஈராக்) வின் தெற்கில் அமைந்திருந்த சுமேரியா (கி.மு.5000) என்னும் நாடு மிகச் சிறந்த நாகரிகத்தோடு விளங்கியமையையும் அந்நாட்டு மக்கள் இன அடிப்படையில் திராவிடர்களோடு (தமிழர்களோடு) நெருங்கிய உறவு பூண்டவர்களாக

இருந்திருக்க வேண்டும் என்பதையும் வரலாறு எடுத்துக்காட்டுகின்றது. (உதாரணம் : Fact Finder Encyclopedia- Page 844)

சுமேரிய மக்களே, சிந்துவெளி நாகரிகத்தின் (கி.மு.2500) சொந்தக்காரர் என்று குறிப்பிடும் ஆய்வறிஞர் சிலர், இங்கு கண்டெடுக்கப்பட்ட தொல்லியல் சின்னங்கள் சில, தமிழ்நாடு ஆதிச்ச நல்லூரிலும், ஈழத்தின் பொம்பரிப்பிலும் (புத்தளம் மாவட்டம்) கண்டெடுக்கப்பட்ட தொல்லியல் சின்னங்களை ஒத்திருப்பதையும் அவ் ஆய்வாளர் எடுத்துக்காட்டுவர்.

தமிழரின் பூர்வீகத்தேசம் பற்றிக் குறிப்பிடும் அறிஞர் சிலர் அம்மக்கள் மத்திய தரைக்கடல் நாடுகளைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பர். ஆயினும் இக்கருத்தினை மறுக்கும் அறிஞர்கள் கீரால் அடிகள், பி.தி. சீனிவாச ஐயங்கார், வி.ஆர். இராமச்சந்திரதீட்சிதர், மறைமலை அடிகள், தனிநாயகம் அடிகள் முதலானோர் தமிழர்கள் இந்தியா முழுவதும் பரந்து வாழ்ந்த காலத்திலேயே அவர்களில் கணிசமானோர் மத்தியதரைக் கடல் நாடுகளுக்கு புலம்பெயர்ந்தனர் எனக் கூறுவர்.

இவ் வறிஞர்களின் கருத்துக்கள் எவ்வாறியிருப்பினும் தமிழர்கள் பல்லாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு மத்தியதரைக் கடல் நாடுகளில் வாழ்ந்தமையை வரலாற்றின் அடிப்படையில் யாரும்

மறுக்க முடியாது. இதன் காரணமாகவே கி.மு. 10ம் நூற்றாண்டிலேயே தமிழர்கள், கிரேக்கர், உரோமரோடு

- வாகரைவாணன்

இணைந்து வாணிபத்தை எளிதாக மேற்கொள்ள முடிந்தது எனலாம்.

கிறிஸ்துவுக்கு முற்பட்ட தமிழரின் சங்க காலத்திலும் அதன் பின்பும் (சங்கமருவிய காலத்தில்) யவனர் என்னும் கிரேக்கர்கள் தமிழ்நாட்டில் தங்கியிருந்தமையை,

**கயவா மருங்கீர் காண்போர் தடுக்கும்
யயன் அறவு அறியா யவனர் இருக்கையும்**

என்று சிலப்பதிகாரம் குறிப்பிடும் அதே வேளை, தமிழர்களுக்கும் யவனர்களுக்கும் இருந்த வாணிபத் தொடர்பை

**யவனர் தந்த வ்ணைமாணர் நன் கலம்
மொன்னொடு வந்து கறியொடு மயரும்**

என்று சங்க இலக்கியங்களில் ஒன்றான அகநானூறு எடுத்துரைக்கும்.

கிரேக்கர்கள் தமிழ் இலக்கியங்களில் யவனர் என்று கூறப்படுகின்றமைக்கு IONIA என்னும் கிரேக்கத் தீவே காரணம். ஏனெனில் இத்தீவில் இருந்தே கிரேக்கர்கள் தமிழ் நாட்டிற்கு வந்திருக்க வேண்டும் என்பதையே IONIYA என்னும் கிரேக்கச் சொல்லின் திரிபான யவனர் (வடமொழி) என்னும் சொல் எடுத்துக்காட்டும்.

பலஸ்தீனம் கிரேக்கரின் ஆட்சிக்குட்பட்டிருந்த காலத்தில் கிரேக்கரோடு (கிரேக்கத் தமிழர் உட்பட) பலஸ்தீனத்திற்கு நெருங்கிய உறவு இருந்திருக்க வேண்டும் என்பதற்கு மெசபத்தோமியா (இது ஒரு கிரேக்கச் சொல்) அபிஷேகம் செய்யப்பட்டவர் என்னும் அர்த்தத்தில் அமைந்த கிறிஸ்து (இச்சொல் கிரேக்கச் சொல் ஒன்றில் இருந்து தோன்றியது.) எனும் பெயர்ச்சொல், யேசு தனது முதன்மைச் சீடரான சீமோன் என்பவரை பேதுரு (இது ஒரு கிரேக்கச் சொல்) என்று அழைத்தமை (மத். 17:18) உட்பட அருளப்பர், லூக்கா நற்செய்திகள் கிரேக்க மொழியில் (கி.பி. 90 - கி.பி. 70ல்) எழுதப்பட்டமை என்பன போதுமான சான்றுகளாகும்.

உரோமையரின் ஆட்சிக்காலத்தில் யேசு பலஸ்தீனத்தில் வாழ்ந்த சமயம் அவருக்கும் கிரேக்கருக்கும் (கிரேக்கத் தமிழர் உட்பட) இடையே மிக நெருங்கிய உறவு இருந்திருக்க வேண்டும் என்பதையே அருளப்பரின் நற்செய்தியில் இடம்பெற்றுள்ள (அதி 12-20) “வழிபாட்டுக்காகத் திருவிழாவுக்கு வந்தோருள் கிரேக்கர் சிலரும் இருந்தனர். இவர்கள் கலிலேயாவில் உள்ள பெத்தசாயிதா ஊரைச்

சேர்ந்த பிலிப்பிடம் வந்து ஐயா யேசுவைக் காண விரும்புகிறோம் என்று கேட்டுக்கொண்டார்கள். பிலிப்பு அந்திரேயாவிடம் வந்து அது பற்றிச் சொன்னார். அந்திரேயாவும் பிலிப்பும் இயேசுவிடம் சென்று அதைத் தெரிவித்தனர்” என்னும் தொடர் வசனம் வெளிப்படுத்தும். இதன் மூலம் பிலிப் என்பவர் ஊடாக கிரேக்கர்கள் யேசுவைச் சந்தித்துப் பேசியமை தெளிவாகின்றது.

யேசு யூதராக இருந்தபோதும் அவரது தாய் மொழி அராமிக் (ARAMIC) என்னும் மொழியாகும். இது SEMITIC மொழிக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தது. இம்மொழி இன்றும் லெபனான், சிரியா ஆகிய நாடுகளின் சில பகுதிகளில் பேசப்படுகின்றது என்பர்.

இவ்வரலாற்றில் இருந்து யேசு அராமிக் மொழியைத் தாய்மொழியாகக் கொண்டிருந்தாலும் யூதர்களின் பொது மொழியான கீபுரு மொழியையும் அவர் அறிந்திருப்பார் என்பது நிச்சயம். அத்தோடு அவருக்கு கிரேக்க மொழியிலும் நல்ல பயிற்சி இருந்திருக்க வேண்டும் என்பதற்கு தமது சீடன் சீமோனுக்கு பேதுரு என்னும் பெயரைச் சூட்டியமை, கிரேக்கர்கள் அவரைச் சந்திக்க விரும்பியமை என்பவற்றின் மூலம் உறுதியாகின்றது.

இதுபோன்று, யேசு உரோமரின் ஆட்சிக்காலத்தில் (இருநூறு ஆண்டுகள்) வாழ்ந்தமையால், அவர் அவ்வாட்சியினரின் லத்தீன் (LATIN) மொழியையும் அறிந்திருப்பார் என்று நாம் நம்பலாம். அதேவேளை கிரேக்கர், உரோமரோடு அவருக்கிருந்த உறவு, அம்மக்களில் கணிசமானோர் பேசிய தமிழ்மொழியையும் கற்பதற்கான வாய்ப்பை அவருக்கு அளித்திருக்கலாம்.

கிரேக்கத் தமிழரோடு கிறிஸ்துவுக்குத் தொடர்பு இருந்திருக்க வேண்டும் என்பதற்கு அவர் காலத்தின்பின் (கி.பி.2ம் நூற்றாண்டு) தமிழ் நாட்டில் வாழ்ந்த பெரும் சிந்தனையாளரான வள்ளுவரின் குறளும் ஒரு சான்றாக அமையும். ஏனெனில் திருக்குறள் சொல்லும் அரிய கருத்துக்கள் பல கிறிஸ்துவின் நற்செய்திகளில் காணப்படுகின்றமையைக் கவனிப்பவர்களுக்கு கிறிஸ்துவை அறிந்திருக்கக் கூடியவர்களும், வணிகத்தின் பொருட்டு தமிழ்நாட்டிற்கு வந்தவர்களான கிரேக்கத் தமிழர்கள் யேசுவின் சீடர்களில் ஒருவரான புனித - தோமையார் ஆகியோரால் யேசுவின் நற்செய்தி

அங்கு பரப்பப்பட்டபோது அக்காலத்தில் தமிழ் நாட்டில் வாழ்ந்த திருவள்ளுவர் மனத்தையும் அது தொட்டிருக்கும் என்று நாம் நம்ப முடியும்.

பல்வேறு அறிஞர்களின் சிந்தனைகளின் திரட்டே திருக்குறள் என்னும் அறிஞர் சிலரின் கருத்தும் மேற்படிக் கூற்றுக்கு வலு சேர்ப்பதைக் காணலாம். இதன் நிமித்தம் திருவள்ளுவரைக் கிறிஸ்தவர் என்று சொல்ல வேண்டிய அவசியமில்லை. அவர் ஒரு சமணர். ஆயினும், தம் காலத்திலும் தமக்கு முன்பும்

வாழ்ந்த ஞானியரின் கருத்துக்களையும் சீர்தூக்கிப் பார்த்து அவற்றில் சிறந்தவற்றை ஏற்றுக்கொள்ளும் மனப்பக்குவம் அவரிடமிருந்தது. இதனை,

**எப்பொருள் யார் யார் வாய்க்கேட்பினும் அப்பொருள்
மெய்ப்பொருள் காண்பதற்கு**

என்று அறிவுக்கு அவர் கொடுக்கும் வரைவிலக்கணத்தின் மூலம் (DEFINITION) என நாம் அறிந்து கொள்ளலாம்.

வெற்றியுற இனவுறவுகள்

நீலம் பச்சை சிவப்பென ஏழுநிறங்கள்
சேர்ந்தாலே விழிக்கு வானவில் விருந்து
பாலும் பழமும் பாகும் கலந்துயாம்
பருகினால் நிறைவு தரும் நல்விருந்து
சிங்கள தமிழ் முஸ்லிம்கள் இணைந்து
வாழ்ந்தால் நாடுயரும் நானிலத்தில் சிறந்து

பண்டாவும் ரவியும் ரபீக்கும் சேர்ந்து
நந்தாவும் வாணியும் ரமீசாவும் இணைந்து
ஒன்றாக நன்றாக இசைத்தால் நற்சிந்து
கரைபுரண்டோடும் சந்தோசம் நிறைந்து
கன்றாவி பிரிவுகளை பூண்டோடு அறுத்து
சேர்ந்தாலே வாழ்த்துமே உலகமே மகிழ்ந்து

புத்தர் கிருஷ்ணா முஹம்மத் யேசு மகான்கள்
போதித்த போதனைகள் ஒன்றாகச் சேர்த்து
கத்திபோ லெம்புத்தியினை கூராய்த் தீட்டி
கருத்தோடு சேர்ந்திடுவோம் கரங்களை கோர்த்து
ஒற்றுமையே வெற்றியென உரைப்போமே உரத்து
சத்தியமாய் பிரியோம் நாம் எம்பலத்தை இழந்து

பௌத்தமும் சைவமும் இஸ்லாமும் கிறிஸ்தவமும்
நம்நாட்டு மக்களுக்கு வழிகாட்டும் நல்மதங்கள்
சத்தியமாய் மனிதரை புனிதராக்கும் வேதங்கள்
சற்றும் இல்லையே இவற்றில் இழிவுறும் பேதங்கள்
மனிதனை மனிதனாய் மதித்தாலே உயர்வுகள்
மாண்புடன் உருவாகி வெற்றியுறும் இனவுறவுகள்

-கலாபூஷணம் சட்டத்தரணி ரஷீத் எம். இம்தியாஸ்

“கண்மணி நில்லு காரணம் சொல்லு, காதல்கிளியே கோபமா...”

“சந்திரசேகரின் விருப்பமாக இதோ ஊமை விழிகள் திரைப்படப் பாடல்,” அறிவிப்பாளர் பின்புலத்தில் பேசினார். சிவரஞ்சனி ராகத்தில் அமைந்த பாடல்கள் எல்லாமே அவனுக்குப் பிடித்தவைதான். சேர்ந்து பாடும்படி அவை அவனைத் தூண்டுவதுண்டு. அதுவும் சிவரஞ்சனியில் சுரேந்தரின் குரல் குழைந்து ஒலிக்கும்போது அதற்குத் தனிச்சிறப்பு வந்துவிடுகிறதென அவன் பரவசப்படுவதுண்டு. ஆனால், அந்தப் பாடல் இன்று அவனைக் கண்கலங்கச் செய்தது. உடனடியாக ரேடியோவை நிறுத்தினான். “ஆம்பிளைப் பிள்ளையாடா நீ! ஒரு நாளும் நீ அழக்கூடாது!” அப்படிச் சொல்லிச் சொல்லித்தான் அம்மம்மா அவனை வளர்த்திருந்தார். ஆனால், கையறு நிலையில் இருக்கும்போது அழுவதைத் தவிர என்னதான் செய்யமுடியும் எனத் தனக்காகத் தானே அவன் பரிதாபப்பட்டான்.

ஸ்ரீரஞ்சனி
(கனடா)

“பிடிக்கேல்லை, வீட்டை விட்டிட்டுப் போயிடு, எண்டெல்லாம் அவள் இம்சித்தபோது, ஏன் என்னைப் பிடிக்கேல்லை என்று சொல்லெண்டுதானே நானும் கேட்டனான். என்ற பிடியிலையிருந்து திமிறிக்கொண்டு போக வெளிக்கிட்டவளைப் பதிலைச் சொல்லிப்போட்டுப் போவெண்டு மறிச்சன். அது கிரிமினல் குற்றமாம். சத்தியமாய் எனக்கு விளங்கேல்லை. ரண்டு வருஷமா ஒண்டாயிருந்திட்டுப் பிடிக்கேல்லைப் போ என்தால், என்ன காரணத்துக்காண்டி அப்பிடிச் சொல்லுறாள் என்று நான் கேட்கக் கூடாதோ? போயிருக்க வேணுமாம்... அதெப்படிப் போறது? அந்தக் கதாநாயகி அவனில் இரங்கி திரும்ப அவனிட்டை வாறாள். இவள் என்னடாவெண்டால் பொலிசைக் கூப்பிடுறாள்.’ அவனின் மனம் மிகவும் வலித்தது.

காரிலிருந்து இறங்கி நடந்தபோது, உடல்நிறை பல மடங்காக அதிகரித்து விட்டதுபோல அவனின் கால்கள் தள்ளாடின. ‘இண்டைக்கு டிசலுசன் செய்யோணும்’ என்ற நினைப்பு வேலையிலிருந்த அவனின் ஆர்வமின்மை மேலும் அதிகரித்தது. டிசலுசன் செய்யும் உபகரணத்துக்குப் போட்டியிருக்கும், நல்ல உபகரணம் ஒன்றை எடுக்கவேண்டுமே என்ற துடிப்புடன் வழமைபோல் அவனால் ஓடமுடியவில்லை. அவனின் பெயர் பொறிக்கப்பட்டிருந்த வெள்ளைக் கோர்ட்டை ஏனோதானோவென எடுத்துக் கொள்ளுவிக்கொண்டு பரிசோதனைச் சாலைக்குள் நுழைந்தான். அவனின் மனமோ நடந்து முடிந்தவற்றையே சுற்றிச்சுற்றிச் சுழன்று கொண்டிருந்தது.

எல்லோரும் மிகவும் மும்மரமாக தங்கள் தங்கள் வேலைகளில் மூழ்கிப் போயிருந்தார்கள். தன்னுடைய பரிசோதனைக்குரிய செய்முறை ஒழுங்குகளைப் பற்றிக் கூறும் ஆவணத்தை அச்சிலெடுத்தவன் அதனைக் கிரகிப்பதற்கு முயற்சித்தான். ஆனால், அவனின் மனதில் எதுவும் பதிவதாக இல்லை, மீளமீள அவற்றை அவன் வாசிக்க வேண்டியிருந்தது. ‘இந்தச் செய்முறை ஒழுங்குகளைப்போல, உறவுகளை எப்பிடிக்கையாளுற தெண்டும் அறிவுறுத்தல்கள் இருந்தால் எவ்வளவு நல்லாயிருக்கும்’ ஆற்றாமையில் அவனின் மனம்குமைந்தது.

மெற்போர்மின் குளிசைகள் உடலில் கரையுமளவைப் பரிசோதிப்பதற்காக வயிற்றுக்குள் இருக்கும் கரைசலை ஓத்த கரைசல் ஒன்றைத் தயாரித்து, அந்தக் குளிசைகள் அதில் கரையுமளவைப் பரிசோதிக்கும் பரிசோதனைதான் அது. லதா அவனிடமிருந்து விலகுவதையும், குளிசைகளைச் சிதைத்து அவன் பரிசோதிக்கப் போவதையும் ஏனோ அவனின் மனம் முடிச்சப்போட்டுப் பார்த்தது. தேவைப்படும் அமிலமோ, காரமோ தண்ணீரில் நன்கு கரைவதற்காகப் பரிசோதனைக் குடுவைகளை அதிரும் உபகரணமொன்றில் வைத்துக் கலக்குபவர்கள், கரைசல்களின் pH களைச் சரிபார்ப்பவர்கள், கரைசலிலிருக்கும் வாயுக்களை அகற்றுவதற்காக சொனிக்கேசன் செய்பவர்கள் என அந்தப் பரிசோதனைச்சாலை அல்லோலகல்லோலப் பட்டுக் கொண்டிருந்தது. அவனுக்குத் தேவையான கரைசலை உருவாக்குவதற்காக பெரிய வாளி ஒன்றில் தண்ணீரை நிரப்பிக் கொண்டிருந்தபோது, “உங்கள் எல்லாரையும் பாக்கேக்கே, கீரிமலைத் தீர்த்தத் திருவிழாதான் எனக்கு ஞாபகம் வருகுது.” என அந்தக் கொம்பனியில் புதிதாக வேலைக்குச் சேர்ந்திருந்த யமுனா சொல்லிச் சிரித்தாள். அந்த நாட்டிலேயே இருந்திருந்தால் எவ்வளவு நல்லா யிருந்திருக்குமென அவனின் மனம் ஏங்கியது.

பரிசோதனையின்படி அந்தக் குளிசைகள் எவ்வளவு கரைந்துள்ளன என்பதைப் பரீட்சித்துப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தான் அவன். “நான் பேசநினைப்பதெல்லாம் நீ பேச வேண்டும்,” என அவனுக்குப் பக்கத்திலிருந்த சங்கர் முணுமுணுத்துக் கொண்டிருந்தான். குறிப்பிட்ட கரைதிறனைப் பெறுபேறுகள் காட்டாவிடில் செய்யப்பட்ட பரிசோதனையில் வழக்கள் இருந்தன என்பதுதான் முடிவாகவிருக்கும். பின்னர், மேற்பார்வை யாளரிடமிருந்து அது தொடர்பான எச்சரிக்கை கிடைக்கும், பரிசோதனையை மீள் செய்ய வேண்டியிருக்கும். அந்தப் பொருளில் தான் எதிர்பார்க்கப்படும் பெறுபேறு திரையில் தெரியவேண்டுமென்ற எதிர்பார்ப்புடன் சங்கர் பகிடியாகப் பாடிக்கொண்டிருந்தான். ‘உறவெண்டால் அப்பிடயெல்லோ இருக்கோணும், வெளிநாட்டுக் கலாசாரத்தில் வளந்த அவளோடை உறவு வைச்சதுதான் பிழை’

என எண்ணி அவனை மனம்நோகச் செய்தது அந்தப் பாடல்.

அவனின் பரிசோதனைப் பெறுபேறுகள் இருக்கவேண்டிய வரையறைகளுக்குள் இருக்கவில்லை. ‘என்ன தலையிடி இது, இண்டைக்கு வீட்டுக்கு நேரத்தோடை போகேலாது, பட்டகாலே படும் எண்டு சம்மாவா சொல்லியிருக்கினம்’ - அவனின் மனம் முழுவதும் சலிப்புக் குடிகொண்டது. ஒரே ரென்சனாக இருந்தது. நிகழ்ந்ததைப் பற்றி மேற்பார்வையாளரிடம் கூறிவிட்டு திரும்பவும் அதே பரிசோதனையைச் செய்ய ஆரம்பித்தவனுக்குக் களைப்பாக இருந்தது. கரைசலின் வெப்பநிலை குறித்த நிலையை அடைவதற்கிடையில் ஏதாவது சாப்பிட்டுவிட்டு வருவோமென கணீரனை நோக்கி விரைந்தபோது அம்மம்மாவின் அழைப்பு வந்தது. அவனிடம் லதாவைப் பற்றிச் சொல்லி முட்டுத்தீர்க்க வேண்டுமென அவனின் மனம் விழைந்தாலும் அப்படி மனம்திறந்து பேச அவனால் முடிய வில்லை.

ஏதோ சாப்பிட வேண்டுமென்பதற்காகச் சாப்பிட்டிட்டு வந்து, திரும்பவும் அந்தப் பரிசோதனையைத் தொடர்ந்தான். அவனின் சேர்ட் பொக்கற்றுக்குள் இருந்த கைத்தொலைபேசி திரும்பத்திரும்ப அதிர்ந்து கொண்டேயிருந்தது. ஆனால், யார் அழைக்கிறார்கள் என்றோ, ஏன் அழைக்கிறார்கள் என்றோ அக்கறைப்பட அவனால் முடியவில்லை. கடைசியில் பெறுபேறுகள் எதிர்பார்க்கப்பட்ட வரையறைக்குள் வந்திருந்தன. வீட்டுக்குப்போய் ஒரு பியர் குடித்துவிட்டுப் படுத்திட வேண்டுமென நினைத்தபடி வேலையிடத்தை விட்டு அவன் வெளியேறினான்.

அடுத்தநாள் காலையில் எழுந்து தொலைபேசியைப் பார்த்தபோதே அவனுக்காகக் குரலஞ்சல் காத்திருப்பது தெரிய வந்தது. நெருங்கி வாழ்பவர்களுடனான வன்முறையில் சம்பந்தப் பட்டவர்களுக்கு நிகழும் தொலைபேசி மூலமான ஆறுவாரக் கவுன்சலிங் வருகிற புதன் கிழமையிலிருந்து ஆரம்பமாக இருப்பதாக அந்தக் குரலஞ்சல் கூறியது.

❦❦❦❦❦

முன்று வருடங்களுக்கு முன்னர் ரொறன்ரோவுக்குப் புலம்பெயர்ந்திருந்தபோது

மாமா வீட்டில்தான் அவன் தங்கியிருந்தான். கோடைகாலத்தில் மாகாணத்துக்குச் சொந்தமான பார்க் ஒன்றில் கூடாரமிட்டுத் தங்குவது மாமா வீட்டுக்காரரின் வருடாந்தப் பொழுதுபோக்காக இருந்தது. அந்த வருடம் கனடா தினத்துடன் சேர்ந்துவந்திருந்த நீண்ட வாரவிடுமுறையின் போது, அவர்களுடன் சேர்ந்து அவனும் அங்கு போயிருந்தான். மாமியின் ஊரான அச்சுவேலியைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட இருபது குடும்பத்தினர் ஒன்றிணைந்திருந்து களிக்கும் இடம்தான் அது. அவனின் ஊர் கொக்குவில் ஆதலால் மாமா குடும்பத்தவரைவிட அவனுக்கு வேறு எவரையும் அங்கு தெரிந்திருக்கவில்லை. அவன் வயதுக்காரரும் அங்கிருக்கவில்லை. அதனால் மாமாவின் வயதுக்காரருடன் உதைபந்தாட்டம் விளையாடுவதைத் தவிர வேறெதுவும் அவனுக்கு ஆர்வமூட்டுவதாக இருக்கவில்லை. பொழுதுசரியும் நேரம் மழைவேறு கொட்டிக் கொண்டிருந்தது, கூடாரத்தில் அது எழுப்பிய ஒலியை ரசித்த படி, உறங்குவதற்கான பை போன்ற ஒன்றினுள் படுத்திருந்தவன் அப்படியே நித்திரையாகிவிட்டான். அவனின் நீண்ட நித்திரையைச் சூரிய உதயம் பார்க்கவென அவன் வைத்திருந்த அலாரம் குழப்பியது. வேகமாக எழுந்து அந்த ஏரிக்கரைக்குச் சென்றவன், ஏற்கனவே அங்கு ஒரு இளம் பெண் வந்திருப்பதைக் கண்டான். ஆனால், சூரிய உதயத்தை ரசிக்க வந்தவள்போல அவள் இருக்கவில்லை. எங்கோ வெறிச்சுப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

இருட்டுச் சற்றுவிடிக வாணத்திலும் ஏரியிலும் வெவ்வேறு நிறங்கள் வர்ணஜாலம் காட்டத்தொடங்கின. அவனுக்கு உற்சாகம் பிறந்தது. அவளுடனும் அது பற்றிப் பேசவேண்டும் போலிருந்தது. “ஓ, மை கோட்! எவ்வளவு அழகாயிருக்கு, என்ன? இதைக் கமெராவுக்குள் அடக்கேலாது,” அவளைப் பார்த்தபடி தன் களிப்பைப் பிரஸ்தாபித்தான்.

“ம்ம்,” பற்றற்ற பதில் அவளிடமிருந்து வந்தது.

“இயற்கையை ரசிக்கிறது உங்களுக்குப் பிடிக்குமா?”

“எனக்கு இதுகளிலை ஈடுபாட்டில்லை.”

“இலங்கையில் இருக்கேக்கை இதுகள் ஒண்டும் பெரிசாத் தெரியேல்லை, ஆனா,

இப்ப சூரியன் உதிக் கிறதைப் பாக்கிறது, அலையடிக்கிற சத்தத்தைக் கேட்கிறது, நட்சத்திரங்களை எண்ணுறது.... எல்லாம் சொர்க்கத்தில் இருக்கிறமாதிரிச் சந்தோஷத்தைத் தருது.”

“ம்ம், சொர்க்கம் எப்பிடியிருக்கு மெண்டு உங்களுக்குத் தெரியுமோ?”

அவன் சிரித்தான். “நான் என்ன சொல்லுற னெண்டால்...”

“சரி, நான் போகப்போறன்,” அவள் நடக்க ஆரம்பித்தாள். அங்கிருந்து போவதற்கு அவனுக்கு விருப்பமில்லை என்றபோதும் அவளுடன் சேர்ந்து நடப்பதற்காக, “நானும் வருகிறேன்,” என்றபடி அவளைப் பின் தொடர்ந்தான்.

சற்று நேரத்தின்பின், காலைச் சாப்பாட்டுக் கென ஒரு அன்ரி ரொட்டி சுட்டார். அப்போது அங்கிருந்த கதிரையொன்றில் ஒரு புத்தகத்துடன் குந்தியிருந்த அவளைக் கண்டதும் அவளும் தங்களின் குழுவினர்தான் என்பது அவனுக்குப் புரிந்தது. பின்னர், கதையோடை கதையாக அவளின் குடும்பம் முதல்நாள் இரவுதான் வந்தது என்றும், அவளின் சினேகிதி அண்மையில் தற்கொலை செய்ததால் அவள் மிகவும் குழம்பிப்போய் இருக்கிறாள் என்றும் மாமியிடமிருந்து அறிந்தான். மதியம் ஏரியில் குளித்துவிட்டு வந்தபோதும் அவள் அதேயிடத்தில் இருந்தாள். அவனுக்கு அவளைப் பார்க்கப் பாவமாக இருந்தது. ஒரு கதிரையை இழுத்துக் கொண்டுபோய் அவளருகில் இருந்தவன், “இருக்கலாமோ?” என அவளைக் கேட்டான்.

“இருந்துபோட்டுத்தான் இருக்கலாமோ என்று கேட்கிறியள்.”

“அப்ப எழும்பட்டா?” அவன் கதிரையை விட்டெழுந்தான்.

“பரவாயில்லை இருங்கோ. ஆனா, பேச்சுத் துணைக்கு நான் சரிவரமாட்டன்,” என்றாள் அவள் அசட்டையாக. தன்னுடைய நடத்தைக்கு விளக்கம் சொல்வதுபோல, “என்றை வயசிலை இங்கை ஒருத்தருமில்லை, அதுதான்...” என்றான் அவன்.

“பொதுவா இங்கை இளம் ஆக்கள் வாறேல்லைத்தான், ஒவ்வொருத்தரின்ரை ஆர்வங்களும் வித்தியாசம்தானே.”

“எங்கை வேலை செய்யிறீங்க?”

“அதெப்படி நான் வேலைசெய்யிறேன் என்று நீங்க அனுமானிச்சியள்?”

“ஓ, சொறி, படிக்கிறீங்களா?”

“ரண்டு கிழமைக்கு முதல்தான் வேலையிலை சேந்திருக்கிறேன்.”

“ஓ, வாழ்த்துக்கள், நான் கனடாவுக்கு வந்து எட்டு மாசமாச்சு, பொருத்தமான வேலை ஒண்டும் இன்னும் கிடைக்கேல்லை.”

“என்ன வேலை தேடுறீங்க?”

“சயன்ஸ் டிகிரி இருக்கு, படிச்சதுக்குத் தக்கதா ஏதாவது ஒரு வேலை கிடைச்சால் நல்லதென்ப பாக்கிறேன்.” நீங்க என்ன வேலை செய்யிறீங்கள் என அவளிடம் கேட்க அவளின் வாய் உந்தியது. ஆனால் அவள் பதில் சொல்வாளோ இல்லையோ என்ற தயக்கம் இருந்ததால் அவன் கேட்கவில்லை.

இரவு வானம் முழுவதும் நட்சத்திரங்களால் நிரம்பி வழிந்தது. அண்ணாந்து பார்த்துப்பார்த்து அவனுக்குக் கழுத்து வலித்தது. “நுளம்பு கடிக்கேல்லையா?” கழிப்பறைக்குப் போட்டு வந்த அவள்தான் கேட்டாள்.

அவள் அப்படித் தானாகக் கதைத்ததில் அவனுக்குச் சந்தோஷமாக இருந்தது.

“இந்த நட்சத்திரங்களைப் பாக்கிறதுக்கு எதையும் தாங்கலா மெண்டிருக்கு.” அவன் சிரித்தான். “இதில வெள்ளி எதெண்டு உங்களுக்குத் தெரியுமோ?”

இது வீனஸ், அது சற்றேரன், அதிலை தெரியிறது பிக் டிப்பர் ...என ஒவ்வொன்றாக அவள் பெயரிட அவன் அதை ஆச்சரியமாகப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தான்.

அடுத்தநாள் காலையில் சூரிய உதயம் பார்க்கச் சென்றபோது அவள் வரமாட்டாளா என அவளின் மனம் தேடியது. அவள் வராததில் அவனுக்கு ஏமாற்றமாக இருந்தது.

பகல் ஏரியில் நீந்தச் சென்றபோது, அவளின் அம்மா அவளைப் பலவந்தமாகக் கூட்டிக் கொண்டு வந்திருந்தார். “இரவைக்கும் நட்சத்திரங்களை அடையாளம் காட்டுவீங்களா?” அவன் கேட்டான். அவள் புன்னகைத்தாள். ஆனால், அன்றிரவு மேகக் கூட்டங்கள் அதிகமாக இருந்தமையால் நட்சத்திரங்கள் அதிகம் தெரியவில்லை. நெருப்புபைக் கொளுத்திப்போட்டு அந்தக் கதகதப்பில் சுற்றுவர இருந்து எல்லோரும் கதைத்துக் கொண்டிருந்தனர். சிறிய குச்சி ஒன்றில்

மாஸ்மலோவைக் குத்தியெடுத்துப் பின் அதை நெருப்பில் வாட்டிப்போட்டு அவளிடம் அவன் கொடுத்தான். “நன்றி. ஆனா, நானே செய்யலாம்,” எனக் கூறியபடி அவள் எழுந்து நெருப்புருகே வந்தாள். தலைமயிரை அள்ளி உச்சியில் கொண்டையாகப் போட்டிருந்தவளின் ஒரேயொரு மயிர்க்கற்றை மட்டும் அவளின் நெற்றியில் அழகாக ஊசலாடிக் கொண்டிருந்தது. தீச்சவாலையில் அவளின் முகம் அப்பழுக்கில்லாமல் ஒளிர்ந்தது, அவனுக்கு அவள் மிக அழகாகத் தெரிந்தாள்.

“என்றை சினேகிதி ஒருத்தி மருந்துக் குளிசைகள் தயாரிக்கிற கொம்பனி ஒன்றில் வேலை செய்யிறாள். உங்களுக்கு விருப்பமெண்டால் அவளுக்கூடாக உங்கடையெ ரெசிமியை அங்கை அனுப்பிப்பாக்கலாம்.”

“ஓ, மிக்க நன்றி! அப்படிச் செய்தீங்க எண்டால் மெத்தப் பெரிய உபகாரமாயிருக்கும். உங்கடையெ போன் நம்பரைத் தருவீங்களோ?”

“என்றை ஈமெயில் அட்ரஸ் தாறன், அதுக்கு அதை அனுப்பிவிடுங்கோ.”

தன்னுடைய போனில் அவன் அதைக் குறித்துக்கொண்டான். அடுத்த நாள் அங்கிருந்து விலகும்போது மீண்டும் அவளுக்கு அவன் நன்றி சொன்னான்.

அவளின் உதவியால் அவனுக்கு வேலை கிடைத்திருந்தது. “அதுக்கு நன்றியாகவேனும் ஒரு கோப்பி வாங்கித் தரலாமா?” என அவளிடம் அவன் ஈமெயிலில் கேட்டிருந்தான். முடிவில் அவர்கள் இருவரும் ரிம் ஹோட்டன் ஒன்றில் சந்தித்தனர். அப்போது அவளின் வேலை, அவளின் வேலை என இயல்பாகப் பேசிக்கொண்டனர். அதன்பின்னர் ஒரு திருமண விழாவில், ஒரு பிறந்தநாள் விழாவில் என அவர்களின் சந்திப்புகள் தொடர்ந்தன. அவளிடம் தான் நெருங்குவதை அவன் உணர்ந்தான்.

ஒரு நாள் தற்செயலாக இருவரும் ஸ்காப்பாரோ ரவுண் சென்றறில் சந்தித்துக் கொண்டனர். “கோப்பி குடிப்பமா?” அவள்தான் அவனை அழைத்தாள். செக்கண்ட் கப் என்ற அந்தக் கடையில் அவனும் அவளும் ஒரு மணித்தியாலத்துக்கு மேலாக இருந்து கதைத்தனர்.

“வசந்தியின்ர கதையை அறிஞ்சன். கவலையான விஷயம்,” கொஞ்சம் தயக்கத்துடன்

அவன் சொன்னான். அவன் வேலைசெய்கின்ற கொம்பனியில்தான் வசந்தியும் வேலை செய்திருந்தபடியால் வேலையிடத்தில் அதுபற்றி அவன் அறிந்திருந்தான்.

“யா... காதலும் கத்தரிக்காயும்! அநியாயமாகச் செத்துப் போனாள் என்று எனக்கு அவளிலை சரியான கோவம். அவன் இல்லையெண்டால் என்ன? சரியான விசரி!” பெருமூச்செறிந்தான்.

“ம், என்ன செய்யிறது? சிலருக்குக் காதல் பெரிய விஷயமாமிருக்கு. அதில்லை எண்டதைத் தாங்கிறதுக்கான உத்திகளோ வழிமுறைகளோ தெரியிறதில்லை. எல்லாருக்கும் வாழோணும் எண்டுதான் ஆசையிருக்கும், இருந்தாலும் ...”

“எதுவும் நடக் காதமாதிரி அவன் நல்லாய்த்தானே இருக்கிறான். வசந்தியின்றை குடும்பம்தான் அதிலையிருந்து மீளமாட்டாமல் இன்னும் தத்தளிச்சுக் கொண்டிருக்கு. அவனைக் கண்டு நாலு கேள்வி கேட்கோணுமெண்டு எனக்கு ஆசை, இன்னும் சந்தர்ப்பம் வருதில்லை”

கோபத்தில் அவளின் முகம் சிவந்தது. அவனுக்கு அது பிடித்திருந்தது. அப்படியாக மெதுமெதுவாக அவர்கள் இணைந்தனர். ஒருவருட உறவுக்குப் பின் அவளின் அப்பார்ட் மென்றக்கு அவன் இடம்மாறினான். கலியாணம் கட்டாமல் என்னெண்டு ஒண்டாயிருக்கிறது எனத் தன்னைத் தானே முதலில்

கேட்டுக் கொண்டவன், முடிவில் அவளின் ஆலோசனைக்குச் செவியாய்க்கும் அளவுக்கு அவளில் பைத்தியமாக இருந்தான்.

அப்படி இடம்மாறுவதன் மூலம், மாமா வீட்டில் இருப்பதன் அசௌரியம் குறையும், அவளைச் சந்திப்பதில் இருக்கின்ற சிக்கல்களும் முடிவுக்கு வருமெனத் தனக்குத் தானே அவன் சமாதானம் சொல்லிக்கொண்டான். ஆனால், ஒன்பதுமாத காலத்துக்குள் இப்படியாகுமென அவன் நினைக்கவேயில்லை.

வேலைமுடிந்து வீட்டுக்குப் போகும்போது அவளுக்குக் கோல் பண்ணுவான். வீட்டுக்குப் போனதும் அவளைக் காணாவிடில் திரும்பக் கோல் பண்ணுவான். அவள் உடனே பதிலளிக்காவிட்டால் பத்து நிமிடம் கழித்துத் திரும்பவும் கோல் பண்ணுவான். அவளுடன் கதைக்கும்வரை அவனால் அமைதியாக இருக்கமுடிவதில்லை. அவளுக்கு ஏதாவது நடந்திருக்குமோ என்ற தவிப்பு அவளின் மனதில் இருக்கும், அதைவிட அதிகமாக, தன் அழைப்பை உதாசீனம் செய்யுமளவுக்கு அவளுக்கு என்ன முக்கியமான விடயமிருக்கு என்ற கோபம் வரும். அவளின் அந்த நடத்தை அவளுக்கு மிகவும் எரிச்சலை ஏற்படுத்தியது. ஆறு, ஏழுதரம் அவன் கோல் பண்ணியபின்னர், சிலவேளைகளில் அவள் அவனைத் திருப்பிக் கோல் பண்ணுவாள். “கோல் பண்ணைக்கே பதிலளிக் காட்டி நான் பிஸி எண்டு

அவள் அறைக்குள் போய்
கதவைப்
பூட்டிக்கொண்டாள்.
ஆத்திரமடைந்த அவன்
மேசையிலிருந்த பூச்சாடியை
எடுத்தெறிந்தான்.
வீடு அதீர்ந்தது. அடுத்த அரை
மணித்தியாலத்தல்
வீட்டுக்குப் பொலஸ் வந்து நின்றது.
அவளின் வீடுப்பறல்லாமல்
அவளைப் பால்யல் ரீதியாகத் தொட்டது.
வீட்டை வீட்டுப் போகச்சொல்லியும் போகாதது.
கையைப் பிடிச்சு முத்தது
எனப் பல குற்றம்சாட்டி
அவளை அவர்கள் கைதுசெய்தனர்.

உங்களுக்கு விளங்காதே. இப்பிடியெல்லாம் கோல்பண்ணி அலுப்புத்தாறது எனக்குப் பிடிக்காது,” எனச் சினப்பாள். “எங்கை நிக்கிறாய், என்ன செய்கிறாய்?” என அவன் கேட்டால் அவளின் சுதந்திரத்தில் அவன் தலையிடுகிறான் என அவளுக்கு ஆத்திரம் வரும். கோல்பண்ணிச் சாப்பிட்டியா என்று கேட்பதுகூட அவளுக்குப் பிடிப்பதில்லை. தான் ஒரு சின்னப் பிள்ளையில்லை, தனக்குத் தன்னைக் கவனிக்கத் தெரியும் என்பதுதான் அவளின் கருத்தாகவிருந்தது.

அவளுக்குப் பிடிக்கவில்லை என்று அவற்றைச் செய்யாமல்விட அவனால் முடிய வில்லை. அவள் வீட்டுக்குப் பிந்திவரும் நாட்களில் வேண்டுமென்று அவளை எரிச்சலூட்டு வதற்காக சினிமாப் பாட்டை உச்சஸ்தாயில் போட்டுக்கேட்பான் அல்லது அவளுக்குப் பிடிக்காத வேறு ஏதாவது ஒன்றைச் செய்வான்.

கடந்த இரண்டு வாரங்களாக, “எங்கடை உறவு சரிவரும்போல தெரியேல்லை. எங்கடை இயல்புகள் எல்லாம் வேறவேறையா இருக்கு. இந்த உறவு வேண்டாம், விட்டிடுவம். எங்காவது ஒரு இடம் பாத்துக்கொண்டு நீங்க போறது நல்லம்,” என்ற மாதிரி அவள் அவனிடம் அடிக்கடி சொன்னாள். அவள் கூறிய எதையும் அவனால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை, சும்மா பேச்சுக்குத்தான் சொல்கிறாள், அவனைப் பிரிகிறதற்கு அவளுக்கும் விருப்பமிராது. விரைவில் கோபம் ஆறி பழையபடி வந்துவிடுவாள் என்றெல்லாம் தனக்குத்தானே அவன் கற்பனை செய்துகொண்டான்.

அன்று அவள் வேலையால் வந்தபோது அவனுக்கு அவள் மிகவும் அழகாகத் தெரிந்தாள். சிவப்பு நிறச் சட்டையில் அவள் நல்ல செக்சியாக இருப்பதாக அவனுக்குத் தோன்றியது. கதிரையில் இருந்தவன் வேகமாக எழுந்து, அவளின் பின்பக்கமாகக் சென்று அவளைக் கட்டியணைத்து அவளின் கழுத்தில் ஆசையாக முத்தமிட்டான். அவள் அவனிடமிருந்த விலக எத்தனித்த போது, அவளை முன்பக்கமாகத் திருப்பி அவளின் உதட்டைக் கௌவினான். அவனுக்கு அவளின் காமத்தை அடக்க முடியவில்லை. அவளுக்கு கோபம் உச்சிக்கேறியது.

“உங்களுக்கு ஒண்டும் விளங்குதில்லையா? எனக்கு உங்களைப் பிடிக்கேல்லை, தயவுசெய்து

என்னைத் தொடாதேயுங்கோ” எனக் கத்தினாள். “எப்ப வீட்டை விட்டிட்டுப் போகப்போறியள்?” என வெடித்தாள். அவளின் கோபம் அவனுக்கு உண்மையிலேயே புரியவில்லை.

“ஏன் என்னைப் பிடிக்கேல்லை என்று சொல்லு, பிறகு நான் போறன். எல்லாரும் ஒரே மாதிரி இருக்கேலுமா?”

“என்ன, எல்லாத்தையும் நான் இனி பட்டியல் போட்டுக் காட்டுறதோ? ஒண்டும்தான் பிடிக்கேல்லை!” வெறுப்பை உமிழ்ந்தாள் அவள்.

“அப்ப முந்தி உனக்கு என்னிலை என்ன பிடிச்சது? வீட்டிலை இருக்கவா வெண்டு என்னத்துக்கு கூப்பிட்டனி? ரண்டு வருஷமா இருந்த உறவை சும்மா முறிக்கேலுமோ? மாமாவைக்கும் தெரியும். இதென்ன விளையாட்டு என்று நினைச்சியோ? அதோடை நான் வாடகை தாறன். எனக்கு நீ இரண்டு மாத முன்னறிவித்தல் தரவேணும். தெரியுமோ?” பதிலுக்கு அவனும் கத்தினான். அவனிடமிருந்து விலகிச்செல்ல முயன்றவளின் கையைப் பிடித்திழுத்தான்.

அவள் அறைக்குள் போய் கதவைப் பூட்டிக் கொண்டாள். ஆத்திரமடைந்த அவன் மேசையிலிருந்த பூச்சாடியை எடுத்தெறிந்தான். வீடு அதிரந்தது. அடுத்த அரை மணித்தியாலத்தில் வீட்டுக்குப் பொலிஸ் வந்து நின்றது. அவளின் விருப்பமில்லாமல் அவளைப் பாலியல் ரீதியாகத் தொட்டது, வீட்டை விட்டுப் போகச் சொல்லியும் போகாதது, கையைப் பிடிச்சி முத்தது எனப் பல குற்றம்சாட்டி அவனை அவர்கள் கைதுசெய்தனர்.

நடந்ததைச் சொல்லிப் பிணையெடுக்கும்படி மாமாவிடம் கேட்டபோது அவளின் உடலும் மனமும் கூனிக் குறுகிப்போயின. அந்த அவமானத்தைப் போல ஒன்றை அவன் வாழ்நாளில் ஒரு நாளும் உணர்ந்திருக்கவில்லை. பிணையில் வெளியே வந்தபோது இதுபற்றி வேலையிடத்துக்குத் தெரியவராதுதானே எனப் பல தடவைகள் கேட்டு உறுதிப்படுத்திக் கொண்டான். அவமானமும், வெட்கமும், கோபமும் அவனைப் பிடுங்கித்தின்றன. “அவளின்ர சினேகிதி இறந்த சோகத்தை ஆற்றுறதுக்கான ஒரு வழியாத்தான் அவள் உன்னைப் பாவிச்சிருக்கிறாள். இனியும் இப்பிடியெல்லாம் ஏமாந்து போகாதே,

நல்லதொரு பொம்பிளையாய்ப் பாத்து நாங்கள் கட்டிவைக்கிறம்,” என்றார் மாமி. திரும்பவும் மாமா வீட்டில் போயிருக்க அவனுக்குப் பிடிக்கவில்லை. மாமா வீட்டுக்குப் பக்கத்திலிருந்த ஒரு வீட்டின் அடித்தள அறை ஒன்றை வாடகைக்கு எடுத்துக்கொண்டான்

~*~*~*~*~

கவுன்சிலிங்கின் பன்னிரண்டு அமர்வுகளில் முதல் சில கோபத்திலேயே கழிந்தன. ஒருநாள் அவன் செய்த எந்தச் செயல்கள் அவளுக்கு அவனில் கோபத்தை ஏற்படுத்தின, ஏன் அவை அவளுக்குக் கோபத்தை ஏற்படுத்தின என அவன் நினைக்கிறான் என்றெல்லாம் எழுதிக்கொண்டு வரும்படி அந்தக் கவுன்சிலர் கேட்டிருந்தார்.

அப்படி அவன் எழுதியவை பற்றி உரையாடிய போது அவளுக்கு அவை ஏன் கோபத்தை ஏற்படுத்தின என்பது தனக்கு விளங்கவில்லை என்றான் அவன். அத்துடன் தான் அப்படிச் செய்வது தன்னுடைய கரிசனையைத்தான் காட்டுகிறது என விளக்கம் சொன்னான்.

மேலும் இரண்டு வாரங்கள் சென்றன. ஒருவருக்குப் பிடிக்காதபோது அவரின் உடலைத் தொடுவது சட்டப்படி தவறு எனக் கனேடியச் சட்டம் இருப்பது தனக்குத் தெரியாது என்றான். இலங்கையில் ஒருவர் கோபித்தால் கையிலை பிடித்து இருத்தித்தான் ஆட்கள் விளக்கம் சொல்வது, விளக்கம் கேட்பது எனக் கலாசார வேறுபாட்டை விளங்கப்படுத்த முயற்சித்தான்.

“உங்கடை ரோல் மொடல் யார்?” என அந்தக் கவுன்சிலர் கேட்டார்.

“நான் சின்ன வயசாயிருக்கேக்கேயே அம்மாவும் அப்பாவும் செல்லடிபட்டு செத்துப்போச்சினம். அம்மம்மாவுடன் தான் நான் வளந்தனான்.”

“ஓ, சொறி. அப்ப ஆண் ரோல் மொடல் என்று ஆரைச் சொல்லுவியள்?”

“தெரியேல்லை”

“சரி, உங்கடை அம்மம்மா உயிரோடை இருக்கிறாవా? இந்தச் சம்பவம் பற்றி அவவுக்குச் சொன்னா அவ என்ன சொல்லுவா?”

“அவ இருக்கிறா. ஆனா என்ன சொல்லுவா என்று தெரியேல்லை. இதைப்பத்தி அவவுக்கு நான் ஒண்டும் சொல்லேல்லை. தெரிஞ்சால் அவ கவலைப்படுவா.”

“என்னத்தைப் பற்றிக் கவலைப்படுவா என்று நீங்க நினைக்கிறீங்க?”

“இப்பிடிப் பொலிசிலை நான் பிரச்சினைப் பட்டதைப் பத்தித்தான்”

“ஓ, சரி, அவவுக்குச் சொன்னீங்க எண்டால் அவ என்ன சொல்லுவா என்று நீங்க நினைக்கிறீங்க?”

“அவளுக்குப் பிடிக்கேல்லை எண்டால், விட்டிவேண்டியது தானே என்று சொல்லக் கூடும்.”

“அது சரி, எங்களை விரும்பச்சொல்லி நாங்க ஒருத்தரையும் வற்புறுத்தேலாது”.

“ஓம், விளங்குது, பறக்கவிடு, அது திரும்பி வந்தால் உன்னுடையது என்று எங்கடை ஊறிலை சொல்லுறவை.”

“ம்ம், அவ விலகிப்போயிட்டா, நீங்க தனிச்சுப் போயிடுவியள் என்று நினைச்சனியளோ?”

“நான் தனியத்தான் வளந்தனான், அம்மா, அப்பா, சகோதரம் என்று ஒருத்தருமில்லை. அம்மம்மாவும் இப்ப தூரத்திலை. ரண்டு வருஷ உறவு இது”

“ரண்டு வருஷமா வளத்த உறவை எப்படிப் பிரியிறது என்று யோசிச்சியள்.”

“ஆனா, ஒரு ஆளுக்கு விருப்பமில்லை எண்டால் விலகிட வேணுமெண்டு இப்ப நான் படிச்சிட்டன். சும்மா இழுத்துவைச்சுக் கொண்டிருக்க வெளிக்கிட்டுக் கடைசியிலை பொலிஸ் கேஸ் ஆயிட்டுது. முதல்தர மெண்டதாலை நல்லவேளை வேலை யிடத்துக்குத் தெரியவரேலை.”

“உங்கடை சுயமேம்பாட்டுக்காக, இப்பிடியான பிரச்சினைகள் இனிமேல் வராமல் தடுக்கிறதுக்காக என்ன செய்யலாமெண்டு நினைக்கிறியள்?”

“நீங்கதான் சொல்லோணும். இப்ப உங்களுக்கு என்னைப்பற்றித் தெரியும், நான் என்ன செய்யவேணுமெண்டு நீங்க நினைக்கிறீங்க?”

“ம், இந்தப் பிரச்சினையை வராமல் எப்பிடித் தடுத்திருக்கலா மெண்டு நீங்க நினைக்கிறியள்?”

“எனக்குப் பொறுமை இல்லை. பொறுமையை நான் வளத்துக் கொள்ள வேணும்.? “மிகச் சரி, பொறுமை மிக முக்கியம்.”

“ஒரு பிரச்சினைக்கு உடனடியாத் தீர்வு காணவேணுமெண்டு வெளிக்கிடுறதாலை

பிரச்சினை பெரிசாய்ப் போகுது. அதைக் கொஞ்சம் ஆறப்போட்டால் சிலவேளை வேறை விதமா நல்ல தீர்வும் வரலாம்.”

“ம்ம், நல்லதொரு எதிர்வினை அது. அதோடை மற்றவை தூரவிலகினால், மனசிலை ஏற்படுற வெறுமைக்கு என்ன செய்யலா மெண்டும் கற்றுக்கொள்ள வேணும்.”

“அதுக்கு நான் என்ன செய்யலாம்?”

“சமூகத்திலை பல விதமான சமூக சேவை நிறுவனங்கள் இருக்கு. நீங்க அவையை அணுகலாம். அவையை அணுகி, கைவிடப்பட்டு இருக்கிறமாரி அல்லது தனிச்சிருக்கிறமாரி உணர்ற நிலையைக் கையாளுதுக்குக்கான உத்திகளை அறிஞ்சுகொள்ள விரும்புறதாகச் சொல்லுங்கோ.”

“ஓம், ஓம்”

“உங்கடை அம்மா, அப்பா செத்துப் போனபோது உங்களுக்கு எத்தனை வயசு?”

“ஏழுவயசு.”

“அந்த இழப்புச் சம்பந்தமாக ஏதாவது கவுன்சலிங்குப் போனனீங்களா?”

“இல்லை”

“ஓ. அப்ப உங்களுக்குக் கவுன்சலிங் கட்டாயம் உதவிசெய்யும், பழைய காயங்களையும் ஆற்றுறதுக்கு உதவுமெண்டு நான் நம்புறன்.”

“உங்களுக்கு மிக்க நன்றி, உங்களிட்டை இருந்து நான் நிறையப் படிச்சிட்டன். முதலிலை எனக்குப் பிடிக் கேல்லை, இப்ப எல்லாம் விளங்குது.”

“உங்களுக்கு உதவ முடிஞ்சதிலை எனக்குச் சந்தோஷம். உங்கடை எதிர்கால வாழ்க்கைக்கு என்றை வாழ்த்துகள்.”

“மீண்டும் நன்றி.”

தொலைபேசியை வைத்தபோது மனதில் ஒருவகை வெறுமையும், அதேவேளையில் அமைதியும் அவனில் குடிகொண்டன. ஆழமாக மூச்செடுத்தான். பின்னர் ரேடியோவைப் போட்டுவிட்டு தேநீர் போடத் தயாரானான்.

“மனமே ஓ மனமே நீமாறிவிடு, மலையோ அது பனியோ நீ மோதிவிடு.” சித்திராவின் இனிய குரலில் ஒட்டோகிராப் திரைப்படப் பாடல் ஒலித்தது.

மோக முயல்

தவித்தலையும் எந்தன் நெஞ்சத்தை யாரறிவர் ஊரறிவரோ

உற்றாருணர்வரோ

வேட்டையரின் கண்ணம்புகள்

எனைப் புண்படுத்தும் ரணங்களை

மறந்திருக்க

கனவுலகை வரைந்துருகி

வண்ணமாகிறேன்

பலவரண நிறமென்னில் சிறகாகி

எழில் தொக்க

மறைவாக தமக்குள்ளே

வண்ண முரிப்பர்

பின் திண்ணையிலிருந்து

கண்ணை மூடி கயமை அளப்பர் கோதுநரர்

தேவ சபையில்

எந்தன் மோகத்துக்கு வயது கொஞ்சம்

சாபத் தீயிலும் எழும் கதிரிறை போல்

கனவேகிறேன்

எந்தன் கனவுப் பிரசவத்தைப் பார்ப்பது யாரோ

கற்பனைப் பானத்தை சுவைப்பது யாரோ

யாரோ ஒருதர் நினைக்கும் பாடலுக்கும்

யாரோ ஒருதர் எழுதும் கிளவிக்கும்

யாரோ ஒருதர் சொல்லும் வேதத்திற்கும்

நான் நிழலாகின்

நீரேகின்

கனியேகின்

இலையேகின்

யாரோவென நினைக்கும் என்னில் துஞ்சும்

பட்சியங்கூட

யாரோ நினைக்கும் சாத்திரத்திற்கு

ஆத்திரப் பொடிபோட்டேன்

நான் மாத்திரம் ஒரு பிரபஞ்ச நெருப்பிலும்

புன்னகைப்பதாக கையசைத்து

எந்தன் ஆத்ம சொரூபம் நான் முயலானாலும்

முயலாதவனில்லையென

முத்தெடுத்து என்னுள் ஒளியுண்ட

அந்த மோக முயல்.

த. இனியவன், கிளிநொச்சி

பாரதியின் கவிச் சித்திரங்கள்

பாட்டுத்திறத்தாலே இவ்வையத்தைப் பாலித்திட விரும்பிய பாரதியின் சமூக நோக்கு தமிழிலக்கியத்தில் புதியதொரு பாய்ச்சல் என்றே கூறவேண்டும் “நமக்குத் தொழில் கவிதை நாட்டுக்கு உழைத்தல் இமைப் பொழுதும் சோராதிருத்தல்” என்ற முப்பெரும் சிந்தனைகளும் பாரதியை எமக்கு இலகுவாக இனம்காட்ட வல்லன.

பாரதியின் கவித்துவம் எழுச்சி தருவது, இன்பம் பயப்பது, உணர்ச்சி குவிப்பது, உள்ளம் நிறைப்பது நவநவமாய் கவிமழை பொழிந்த பாரதியின் பாடுபொருள்கள் அனைத்தும் மனிதகுல மேன்மைக்காகக் கடைந் தெடுத்துத் தனிச் சுவையோடு தரப்பட்டவை. இயற்கையை நேசிக்கவும் அதுதரும் இன்பத்தில் முழுகித்திழைக்கவும் தெரிந்த பாரதி வானம், மழை காற்று, நிலா, கடல் என அவற்றின் அசைவிலே புதுப்பொருள் கண்டவன். அந்த இனிமைகளை வாசகனும் அனுபவிக்க வேண்டுமென்ற பெருவிருப்புடையவன், அதனால் தனது கவிதை சமுத்திரத்துக்குள் நாம் காணாமல் போய்விடக்கூடாதென்ற அக்கறையோடு எமது கைபிடித்துச் செல்லும் பேராற்றலினைக் கொண்ட பிறவிக் கவிஞன் பாரதி.

பாரதி பாடிய வெண்ணிலாப் பாடலைப் பதச்சோறாக எடுத்தாலே போதும். கவியுலகு மன நிறைவு கொள்ளும். நிலவும் கவிஞனும் ஒன்றாகிவிட்ட அத்துவிதக் கலப்பில் அந்தக் கவிக்குழந்தை பிறக்கிறது. அது படிப்போர் உள்ளங்களில் கற்பனையும் கவிச்சிறப்பும் கொண்டு களிநடம்புரிகிறது. ஆகா அற்புத்தின் அற்புதமோ என வியந்து போதைகொள்ள வைத்த புரட்சிக் கவிஞனின் புகழுடம்பு அதனால் தான் இன்னமும் தமிழோடு வாழ்கிறது. இந்தக் கவிதைக்குள் பாரதியின்

தனித்துவங்களைத் தோண்டி எடுக்கலாம். உரையாடல் பாங்கிலே வெண்ணிலாவிடம் வினா எழுப்பும் பாரதி மரபுகளை உடைத்துப் புதிய சிந்தனைகளைக் காரணகாரியத்தோடு முன்வைக்கின்றார். வானத்தைக் கடலாகவும், நிலவை மனதுக்கு இன்பம் தரும் தீவாகவும், காட்டியவர், அடுத்த கட்டத்தில் வானத்தைக் குளமாக்கி நிலாவை வெண்தாமரையாக்கி வடிவங் கொடுக்கிறார். இனிய அமுதமும் அளவுக்கு மிஞ்சினால் நஞ்சாகிவிடும். இங்கே நிலவொளியை வர்ணிக்க வார்த்தையின்றி கொல்லும் அமுதமாக்கி விடுகின்றார்.

இதேபோன்றுதான் பெண்களின் முகத்தை நிலவுக்கு ஒப்பிட்டுக் கூறும் மரபை மாற்று கின்றார். மதிபோலும் முகம் என்று பொதுமைப் படுத்திக் கூறுவதில் பொருட்குற்றம் உண்டென நியாயப்படுத்தி அதற்குரிய காரணத்தை முன்வைக்கின்றார். பெண்ணின் முகம் என்றும் ஒரே மாதிரி இருப்பதில்லை அது வயதாகும் போது மாற்றமடையும். நோயாலும் அழகு குறைந்து விடும். கவலையிலும் முகம் வேறுபடும். ஆனால் நிலவோ என்றும் ஒரே மாதிரி இருக்கும் எனவே எப்படி அதனைப் பெண்ணின் முகத்தோடு ஒப்பிட முடியும் என்று சிந்திக்க விடுகிறார், விடைக்கு ஒரு வரையறையை வகுக்கிறார். இளம் பருவத்திலுள்ள காதல் கொண்ட பெண்ணினுடைய அன்புப் பெருக்கும் நாணமும் கலந்த முகத்தோடு மட்டுமே ஒப்பிட முடியும் என்பதில் உள்ள சிறப்பை எடுத்துக்காட்டுகிறார்.

- ராணி சீதரன்

இதேபோன்றுதான் புதுமைப் பெண்ணைப் படைக்க விரும்பியவர் மரபார்ந்த பெண்ணுக்குரிய நூற்குணங்களையும் மறுதலித்து அச்சமும் நாணமும் நாய்கட்கு வேண்டுமோ? என்று கீற்றங் கொள்கிறார். பெண்ணின் நான்கு குணங்களாக வீரம், சுதந்திரம், ஞானம், நல்லறம் என்ற தனது புதிய சிந்தனைக்கு அழுத்தம் கொடுத்துவிடுகிறார்.

காதலர் நெஞ்சை வெதுப்புகின்ற வெண்ணிலாவே, உன்னைக் காதல் செய்பவர்களுக்கு இன்னமுதம் ஆகிவிடுகிறாய் என்று முன்னிலைப் படுத்திக் குற்றம் சாட்டுகிறார். பாரதி நிலவோடு இரண்டறக் கலந்துவிட்ட பரவச நிலையின் உச்சத்தைத் தொட்டுவிட்டதால் நிலவைப் பாராட்டுவதும், வர்ணிப்பதும், கெஞ்சுவதும் தொடர்கிறது. வானில் உன்னை மோதவரும் கருமேகத்துக்கு முத்துப் போன்ற ஒளி கொடுத்து அழகு செய்கின்றாய் இந்தச் செயல் தீமை செய்பவர்க்கும் நன்மை செய்ய நினைக்கின்ற மேலான பண்புடையவர்களின் செயலைப் போன்றது என விழுமியம் ஒன்றை சமூகத்திற்கு முன்வைக்கின்றார்.

அதுமட்டுமல்ல மெல்லிய மேகத் திரையிலே உந்தன் மேனியழகு மிகுந்து தெரிகிறது. முகத்திரையிட்ட யவனப் பெண்களின் அழகோடு அதை ஒப்பிட்டுக் காட்டுகின்றார். சிறிது நேரத்தில் வெண்ணிலவைக் காணாது தேடுகிறார். நாணத்திலே முகத்தை முழுதும் மறைத்து விட்டதாக எண்ணியவர் வெண்ணிலாவே! புல்லியன் செய்த பிழை பொறுத்தருள்வாய் என்று வினயமாக வேண்டுகின்றார். ஐயோ எனது அறியாமையால் உன் அழகை இரசித்துப் பாராட்டி விட்டேன். உலகம் இருளில் மூழ்கப் போகிறது. உன் எழில் முகத்தைக் காட்டு, வெளியே வா என்று கெஞ்சுகிறார். இவ்வாறு பாரதியின் கவிச் சித்திரங்கள் இங்கு உயிர் பெற்றுக் கண்சிமிட்டுகின்றன.

பாரதியாரின் பாடல்களில் காணப்படும் கலை நுணுக்கங்கள் அற்புதமானவை. தத்துவப் பார்வையில் ஞானத்தையும், உலகியல் நோக்கில் வாழும் முறைமையையும் அழகியலோடு குழைத்து தேவையானவர்கள் தேவைக்கேற்ற வகையில் நுகரவைத்துள்ளார் என்றே கூறவேண்டும்.

வயலைத்தன்னூம் புற்றுக்கள்

ஒற்றைப் புளியமரத்தின் கீழே
வரம்பில் உறைந்துவிட்டான் உழவன்
வயலைவெறித்தபடி....

அவன்
பார்வையின் வீச்செல்லைக்குள்.
கவர்தலை இழந்திருந்தது.
பட்டாம்பூச்சிகளின் சிறகடிப்பு -

பசளைஅந்நியமான
ஒருகணத்தில்
உயிர்ப்பித்தில் பற்றியதாகவோ
உயிர்தொலைத்தல் பற்றியதாகவோ
அவன் சிந்தனைபீறிடும்
அல்லது
பால்மாவைமறந்ததேநீர் போல
திணிக்கப்பட்டஒன்றினதாகவும் இருக்கலாம்

சிலவேளை
வியர்வையில் விழைவித்தஒன்றிரண்டை
வேழம் விழுங்கியதாகவோ
கடன்காரர்களின் குரல்கள்
மீதெழுந்துஅறையும்
சிலுவைபற்றியதாகவோ இருக்கும்

உன்னிளமும்
சிந்தனைக் குமிழிகள்
முட்டிமுட்டிஉடைகின்றன
காலத் தணலை
நெல்லுயரக்குடியுரும் என்றகதை
மாங்கலாய்த் தொலைந்துகொண்டிருந்தது
புற்றுக்கள் முளைத்தெழும்
வயல்வெளிகளைத் தாண்டி-----

- ச.சிங்காரவேல்

இடைவெளியில்லாத தலைமுறை

இந்தச் சிறுகதையை இப்போது உட்கார்ந்து எழுதிக்கொண்டிருக்கிற இந்த எழுத்தாளனைப் போலவே, இந்தச் சிறுகதையின் கதாநாயகனும் ஒரு ரேடியோப் பைத்தியம்.

பள்ளிச் சிறுவனாயிருந்த சின்னப் பிராயத்திலேயே ரேடியோ மேலே தீவிரமான ஒருதலைக் காதல் கொண்டுவிட்டிருந்தவன்.

தமிழ்த் திரையிசை சாம்ராஜ்யத்தில் இலங்கை வானொலியின் சர்வாதிகார ஆட்சி நடந்துகொண்டிருந்த ஐம்பது, அறுபது, எழுபதுகளில், தெற்குத் தமிழ்நாட்டை இலங்கை வானொலி தன்னுடைய கட்டுப்பாட்டுக்குள்ளே வைத்திருந்த இசைமயமான காலக்கட்டத்தில், இவனோ இலங்கை வானொலியை இவனுடைய கட்டுப்பாட்டுக்குள்ளே வைத்திருந்தான்.

ரேடியோவின் மேலே ஒருதலைக் காதல் வசப்பட்டிருந்த அதே வேளை, இலங்கை வானொலி ஒலிபரப்புக் கலைஞர் மயில்வாகனமுடைய மணிக் குரலின் மேலே ஓரினக் காதலும் கொண்டிருந்ததை சங்கடமோ சங்கோஜமோ இல்லாமல் பள்ளித் தோழர்களிடம் பறைசாற்றிக் கொண்டிருந்தான்.

அந்த ஓரினக் காதல், பிற்காலத்தில், ராஜகுரு சேனாதிபதி கனகரத்தினம், வி.சுந்தரலிங்கம், எஸ். கே. பரராஜசிங்கம், வி என் மதியழகன், ஜோக்கிம் :.பெர்னாண்டோ, விமல் சொக்கநாதன், நடராஜ சிவம், சில்வஸ்டர் பாலசுப்பிரமணியம், சரா இம்மானுவல் பி.ஹெச்.அப்துல் ஹமீத், கே எஸ் ராஜா என்று, பல குரல்களுக்கு விரிவடைந்தது.

கோல்கேட் இசைக் களஞ்சியம், எவரெடி இசைக் களஞ்சியம் என்று இலங்கை வானொலியில் அமர்க்களப்பட்டுக்கொண்டிருந்த இசை நிகழ்ச்சியில், பத்துப் பாடல்கள் ஒலிபரப்பப்பட்டு, பத்தாவது ஸ்தானத்திலிருந்து கிளம்பி ஒன்பது, எட்டு, ஏழு, ஆறு என்று முதல் ஸ்தானம் வரை பாடல்கள் வரிசைப் படுத்தப்படும். இந்த வாரம் முதல் ஸ்தானத்தைப் பிடிக்கப் போகிற பாடல் எது என்று படபடவென்று மனசு கிடந்து டிரம்ஸ் வாசிக்கிறதுதான் உச்சக்கட்ட க்ளைமேக்ஸ். க்ளைமேக்ஸ் இப்படி உச்சத்திலிருக்க, ஆன்ட்டி க்ளைமேக்ஸ் ஒன்றும் அதால் பாதாளத்தில் கிடந்தது.

அனுதாபத்துக்குரிய அந்த ஆன்ட்டி க்ளைமேக்ஸ் என்னவென்றால், நம்ம கதாநாயகனுடைய வீட்டில் அப்போது ரேடியோவே இருக்கவில்லை.

ஜி இ ஸி, மர்.பி, டெலி.பங்க்கன், புஷ் என்று பல பிராண்ட் ரேடியோக்கள் மார்க்கெட்டில் இருந்தாலும், ரேடியோ என்பது ஒரு ஆடம்பர வஸ்துவாய்த்தானிருந்தது, இவன் சிறுவனாயிருந்த காலத்தில்.

ஒரு ரேடியோவுக்காக இவன் வாப்பாவிடம் விண்ணப்பம் வைத்தபோது, அவர் ரெண்டு படு கடுமையான நிபந்தனைகளை இவன் முன்னே வைத்தார்.

ஒன்று, வகுப்பில் முதல் மாணவனாய்த் தேற வேண்டும், ரெண்டு, கணிதப் பாடத்தில் நூற்றுக்குத் தொண்ணூறு மதிப்பெண் பெற வேண்டும்.

ரேடியோ மேலே அமோகமாய் மோகமிருந்தாலும், அதற்காக இதுபோன்ற உலக சாதனைகளெல்லாம் நிகழ்த்த இவனால் இயலாமற்போனதால் ரேடியோ, வீட்டுக்கு விலக்காகவே இருந்தது.

பள்ளிக்கூடம் விட்டு வந்ததும், பாடப் புத்தகங்களைத் திரும்பவும் அள்ளிக்கொண்டு, சேக்காளிகளோடு சேர்ந்து வீட்டுப்பாடம் செய்யப் போவதாய், யாருக்கும் பாதகமில்லாத பொய்யொன்றை அம்மாவிடம் சொல்லிவிட்டு, இலங்கை வானொலியை ரசிக்க நண்பர்கள் வீட்டுக்குப்போய், ராத்திரி சாப்பாட்டு நேரத்துக்குக் கழுக்கமாய் வீடு திரும்புவது வழக்கமாயிருந்தது.

‘பொங்கும் பூம்புனல்’ நிகழ்ச்சியில், எம். எஸ் விஸ்வநாதனுடைய ஆரம்ப இசை, காலை எழு மணிக்கு, இலங்கை வானொலியில் உற்பத்தியாகி ரேடியோ வழியே இசைக்கிற போது, நம்ம கதாநாயகன் கிறக்கங்கொள்வான். பக்கத்துப் போர்ஷனைப் பிரிக்கிற ஜன்னல் இடைவெளி வழியே இன்னிசை கசிந்து வெளியேறி, இவர்களுடைய போர்ஷனுக்குள்ளே மெல்லப் பிரவேசிக்கும். ஜன்னல் கதவை லேசாய்த்திறந்து இவன், “மாமி, சவுண்டக் கொஞ்சம் கூட்டி வைங்களேன்” என்று செல்லமாய்க் குரல் கொடுக்க, ரேடியோவின் வால்யூம், ஒரு புன்னகையோடு, கொஞ்சங் கொஞ்சமாய்க் கூட்டப்படும்.

பாடப் புத்தகம் ஒன்றை படிமேலே விரித்து வைத்தபடி இவன், இசையை வாசித்துக் கொண்டிருப்பான்.

பள்ளிப் படிப்பை ஒரு மாதிரி ஒப்பேற்றி விட்டு நம்ம கதாநாயகன் கல்லூரிக்குள்ளே காலடியயடுத்து வைத்த விடலைப் பருவத்தில், ஹிந்திப் பாடல்களின் மேலே ஒரு பிரியம் ஏற்பட்டுப் போனதற்கு, இலங்கை வானொலி ஆசிய சேவையில் காலை எட்டு மணிக்கு ஒலிபரப்பான, ‘ஆப்ஹிக்கே கீத்’ என்கிற ஹிந்தி நேயர் விருப்பம் ஒரு பிரதான காரணமாயிருந்தது.

பத்து மணிக் கல்லூரிக்குப் போவதற்கு, ஏழேழுக்காலுக்கே கிளம்பிப்போய் பஸ் ஸ்டாப்பில் நின்று கொண்டு விடுவான். பஸ் ஸ்டாப்பிக்குப் பின்புறமிருந்த ஹோட்டேல் ஒன்றிலிருந்து இதமான ஹிந்தி கானங்கள் மிதந்து வந்து இவனுடைய செவிகளை அடைந்து, இவனைப் பரவசப்படுத்தும்.

மயில்வாகனம் தமிழில் செய்த இசைக் களஞ்சியத்தின் ஹிந்திப் பதிப்பு மாதிரியான, ‘பிளாக்கா கீத் மாலா’ என்கிற ஆர்ப்பாட்டமான இசை நிகழ்ச்சியொன்றை புதன்கிழமை இரவுகளில் எட்டு மணிக்கு நெறிப்படுத்தி,

அமீன் ஸயானி என்கிற ஒலிபரப்பு மேதை அசத்திக்கொண்டிருந்த பொற்காலம் அது.

ஒவ்வொரு புதன்கிழமையும் இரவு எட்டு மணிக்கு அத்து மீறி அத்தை வீட்டில் ஆஜராகி விடுவான்.

“நீ ஏன் இப்பல்லாம் அடிக்கடி எங்க வூட்டுக்கு வரற?” என்று ஓரிரவில் அத்தை மகள் கேட்டபோது, “அபாண்டமாப் பொய்யெல்லாம் சொல்லாத” என்று அவளைத் திருத்தினான்.

“அடிக்கடியெல்லாம் நா வரல. புதன் கெழம புதன் கெழமதான் வரறேன்.”

“சரி, புதன் கெழம புதன் கெழம எதுக்கு எங்க வூட்டுக்கு வரற?”

“காதல்.”

“செருப்புப் பிஞ்சிரும்.”

“ஓம்மேல இல்லம்மா, ஓங்க வூட்டு ரேடியோ மேல.”

“அதான, தப்பிச்ச, பொழுச்சிப் போ.”

அடுத்த புதன்கிழமை ராத்திரி போனபோது, “ஓங்கிட்ட ஒரு கேள்வி கேக்கணும்” என்றாள்.

“நா இப்ப பிஸி. இந்தப் பாட்டு முடிஞ்சவொடன கேளு” என்றாள்.

பிளாக்கா கீத் மாலாவில் ஆர் டி பர்மன், “மெஹபூபா மெஹபூமா” என்று பாடிக்கொண்டிருந்தார்.

அவர் பாடி முடிந்தவுடன் இவன் அவளைப் பார்த்தான்.

“என்னமோ கேக்கணும்னு அப்ளிக்கேஷன் போட்டியே, ஒரு ரெண்டு நிமிஷத்துக்கு ஐயா :.ப்ரீ. இப்பக் கேளு.”

“இது, வந்து... நெஜம்மாவே எம்மேல இல்லியா?”

அவையெல்லாம் ஐம்பது, அறுபது, எழுபது களின் இனிமையான நிகழ்வுகள். எண்பத்தி மூண்டு இனக்கலவரத்துக்குப் பின்னால் இலங்கை வானொலி உருமாறிப் போய்விட்டாலும், எழுபதுகளில் உருக்கொண்ட சென்னை, திருச்சி விவித் பாரதி நம்ம கதாநாயகனுடைய இசைப் பசிக்குத் தீனி போட்டுக்கொண்டிருந்தது. போட்டுக்கொண்டிருக்கிறது, இன்று வரைக்கும்.

அதைவிட முக்கியம், இவனுடைய கையில் இன்றைக்குக் கைக்கடக்கமான ரேடியோ ஒன்று இருக்கிறது. இனிமையான பொற்கால மெலடிகள் இசைக்கிறபோது இவனுடைய ரேடியோ பாடிக்கொண்டேயிருக்கிறது. இந்த இருபத்தொண்ணாம் நூற்றாண்டின் நாராசங்கள் இரகிறபோது மட்டும் ரேடியோவுக்கு ஓய்வு.

ராத்திரி ஒன்பதிலிருந்து பதினொண்ணு வரை இனிமையான பொற்கால ஹிந்தி மெலடிகள். அதைத் தொடர்ந்து, சூரியன் ய்னி மில், 'பழமைப்பித்தன்' யாழ்ப்பாணம் சுதாகருடைய 'அந்தநாள் ரூபகம்' அசத்தல்கள்.

அந்த இசையை ரசித்தபடி, தோழியை லேசாய் அணைத்தபடி படுக்கையில் படுத்துக் கிடந்தால், மெல்ல மெல்ல இமைகள் மூடும்.

தோழி?

இவனுடைய ரேடியோதான் தோழி.

ரேடியோ என்பது தோழனா, தோழியா? ஆண் பாலா பெண் பாலா?

பெண்பால்தான், தோழிதான்.

தோழனையெல்லாம் லேசாய் அணைத்தபடி, ஐயே, ஒரே படுக்கையில் படுத்துக்கிடக்க இயலுமோ?

சென்னை விவித்பாரதியில் தினசரி ஏறத்தாழ ஏழு மணி நேரம் பம்பாய் விவித்பாரதியின் ஹிந்தி நிகழ்ச்சிகளை அஞ்சல் செய்கிறார்கள். பம்பாய் விவித்பாரதியில் அந்த ஏழு மணி நேரமும், பல்வேறு தலைப்புகளில் சுகமான பழைய ஹிந்திப் பாடல்கள்.

ஒரு பாடலை ஒலிபரப்புகிறபோது, அந்தப் பாடல் உருவான வரலாற்றைக்கூட விலாவாரியாய் விவரிக்கிற அளவுக்கு ஹிந்தி ஒலிபரப்புக் கலைஞர்கள் விரல் நுனியில் விவரங்கள் வைத்திருக்கிறார்கள்.

ஆனால் நம்ம லோக்கல் அறிவிப்பாளர்கள் பழைய திரையிசையைக் குறித்த அடிப்படை ஞானம்கூட அற்றவர்களாயிருப்பது நம்ம கதாநாயகனுக்கு பெரிய மனக்குறை.

கவிஞர் கா மு ஷெர்ஃபை இவர்கள் கு மா ஷெர்ஃப் என்று அறிவிப்பார்கள். கவிஞர் கு மா பாலசுப்பிரமணியத்தைக் கா மு பாலசுப்பிரமணியம் என்பார்கள். பட்டுக்கோட்டை கல்யாண சுந்தரத்தைப் பி கல்யாண சுந்தரம் என்று பறைசாற்றித் தங்களுடைய அறியாமையை பகிரங்கப் படுத்துவார்கள். மெல்லிசை மந்திரவாதி வேதாவின் பெயரை வேதாந்தம் ராகவையா என்று உளறி, பேரை மாற்றுவார்கள். தாராபுரம் சுந்தர ராஜனை தர்மாவரம் சுந்தர ராஜன் என்று, ஊரை மாற்றுவார்கள் .

இன்னிசை அரசி பி. சசீலா பாடிய பாடலொன்றை ஒலிபரப்பிவிட்டு, அது எஸ். ஜானகி பாடியது என்று குழறுவார்கள்.

பி சசீலாவுடைய தேன்குரலை அடையாளங்கண்டுகொள்ளவியலாத அசமந்தங்களெல்லாம் ஒலிபரப்பு வேலைக்கு வரலாமோ?

'பிழுக்கை வாரியும் பால் கொள்வர்' என்று ஓர் ஆழ்வார் சொன்னமாதிரி, இவன், உளறல்களையும் குழறுபடிகளையும் வடிகட்டி விட்டு இசையை ரசிப்பான்.

கைக்கடக்கமான இந்த ரேடியோ இவனுடைய கைக்குக் கிடைத்துக்கூட விளையாட்டுப்போல ஓடிவிட்டன பதினஞ்ச வருஷங்கள்!

பதினஞ்ச வருஷங்களில் இவனுடைய ரேடியோ பலமுறை நோய்வாய்ப்பட்டு விட்டது.

அஞ்ச வருஷங்களுக்கு முந்தி, மவுன்ட் ரோடு ரிச்சீஸ் தெருவிலிருக்கிற எலக்ட்ரானிக்ஸ் கடையொன்றுப் போய் ரேடியோவை ரிப்பேர் செய்யக் கொடுத்தபோது, "Antic Piece களையல்லாம் நாங்க ரிப்பேர் செய்யறதில்ல சார்" என்று மூர்க்கமாய் சொல்லப்பட்டது இவனுக்கு மிகுந்த வேதனையைத் தந்தது.

பாசத்தோடு ரேடியோவை நெஞ்சோடு தழுவிக்கொண்டான்.

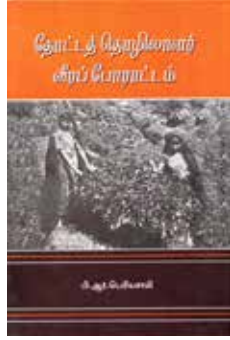
அதன் பிறகு, கொழும்புக்குப் போயிருந்த போது, அங்கே, வெள்ளவத்தை ஹெம்டன் ஓழுங்கையில் ரகு எலக்ட்ரானிக்ஸில் ரேடியோவை வடிவாய் செப்பனிட்டுக் கொடுத்தார்கள்.

ரகு புண்ணியத்தில் ரேடியோ தொய் வில்லாமல் பாடிக்கொண்டிருக்கிறது. ஆனாலும்

அவ்வப்போது சின்னதாயொரு மூச்சுத்திணறல் ஏற்படும். செல்லமாய் ரெண்டு தட்டுத் தட்டினால் சரியாய்ப் போகும்.

அவ்வப்போது இவனுடைய செல்ல ரேடியோவோடு இவன் உரையாடலில் ஈடுபடுவதுண்டு. இப்போது இந்தக் கொரோனா கஷ்ட காலத்தில் அப்படியொரு அந்நியோன் னியமான உரையாடலில் ஈடுபட்டிருந்தபோது கேட்டான் :

நூல் :
தோட்டத் தொழிலாளர் வீரப்போராட்டம்
ஆசிரியர்:
டி ஆர். பெரியசாமி
வெளியீடு :
நல்வழிப் பதிப்பகம்
தொடர்புகளுக்கு :
0777 38030

அமரர் பி. ஆர். பெரியசாமி அவர்கள் “தோட்டத் தொழிலாளர் போராட்டம்” என்ற தலைப்பில் 1957ஜூலை மாதம் எழுதிய நூல் தற்போது 2021ஜூலை மாதத்தில் மீள்பிரசுரமாக வெளிவந்துள்ளது. 1933ஆம் ஆண்டு அட்டனில் நடேசையரால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட தொழிற் சங்கப் போராட்டத்திலிருந்து பல போராட்டங்களில் பங்கெடுத்து உழைத்த அனுபவத்துடன் ஆசிரியர் இந்நூலை எழுதியுள்ளார். மலையக மக்களின் போராட்டத்தில் தனது இன்னுயிரை இழந்த ஆபிரகாம் சிங்கோ, முல்லோயா கோவிந்தன் ஆகியோரின் தியாகங்களைப் பற்றியும் இந்நூலில் பதிவு செய்துள்ளார். இந்த நூல் முழுவதிலுமே போராட்ட நிகழ்வுகள் விரிவாகச் சித்தரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. போராட்டத்திற்கான உடனடிக்காரணங்கள், அவை இடம்பெற்ற தோட்டங்கள், அவற்றுக்குப் பொறுப்பானவர்கள், ஆட்சியாளர் மேற்கொண்ட அடக்குமுறை நடவடிக்கைகள், மக்களுக்கு ஏற்பட்ட இழப்புகள், மற்றும் நிகழ்வுகள் என்பன இந்நூலில் விரிவாகப் பேசப்பட்டிருக்கின்றன. கிடைக்க முடியாத இந்த நூலினைத் தேடிப்பிடித்து இதனை வெளிக்கொணர்ந்தவர் எச். எச். விக்கிரமசிங்கா அவர்கள்.. இவரது பெரும் முயற்சியாலேயே 64 ஆண்டுகள் கழிந்த நிலையில் இந்நூல் வெளிவந்திருக்கிறது. விக்கிரமசிங்காவிற்கும் எமது பாராட்டுக்கள்.

“பதினஞ்சி வயசிலேயே நீ பரிதாபமாப் போய்ட்டியே தோழி, என்னப் பார், எழுவது வயசில எப்டி ஆரோக்கியமாயிருக்கேன்! என்னோட ஓடம்பப் பார், எழுவது வயசில எப்டி நச்சின்னு நா ஓடம்ப வச்சிட்டிருக்கேன்!”

எழுவது வயசு, எழுவது வயசு என்று ரெண்டு முறை உச்சரித்தப் பின்புதான் இவனுக்கு உறைத்தது.

“எழுவது வயசா! எனக்கா! எழுவது எப்ப ஆச்சி? எப்டி ஆச்சி?”

இவனால் நம்ம முடியவில்லை. இவன் என்ன, இவனைப் பார்க்கிற எவருமே நம்ம மாட்டார்கள்.

இந்தச் சிறுகதையை இப்போது உட்கார்ந்து எழுதிக்கொண்டிருக்கிற இந்த எழுத்தாளனுக்குக் கூட, இந்தக் கதாநாயகனுக்கு எழுபது என்பதை ஏற்றுக்கொள்ள இயலவில்லை.

நம்ம கதாநாயகனிடமிருந்து சோகப் பெருமூச்சொன்று வேகமாய் வெளிப்பட்டது.

தன்னுடைய உடம்பைப் பார்த்துக் கொண்டான். டெய்லி ஷேவ் முகத்தைக் கண்ணாடியில் பார்த்துக் கொண்டான்.

திருப்தியாயிருந்தது.

ஆனாலும், இந்த எழுபது வயசு வசனம் இந்த நேரங்கெட்ட நேரத்தில் ஏன் வாயில் வந்து தொலைத்தது என்று சஞ்சலமாயிருந்தது.

அண்ணா நகரில் வசிக்கிற, ஒன்றுவிட்ட அண்ணன் மகனுடைய வீட்டுக்கு விஜயம் செய்து, இளைய தலைமுறைகளைப் பார்த்து, கொஞ்சம் உரையாடிவிட்டும் வந்தால் சஞ்சலம் கொஞ்சம் நிவர்த்தியாகும் என்கிற நினைப்பு வந்ததும், லுங்கியை உருவி விட்டு, பேன்ட் ஷர்ட் உடுத்திக்கொண்டு கிளம்பினான்.

ராத்திரி டின்னரைக்கூட அங்கேயே முடித்துக் கொள்ளலாம்.

ரூபகமாய் முகக்கவசத்தையெடுத்து மாட்டிக்கொண்டு பாதி முகத்தை மறைத்துக் கொண்டான். பேன்ட் ஷர்ட்டைவிட, இந்தக் கொரோனா காலத்தில் முகமுடி முக்கியம்.

அண்ணா நகரில், ஒன்றுவிட்ட அண்ணன் மகன் வீட்டில், மூன்று பேரும் ஆளுக்கொரு லேப்டாப்பின் மேலே கவிழ்ந்து கிடந்தாலும், “வாங்க சாச்சா வாங்க, அஸ்ஸலாமு அலைக்கும்” என்று, முகமலர்ந்த வரவேற்பு கிடைத்தது.

“ரொம்ப நாளைக்கப்புறம் வந்திருக்கீக சாச்சா, ஒக்காருங்க, நா இந்த வேலய

முடிச்சிட்டு வந்துரறேன். நாங்க ரெண்டு பேரும் ஆஃப்ஸ் வேலய வீட்ல வச்சி செஞ்சிட்டிருக்கோம்.”

“நீங்க வேலயப் பாருங்க, நா நம்மப் பேரப் பிள்ளையோட பேசிட்டிருக்கேன்.”

“அல்லா, அவன டிஸ்டர்ப் பண்ணிராதீங்க சாச்சா, அவனுக்கு ஆன்லைன் க்லாஸ் நடந்துட்டிருக்கு. நீங்க டி வி பாத்துட்டிருங்க, நாங்க வந்துரறோம்.”

சோஃபாவில் உட்கார்ந்து இவன், பிரம்மாண்டமான திரையில், முரசு டிவியில் கருப்பு வெள்ளைப் பாடல் காட்சிகளைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தபோது, “சின்னத் தாத்தா, ஸ்கூல் விட்டாச்சி” என்று சிரித்தபடி வந்து பக்கத்து ஆசனத்தில் அமர்ந்தான் பேரன்.

“சின்னத் தாத்தா, நா நைந்த் பாலாகி, டெந்த்துக்குப் போய்ட்டேன்.”

“ரொம்ப சந்தோஷம், பேரப்புள்ள.”

“இந்த வருஷம் நா டெந்த் எக்ஸாம் எழுதணும், சின்னத் தாத்தா.”

“ஆஹா, அழகா எழுது.”

“இந்தக் கொரோனா இன்னும் எத்தன மாசம் இருக்கும் சின்னத் தாத்தா? இன்னும் ஒரு வருஷம் இருக்குமா சின்னத் தாத்தா?”

“அல்லா, இன்னும் ஒரு வருஷமா! என்ன நீ இப்பிக் கேக்கற பேரப்புள்ள!”

“நா எதுக்குக் கேக்கறேன்னா சின்னத் தாத்தா, இந்த வருஷம், கொரோனாவுக்காக டெந்த் பரிச்ச எல்லாம் கேன்ஸல், எல்லாரும் ஆல் பாஸ். அதே மாதிரி நாங்க பரிச்ச எழுதறப்பவும் கொரோனா இருந்தா பரீச்சயயல்லாம் கேன்ஸல் ஆயிரும், எல்லோரும் பாஸ் ஆயிரு வாங்க.”

“அது சரி, பரிச்ச எழுதாம நீ பாஸ் பண்ண துக்காக, இந்தக் கர்மம் புடிச்சக் கொரோனாவ ஒரு வருஷம் இழுத்தடிக்கணுங்கறியா! அப்படியெல்லாம் நெனைக்கவே கூடாதுடா பேரப்புள்ள. இப்படியல்லாம் நீ பேசவேக் கூடாது.”

“நா எனக்காகப் பேசல சின்னத் தாத்தா.”

“பின்ன யாருக்காகப் பேசறியாம்?”

“பெரிய ஸ்கூல்கள்ள, நெறைய்ய ஃப்ஸ் கட்டிப் படிக்கிற எங்களுக்கெல்லாம் இப்ப ஆன்லைன் க்லாஸ் நடக்குது. ஆனா, சின்ன ஸ்கூல்கள்ள, கார்ப்பரேஷன் ஸ்கூல்கள்ள படிக்கிற புள்ளைங்களுக்கெல்லாம் லேப்டாப் கெடையாது, ஸ்மார்ட் ஃபோன் கெடையாது,

சில புள்ளைங்களுக்கு வீடே கெடையாது. அவங்களுக்கெல்லாம் ஆன்லைன் க்லாஸ் கெடையாது. அவங்கல்லாம் எப்டி சின்னத் தாத்தா படிச்சிப் பாஸ் பண்ணுவாங்க? மம்மி டாடிசூட ஹோட்டேல்ல போய் டின்னர் சாப்புட்டுட்டுக் கார்ல திரும்பி வரும்போது நா பாத்திருக்கேன் சின்னத் தாத்தா, நெறைய புள்ளைங்க ஸ்கூல் யூனிஃபாமோடவே ப்ளாட்ஃபாம்ல படுத்துத் தூங்கிட்டிருப்பாங்க. அந்தப் புள்ளைங்களுக்காகத்தான் நா பேசறேன்.”

“நீ எங்கேயோ போய்ட்டடா பேரப்புள்ள” என்று நம்ம கதாநாயகன், சமூக இடைவெளியைப் போணாமல், அதை நிலுவையில் வைத்துவிட்டுப் பேரனை நெருங்கி அவனைத் தழுவிக்கொண்டதோடு, கன்னங்களில் முத்தங்களையும் பாசத்தோடு பதித்தான்.

முத்தங்கள் பதித்து முடித்த பின்னால், ஹாலுக்கு வந்த குடும்பத் தலைவன், “சாச்சா, டின்னர் ஒங்களுக்கு என்ன வேணும்?” என்று கேட்டபடி வந்தான்.

“ஒங்க மருமக ஃபோன்ல ஆடர் பண்ணப் போறா. என்ன சாப்புறீங்க, பிஸ்ஸா, ஷவர்மா, சப்வே, மெக்டொனால்ட்ஸ், கே.எஃப்.ஸி, எது புடிக்கும் ஒங்களுக்கு?”

“நம்மப் பேரப்புளக்கி எது புடிக்குமோ அதான் எனக்கும்.”

இரவு உணவுக்குப் பின்னால் இவன் கிளம்ப ஆயத்தமானபோது அவன் இடைமறித்தான்.

“எங்கக் கெளம்பிட்டீக, சாச்சா?”

“வூட்டுக்குத்தான், வேற எங்க!”

“எப்டிப் போறீக?”

“எப்டி வந்தேனோ, அப்படியேத்தான்.”

“நடந்தா?”

“நடந்துதானே மகனே வந்தேன்! சும்மா ஒரு ரெண்டு மணி நேர நடை.”

“நீங்க வந்தப்பப் பகல், இப்ப ராத்திரி.”

“சரி, அதுக்கென்ன?”

“லாக்டவுன் ஸீஸன்ல ஸீனியர் ஸிட்டிஸ் நெல்லாம் ராத்திரி நேரம் வெளிய நடமாடக் கூடாது சாச்சா.”

“ஸீனியர் ஸிட்டிஸனா? யாரப்பாத்து சொல்ல! இந்த ஓடம்பப் பாத்தியா? எக்ஸஸ் லைஸ் பாடி தம்பி இது! மஸல்ஸ்ஸக் காட்டேன் பாக்கறியா! ஒன்னவிட நா ஆரோக்கியமா இருக்கேன் தெரியுமா? ஒனக்கு ஷூகர் இருக்கு, எனக்கு இல்ல. ஒனக்கு வீஸிங் இருக்கு, எனக்கு இல்ல! ஸீனியர் ஸிட்டிஸனாம்ல, ஹ!”

“அதெல்லாம் சரிதான் சாச்சா, நீங்க எக்ஸஸ் லைஸ் பாடிதான், நீங்கப் பயில்வாந்தான், நீங்க ஆரோக்கிய சேதுதான். ஆனா ஒங்களுக்கு வயசு எழுவது!”

“எவனாவது நம்புவானா? இந்தக் கதைய எழுதிட்டிருக்கிற எழுத்தாளனேக்கூட எனக்கு எழுவது வயசுங்கறத நம்பல, தெரியுமா ஒங்கு?”

“நாங்கக் கூடத்தான் நம்பல சாச்சா, ஆனா, வழியிலப் போலீஸ்காரன் மறிச்சான்னா, ஒங்க மஸல்லயயல்லாம் காட்ட முடியாது. அவன் மஸல்ப் பவரக் காட்டிருவான். அதனால், பேசாம இங்கயே படுங்க. காலைல நா கார்ல கொண்டுபோய் டிராப் பண்ணேன்.”

இங்கேயே படுத்துக்கொள்வதையன்றி இவனுக்கு வேறே வழியில்லை.

ஏ ஸி ருமுக்குள்ளே ஜாலியாய்ப் படுத்துக் கொள்ளலாம்தான், ஆனால் கூடப் படுத்துக் கொள்ள ஒரு ரேடியோ வேண்டுமே!

பதினோரு மணி ராத்திரியில் இவனுக்குப் பக்கத்தில் படுத்திருக்கிற ரேடியோவுக்குள்ளேயிருந்து பி சசீலா பாடுவாங்க.

அத்தான் என்னத்தான், என்னுயிர்த் தோழி கேளொரு சேதி, மானாட்டம் தங்க மயிலாட்டம், ஓ பக் பக் பக் பக்கும் பக்கும் மாட்புறா, சொல்ல சொல்ல இனிக்குதடா முருகா என்றெல்லாம் பி சசீலா தாலாட்டிசைக்க, மெல்ல மெல்லக்

கண்கள் சொருகி ஆனந்தமாய் நித்திரை வசப்படுவதுதான் சுகம்.

அந்த சுகம் இந்த வீட்டில் இன்றிரவு கிட்டுமா?

இங்கே ஆளாக்கொரு கம்ப்யூட்டரும் ஆளுக்கொரு ஸ்மார்ட் .போனும் வைத்திருக்கிறார்கள். 70 எம் எம் லைஸுக்கு டிவியும் இருக்கிறது.

ஆனால் ரேடியோ இருக்குமோ?

பேரப் பிள்ளையிடம் கேட்டுப் பார்க்கலாம்.

பேரப் பிள்ளையிடம் கேட்டதற்கு, “ரேடியோவா? அப்லன்னா?” என்று அவன் விழிகளை அகலமாய்த் திறந்தான். பிறகு, சுதாரித்துக் கொண்டு, “ஓ, ரேடியோவா, சின்னத் தாத்தா?” என்று கீழிறங்கி வந்தான்.

“மம்மி சொன்னாங்க, ரேடியோவெல்லாம் நெறைய வீடல இப்ப இருக்கிறதில்லியாம். இப்பல்லாம் காலம் ரொம்ப மாறிப் போச்சுன்னு மம்மி சொன்னாங்க. எங்க வீடல கூட ரேடியோ இல்ல சின்னத் தாத்தா.”

“அதுக்காக நீ ஒண்ணும் வருத்தப்பட்டுக்கிராத பேரப்புள்ள” என்று அவனைத் தேற்றினான் நம்ம கதாநாயகன்.

“காலம் அப்டியொண்ணும் மாறல, பேரப் புள்ள, நா ஒன்னப்போல சின்னப் புள்ளையா இருந்தப்ப, எங்க வூடல கூட ரேடியோ இல்ல.”

முட்களும் பூக்களும்

வாழ்வெனும் பாதையில் நடக்கையில் வழியெல்லாம் பூக்கள் நிறைந்திருந்தாலும் கால்களைக் கிழிக்கின்ற முட்களும் கண்ணுக்குத் தெரியாமல் கிடக்கின்றன !

தைத்திடும் முட்களைத் தாமகற்றியே தன்னிகரிலாப் பணிகளைத் தொடர்ந்திடுவோர் இத்தரையி னிலக்குகளைத் தாமடைவதோடு இப்புவிவில் தம்சுவடுகளையும் பதிக்கின்றாரே..

மற்றவரின் முன்னேற்றம் கண்ணுற்றால் மனமுவந்து வாழ்த்துவதே சாலச்சிறப்பு ! மற்றவர்கள் நடக்கின்ற வழியெங்கும் கற்றவரே முட்களை விதைப்பதென்ன !

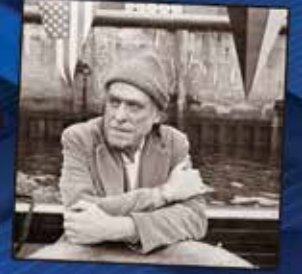
கண்ணுக்குள் கருணையை நிரப்பியவர்கள் காசினியி னோரமெல்லாம் வாழ்ந்திருந்தாலும் புண்ணுக்குள் விரல்விட்டுக் குடைபவர்கள் புவித்தலத்தி னோரமெல்லாம் வாழ்கின்றாரே !

நேரிய வழிமறந்து நடப்பவர்களினால் நீணிலத்திலே துயரங்கள் தொடர்கின்றன ! கூரிய மதிநுட்பம் நிறைந்தவர்களினால் குவலயத்தி னிருள்கறை துடைக்கப்படும் .

தடைகளைத் தகர்த்தெறிந்து நடந்திடுவோம் தளர்வினை யிடைவழியில் தவிர்ந்திடுவோம் உடைகளை மாற்றுவதுபோல் கொள்கைகளை உதறிடுவோரை யினங்கண்டு மாற்றிடுவோம்.

கவிவாணன் இரா. சம்பந்தன்
ராட்டிங்கள் - ஜேர்மனி

அமெரிக்க கீழ்நிலை வாழ்வின் அரசவைக் கவிஞன் எனப் போற்றப்பட்ட சார்லஸ் புக்கோவ் ஸ்கியின் அஞ்சல் நிலையம்

ஆறு நாவல்கள் எழுதியுள்ள அமெரிக்க எழுத்தாளரான சார்லஸ் புக்கோவ்ஸ்கிக்கு தேசியப் புகழைப் பெற்றுத்தந்த நாவல் அஞ்சல் நிலையம். (CHARLES BUKOWSKI - POST OFFICE) இந்த 'போஸ்ட் ஆபீஸ்' என்னும் நாவலை புக்கோவ்ஸ்கி மூன்றே வாரங்களில் மூச்சைப் பிடித்துக் கொண்டு எழுதி முடித்துள்ளார் என்னும் குறிப்பு ஆச்சரியத்தை மட்டுமல்ல மன நடுக்கத்தையும் தருகிறது.

ஹென்றி சார்லஸ் புக்கோவ்ஸ்கி என்பது இவருடைய முழுப் பெயர். ஜேர்மனியில் பிறந்து தனது முழு வாழ்நாளையும் அமெரிக்காவின் லொஸ் ஏஞ்சல் நகரில் கழித்தவர்.

அவர் வாழ்ந்த லொஸ் ஏஞ்சலின் சமூக, கலாசார மற்றும் பொருளாதார சூழ்விளைவுகளின் பாதிப்பு அவரது படைப்புக்களில் பொதிந்திருக்கும். ஏழை மக்களின் எளிய வாழ்வு, அடிமைத் தொழில், குடி, பெண்களுடனான தொடர்புகள் போன்றவைகளை ஒரு கூர்மையுடன் பேசும் எழுத்துக்கள் இவருடையவை.

74 ஆண்டுகள் வாழ்ந்த இவர் (1920-1994) 50 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக எழுத்துடன் வாழ்ந்திருக்கிறார். இவருடைய படைப்புகள் -நாவல் - சிறுகதை - கவிதை - என்னும் இலக்கிய வடிவங்களில் 60க்கும் மேலான நூல்களாக வெளிவந்திருக்கின்றன.

'அமெரிக்க கீழ்நிலை வாழ்வின் அரசவைக் கவிஞன்' என்று புக்கோவ்ஸ்கிக்கு புகழ் சூட்டியிருக்கிறது 'டைம்' பத்திரிகை.

அமெரிக்காவின் மிகச் சிறந்த கவிஞர் என்று இவரை புகழ்ந்துள்ளார் ழீன் பால் சார்த்தர்.

ஒரு தலைசிறந்த நாவலாசிரியராக நாம் அறிமுகம்செய்ய முனையும் சார்லஸ் பக்கோவ்ஸ்கி ஒரு கவிஞராகவும் புகழ் மகுடங்கள் சூட்டப்பட்டமை மகிழ்ச்சிதரும் ஆச்சரியமே.

ஆயிரக்கணக்கான கவிதைகளுடன் நூற்றுக்கு மேற்பட்ட சிறுகதைகளும் ஆறு நாவல்களும் படைத்துள்ளவர் இவர்.

1971இல் வெளிவந்த போஸ்ட் ஆபீஸ் 45 ஆண்டுகளின் பின் 2016இல் 'அஞ்சல் நிலையம்' என்று தமிழில் மொழிமாற்றம் பெற்றிருக்கிறது.

பொள்ளாச்சி 'எதிர்' வெளியீடு பதிப்பித் திருக்கும் புக்கோவ்ஸ்கியின் POST OFFICE நாவலை தமிழில் தந்திருப்பவர் மதுரையைச் சேர்ந்த பொறியியல் பட்டதாரி இளைஞரான பாலகுமார் விஜயராமன்.

மின்னணுவியல் மற்றும் தொடர்பியல் துறையில் பொறியியல் பட்டமும் மேலாண்மைத்துறையில் பட்டமேற்படிப்பும் முடித்துள்ள பாலகுமார் விஜயராமன் மத்திய அரசு நிறுவனத்தில் தொலைத் தொடர்பு பொறியாளராக பணியாற்றுகிறார். 28 வயது இளைஞரான இவர் சிறுகதை கவிதை எழுதுவதில் ஆர்வம் கொண்டவர். மொழிபெயர்ப்புப் பணிகளையும் தொடர்ந்து செய்து வருகிறார்.

250 பக்கங்களில் அழகிய வடிவமைப்புடன் வெளிவந்திருக்கும் இந்த நாவல் (வடிவமைப்பு - ரவீந்திரன் என்றிருக்கிறது - பாராட்டுகள்)

சின்னச் சின்ன அத்தியாயங்கள் கொண்ட தான ஆறு பெரும் பிரிவுகளைக் கொண்டிருக்கிறது.

இப்படைப்பு ஒரு புனைவு. இது யாருக்கும் சமர்ப்பணம்

- தெளிவத்தை ஜோசப்

செய்யப்படவில்லை என்னும் குறிப்பும் இருக்கின்றது! ஆனாலும் இது புனைவு என்று குறிப்பிடப்பட்டிருந்தாலும் இப்புதினம் ஹென்றி சார்லஸ் புக்கோவஸ்கியின் சுய சரிதையாகவே கருதப்படுகிறது. புக்கோவஸ்கி பல ஆண்டுகள் அஞ்சல் நிலையத்தில் தபாற்காரராகவே உத்தியோகம் வகித்திருக்கிறார்.

இந்த நாவலின் ஆரம்பமே ஹென்றி சின்னாஸ்கி என்னும் நாவல் நாயகன் ஒரு தபால் பட்டுவாடா செய்பவனாகப் பதவியில் இணைவதுடனேயே தொடங்குகிறது. 'அது கிருஸ்துமஸ் பண்டிகைக் காலம். அக் காலங்களில் தற்காலிகப் பணிகளுக்காக அருகிலுள்ள யாரையாவது கூலிக்கு அழைத்துக் கொள்வார்கள் என்பதை ஒரு குடிசாரன்மூலம் அறிந்து கொண்டு அங்கே ஆஜரானேன். அடுத்த நிமிடம் இந்தத் தோற்பையை முதுகில் சுமந்து கொண்டு மலையேறிக் கொண்டிருந்தேன். கிறிஸ்த்துமஸ் அட்டைகளை அவற்றின் முகவரியிலுள்ள அஞ்சல் பெட்டிகளில் சேர்ப்பதே வேலை. என்னவொரு மென்மையான வேலை என ஆரம்பித்த கின்னாஸ்கி மெதுமெதுவாக அந்தத் தொழிலின் அகரங்களை உணரத் தொடங்குகின்றான்.

அங்கு ஜோன்ஸ்டோன் என்ற மேற்பார்வை யாளன் இருந்தான். சரியான முரடன். எப்போதும் கருஞ்சிவப்பு சட்டைகளையே அணிவான். அவை அபாயம், இரத்தம் ஆகியவைகளின் குறியீடுகளாம். அடை மழை நாட்களிலும் வெப்ப அலை உச்சத்தில் நிற்கும் காலங்களிலும் அஞ்சல் சுமை இரண்டு மடங்காக இருக்கும். பாரவண்டியில் அனுப்ப வேண்டிய பொதிகளை முதுகிலே சுமந்து கொண்டு மலையேற வேண்டும்.

நாங்கள் வழித்தடங்களில் எத்தனை சிரமங்கள் மேற்கொண்டாலும், உணவு உட்கொள்ள நேரம் கிடைக்காவிட்டாலும் சாலையில் செத்துச் சண்ணாம்பாக்கிக் கிடந்தாலும் ஜோன்ஸ் டோனுக்கு எந்தக் கவலையும் இல்லை. சுழல் நாற்காலியில் சுற்றியபடி இரவுப் பணிக்கும் ஆடர் இடுவான். நிரந்தரப் பணியாளர்களும் அவர்கள் சங்கமும் எதற்கும் லாயக்கில்லை. நாங்கள் அவனை ஸ்டோன் என்றே எங்களுக்குள் பேசிக் கொள்வோம்' என்று எழுதுகின்றார் புக்கோவஸ்கி.

எனது விடுமுறை தினமொன்றில் முப்பது பக்கப் 'புகார்' ஒன்றைத் தயார் செய்து

எடுத்துக் கொண்டு மத்திய அலுவலகம் சென்றேன்

'3 வாரம் வேலை செய்யும் நீ, 30 வருடம் அஞ்சல் துறையில் பணியாற்றும் ஜோன்ஸ் டோன் பற்றி புகாரளிக்கின்றாயோ' என்று புகார் கடிதங்களை முகத்தில் வீசுகின்றார் மத்திய அதிகாரி. 'இவரும் அவனும் ஒன்றாகப் படுத்துக் கிடந்தான்களோ தெரியவில்லை' என முன்கியபடி வெளியேறுகிறான் சின்னஸ்கி.

புக்கோவஸ்கி உருவே கதாநாயகன் சின்னாஸ்கியாகச் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது. மூன்று ஆண்டுகள் பல இன்னல்களுக்கு மத்தியில் பணியாற்றி ராஜினாமா செய்து மீண்டும் தபால் சேவையில் இணைந்து பத்து வருடம்போல பணியாற்றி ஓய்வுக்காக ராஜினாமா செய்வதுடன் நாவல் முடிகிறது.

1965 டிசம்பரில் பிளக்ஸ்பேரோ பிரஸ் என்னும் பதிப்பகத்தை ஆரம்பித்த ஜோன் மார்டின் என்பவர் 1969இல் புக்கோவஸ்கியின் படைப்புக்களை பதிப்பிக்க விரும்புவதாகவும் அதற்காக அவருக்கு வாழும் வரைக்கும் மாதம் 100 டொலர் சன்மானம் தருவதாகவும் உறுதியளித்தார். ஆனால் அஞ்சல் துறையிலிருந்து ராஜினாமா செய்துவிட்டு தன்னுடன் முழுநேர எழுத்தாளராக இணைய வேண்டும் என்பது நிபந்தனை! அதற்கு ஒப்புக்கொண்ட புக்கோவஸ்கி வேலையிலிருந்து ஓய்வு பெறுகிறார்.

ஜோன் மார்டினின் பதிப்பகத்துக்காக இவர் எழுதிய முதல் நாவல்தான் அவரது வாழ்க்கை சரிதமான அஞ்சல் நிலையம். வாசித்துப் பாரக்க வேண்டிய ஒரு அருமையான நாவல் இது.

45 கவிதைத் தொகுதிகளை வெளியிட்ட இவரிடம் 'தற்காலத்தில் நிறையக் கவிதைகள் வருகின்றனவே அவை பற்றி என்ன கூறுவீர்கள் என்ற கேள்விக்கான அவருடைய பதில் இது.

'இன்று மிக மிக அதிகமான கவிதைகள் எழுதப்படுகின்றன. ஆனால் வாழ்வின் எளிமையுடனான ஒரு கவிதை வரியைக்கூட இவர்களால் எழுத முடியவில்லை! ஏன் தெரியுமா? 'நான் ஒரு கவிதை எழுதப் போகின்றேன் என்னும் சீரியலான சிந்தனையுடனும் முயற்சியுடனுமே கவிதைகள் எழுதப்படுகின்றன. திட்டமிடப்பட்ட செயற்பாடு அது. கவிதை தானாக வரவேண்டும்'

இவருடைய 65ஆவது வயதில் அதாவது ஏறத்தாழ 1980 களில் இவருடைய கவிதைகளால் ஈர்க்கப்பட்ட 'லின்டா ல்' புத்தோவ்ஸ்கியை திருமணம் செய்துகொண்டு கணவரது மரணம் வரையும் (1994) அவரைப் பராமரித்தார்.

குடியும் போதையுமாக வாழ்ந்த இவர் தன்னுடைய மதுபான சாலைகளின் அனுபவங்களை வைத்து ஒரு திரைப்படப் பிரதியை எழுதினார். BARFLY என்ற அப்பிரதி 1987இல் திரைப்படமாக வெளிவந்துள்ளது.

தமிழ்க்கவிதை
வானம் தந்த
தவப்புதல்வனே
பாரதியே எங்கள்
கவிதைச் சாரதியே
நூற்றாண்டாகியதோ
உனை இழந்து
பண்டிதச் சிறைக்குள்
இருந்த கவிதைதனை
பாமரரின் சொத்தாக்கியவனே
விடுதலையே உன்
கவிமூச்சாய் கொண்டவனே
நீ பற்றவைத்துவிட்டுப்போன
நெருப்பின்று
வெந்துதணியாக் காடாய்
இன்றும்
கனன்றெறிகிறது எம்
நெஞ்சுக்குள்
இன்றும் உன்
கவிக்குளத்தில் மூழ்கித்தாவி
முத்தெடுக்கின்றோம்

நெஞ்சு பொறுக்குதில்லையே
என்றாய்
வல்லமை தாராயோ
என்றாய்
இன்றும் அதுதானே
இங்கு நிலைமை
வாழ்ந்து காட்டிக் கவி
வரிசொன்ன வரலாறே
தாழ்ந்துவிடக் கூடாதென்றுதானே
கனவுகண்டாய்
வீழ்வோமென்று
நினைத்தாயோ என்ற
உன்வரிதானே
இன்றும் எம் நம்பிக்கைமந்திரம்
ஈழக்கவி வானுக்கும்
வழிகாட்டும் சூரியனே
நீள உனைநினைக்கின்றோம்
நினைவுகளால் நனைக்கின்றோம்
நூற்றாண்டாய் உன் நினைவுகள்
இன்னும் வாழும்
நாளைய நம் சந்ததிக்கும்
நீயேகாப்பு.

நூற்றாண்டாகியதோ

உனை இழந்து...

புலோலியூர் வேல்நந்தன்

நீட்டேயின் சிந்தனைகளில் இந்திய மெய்யியலின் செல்வாக்கு

மேலைத்தேயத்தில், குறிப்பாக ஜேர்மனி யிலும் 19ஆம் நூற்றாண்டு காலப் பகுதியில் சமய நம்பிக்கைகள் மேலோங்கி, ஆட்சிக் குழப்பங்கள் நிறைந்து சமுதாயம் நெறிதவறிய நிலையில் காணப்பட்டது. அத்துடன் இன்மை வாதச் (Nihilism) சிந்தனை உலகினை முற்றாக மறுதலித்து மனிதரின் இருப்பினையும் கேள்விக் குட்படுத்தியது. இந்நிலையில் உருவானதே நீட்டேயின் மெய்யியல் சிந்தனைகள்.

நீட்டேய 'கடவுள் இறந்துவிட்டார்' எனப் பிரகடனம் செய்ததோடு, கிறிஸ்தவ மதம் சார் முடநம்பிக்கைகளுள் கட்டுண்டு வாழ்ந்த மக்களை அத்தழைகளிலிருந்து விடுவிக்க ஒவ்வொரு மனிதரும் பலம் பெறவேண்டும் என்பதான சிந்தனைகளை தனது எழுத்துக்களின் மூலம் வலியுறுத்தி 'அதிமானுட நிலையை' (Superman Stage)|அடைவதனை முக்கியப்படுத்தி தனது எழுத்துக்களை முன்வைத்தார். கிறிஸ்தவ சமயக் கருத்துகளில் நம்பிக்கை இழந்த இவர், ஷோபன்ஹவர், போல் டொய்சன், மக்ஸ் முல்லர் போன்ற பல சிந்தனையாளர்களின் நூல்களை வாசிப்புக்குட்படுத்தி கீழைத்தேய, குறிப்பாக இந்திய சிந்தனைகளான உபநிடதங்களிலும், பௌத்தத்திலும் ஆர்வத்தைச் செலுத்தினார். இவ்விடயங்களை தனது எழுத்துக்களிலும் கொண்டு வந்ததோடு, அறிவிலும், ஆற்றலிலும் மேம்பட்ட அதிமானுட தளத்தினை உருவாக்க முனைந்தார். வல்லமைக்கான சங்கற்பம் (Will To Power), ஜராதுஷ்டிரா இவ்வாறு கூறினான் (Thus Spoke Zarathustra) முதலிய அவரது நூல்களில் மகாமனித எண்ணக்கருவினை தெளிவாக முன்வைத்துள்ளார்.

நீட்டேய இந்திய மெய்யியலின் பல்வேறு பட்ட அடிப்படைகளையும் தனது இளமைக்காலம் முதல் கற்றறிந்ததுடன், கிறிஸ்தவக் கோட்பாடுகளுக்கு எதிரான எண்ணப் போக்கினைக் கொண்டு காணப்பட்டமையினால் அதற்கு நிகரான ஓர் புதிய தத்துவத் தேடலை மேற்

கொண்டார் என்பதில் எவ்வித ஐயமும் இல்லை. உயர் வகுப்பில் கல்விகற்கும் காலப்பகுதியில், பல்கலைக்கழகத்தில் கற்பித்த ஆசிரியர்களின் விரிவுரைக் குறிப்புக்கள், சமகால நண்பரான போல் டொய்சனது (Paul Deussen) தொடர்புகள்; டொய்சன் சமஸ்கிருத மொழியினைக் கற்றதோடு 'உபநிடத மெய்யியல்' (The Philosophy of The Upanishads) என்ற நூலை ஜேர்மன் மொழியில் எழுதியிருந்தார். இது இயல்பாகவே நீட்டேயிற்கு கீழைத்தேய, இந்திய மெய்யியல் பற்றிய தெளிவை ஏற்படுத்தியுள்ளமையினைக் காணலாம். அதேபோன்று பல்கலைக்கழகத்திலே பயின்ற காலப்பகுதியில் ஷோபன்ஹவரது திடசித்தம் எண்ணப் போக்கு ஆகிய கண்ணோட்டங்களில் உலகம் (World as Will and idea) என்ற நூலினை வாசிக்கும் வாய்ப்பினைப் பெற்றதோடு அதுவே அவரது சிந்தனை மாற்றத்திற்கு அடிப்படையாகியதுடன், மேலும் உபநிடத, பௌத்த சிந்தனைகளின் தத்துவார்த்த அடிப்படைகளை அறிந்து கொள்ளவும் காரணமாயிற்று. இவ்விடயத்தினை நீட்டேயின் வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்;

'கருமையான மேகங்கள் மூடிய பெருங்காடு களுக்குள் ஒருவர் அலைந்து திரிந்து தன்னுடைய சுயத்தை அறிந்து வெளிவருவதற்கான மூலங்களைக் கண்டுபிடிப்பதற்கு, நிச்சயமாக நிறைய வழிகள் இருக்கலாம். ஆனால் ஒருவருடைய ஒரு உண்மையான நல்-ஆசிரியரை விட வேறொருவரையும் இதற்குநான் ஈடாக அறியேன்.

புலேந்திரன் நேசன்

மெய்யியல் துறை,
பேராதனைப்
பல்கலைக்கழகம்

எனவே இன்று அவ்வாறானதோர் போதனையாளராகவும், இலக்கில் விற்பன்னராகவும் ஆர்தூர் ஷொப்பன்ஹுவரை நம்பிக்கையுடன் நினைவு கூருவேன்' (Nietzsche. F., Holingdale, R.j, (Trans) Shopenhauer as Educator, 1983, p.1).

நீட்டேஷே இந்திய சிந்தனைகளில் கவனத்தைச் செலுத்தி தனது மெய்யியல் அடிப்படைகளாக அவற்றையும் ஏற்றுக் கொண்டுள்ளமையினை அவரது மெய்யியல் படைப்புக்களில் அவதானிக்க முடிகின்றது. நீட்டேஷேயிற்கு

முற்பட்ட மேலைத்தேய, ஜெர்மனிய சிந்தனையாளர்களது கீழைத்தேய மெய்யியல் பற்றி தமது நூல்களில் முன்வைத்துள்ள அடிப்படைகளும் காரணமாகும். இவற்றை உள்வாங்கித் தனது மெய்யியல் முயற்சியினை நீட்டேஷே மேற்கொள்ளலானார். அவ்வாறே நீட்டேஷேயிற்கு முற்பட்ட, சமகாலத்தில் வாழ்ந்த ஜெர்மனிய சிந்தனையாளர்களின் இந்திய மெய்யியல் மீதான ஆர்வமும் நீட்டேஷேயிற்கு தத்துவ வழிகாட்டிகளாகின.

பொழுது விழந்தபோது

அவிழ்க்கப்படாத

முடிச்சுக்களின் கோர்வையாக விழுந்து கிடக்கிறது இரவு

கவர்ச்சியான கறுப்புடையில் தன்னை மறைத்துக்கொண்டு மர்மங்கள் நிறைந்த ரகசியக் குடுவையாக அது தெரிகிறது

இரவின் மர்மங்களை பொய்யாக மொழிபெயர்த்து போருக்கு அழைத்தான் ஒரு அரக்க வம்சத்து மன்னன்

இரவைக்காட்டி பயமுறுத்தி குடிமக்களை குடிபோதையிலேயே வைத்திருந்தான் அவன்

பேய்கள் உலவுவதற்கு இரவுதான் காரணம் என்றான் மழை பெய்யாமல் இருப்பதும் இந்த இரவின் சூழ்ச்சிதான் என்றான் இன்னும் பல குற்றச்சாட்டுக்கள் இரவின்மீது இட்டுக்கட்டப்பட்டன இரவைக் கொன்றொழித்தால் சுபீட்சத்தின் ஒளியை சுவைக்க முடியும் என்றான்

அரக்க மன்னனின் அடிவருடிகள்

அவன் வார்த்தைகளை காற்றிலும், சூரிய ஒளியிலும் கலந்துவிட்டனர்

இரவின் இரகசியங்களை துகிலுரித்து இரவைக் கொண்டு ருசித்துண்ண அரக்கர்கள் சிலரை ஏவினான் மன்னன்

இரவின் குரல்வளை மீது கூரிய ஆயுதங்களால் அவர்கள் தாக்கினார்கள் இரவின் தன்மானத்தின்மீது தாக்குதல் தொடுத்தார்கள் இரவை இகழ்ந்து கொண்டே இராகம் பாடினார்கள்

நிராயுதபாணியான இரவுக்கு இந்த அநியாயக்காரர்களின் துர் எண்ணம் புரிந்தது

இரவு தன்னைக் காத்துக்கொள்ள தனித்துப் போரிட்டது அதன் சத்தமும்

அமுகராலும் யாருக்கும் கேட்கவில்லை ஒரு பொழுதில் இரவு மூர்ச்சையாகி மயங்கி விழுந்தது அரக்கர்கள் அகமகிழ்ந்தார்கள் இரவு இறந்துவிட்ட செய்தியை ஆனந்தத்துடன் பகிர்ந்து கொண்டார்கள்

ஆனால் இரவு இறக்கவில்லை புதிய உற்சாகத்துடன் மீளொழுந்து அரக்கர்களை அடித்துச் சாய்த்தது

பூர்வீகத்திற்கான போராட்டம் அத்தனை எளிதானதல்ல என்று விடிவதற்கு முன்னர் சில நட்சத்திரங்கள் பேசிக்கொண்டன.

நாச்சியாதீவு பர்வீன்

மணி ஆச்சியின் மரணப் பக்குவம்

அந்த நெடுஞ்சாலையின் இடையே குறுக்கு வெள்ளைக் கோடுகளால் அமைக்கப்பட்டிருந்த பாதசாரிக் கடவையூடாகச் சென்றுகொண்டிருந்த மணி ஆச்சியை எங்கிருந்தோ மோட்ட சயிக்கினில் வந்த பீற்றர் மோட்டுத்தனமாக மோதி வீழ்த்திவிட்டுத் தப்பியோட முயன்றபோது அக்கம் பக்கம் நின்றவர்கள் சிலர் அவனை மடக்கிப் பிடித்துப் பொலிசாரிடம் ஒப்படைத்தனர். வேறு சிலர் முகம்குப்புற விழுந்துகிடந்த மணி ஆச்சியை மெல்லத் தூக்கி நிமிர்த்தி வைத்திய சாலையில் சேர்ப்பித்தனர். மணி ஆச்சியை நன்கு அறிந்த ஒருவர் அவரது வீட்டுக்குத் தகவலைச் சொல்லிவிட்டார்.

மணி ஆச்சிக்குக் கண்புருவத்தில் மட்டும் ஒரு வெளிக் காயம். மற்றதெல்லாம் மண்டைக்கு உள்ளேதான் ஏதோ பிரச்சனை என்பது வைத்தியர்மார் சொல்லாமலே ஆச்சியின் முகத்தின் மூலமும் அவரது பிரதிபலிப்புகளிலிருந்தும் வெளிப்பட்டது.

வைத்தியசாலையில் சிகிச்சை பெறும் ஆச்சியிடம் வாக்குமூலம் பெற வந்த பொலிஸார் தமது காவலில் இருந்த பீற்றரையும் உடன் அழைத்துவந்து முதலில் அவ்விருவரையும் பேசவிட்டனர். பின்னர் பொலிசார் ஆச்சியிடம் வாக்குமூலத்ததைப் பெற்றுக்கொண்டு வெளியேறும்போது பீற்றர் ஆச்சியின் காலில் விழாத குறையாக மீண்டும் மீண்டும் நன்றி கூறிக்கொண்டு பொலிஸ் அதிகாரியுடன் வெளியேறியவன் பொலிசாரினால் விடுவிக்கப்பட்டும்விட்டான்.

மதிய நேரம் நோயாளிகளைப் பார்வையிடும் நேரம் மகள்மார், மருமகன் பேரப்பிள்ளைகள் வந்து ஆச்சியைப் பார்வையிட்டபோது பொலிசாரும் பீற்றரும் தன்னிடம் வந்துபோன செய்தியைக் கூறியதும் இவரது வாக்குமூலத்தின் அடிப்படையில்தான் பீற்றர் விடுவிக்கப்பட்டதைப் புரிந்துகொண்ட அந்த இரத்த உறவுகள் ஆச்சிக்கு நல்ல ஏச்சுக் கொடுத்தார்கள். “உனக்கென்ன மண்டையடியோடு மதி கெட்டுப்போய்விட்டதா” என்று மூத்த பேரன் கடிந்துகொண்டான்.

தனது உறவுகள் தன்மீது கொண்ட அன்பின் வெளிப்பாடாகவும் பீற்றர் மீதுகொண்ட கோபாவேசத்தின் வெளிப்பாடாகவுமே ஆத்திரத்தில் தன்னைக் கடிந்துகொண்டனர் என்பதைப் புரிந்துகொண்ட ஆச்சி அவர்களைப் பார்த்து, “பிள்ளையள், பீற்றரின்ற கதையை முதலில் கேளுங்க. அவன் கலியாணம் கட்டி நாலு வருசமாம். ஒரு பிள்ளையாம். பிள்ளைக்கு இப்ப மூணு வயசாச்சுதாம். ஆனால் தனக்கு இன்னும் பிள்ளையைத் தெரியாதாம். வயித்தில பிள்ளை ஏழு மாசமா இருக்கேக்கேயே தன்ர மாமன் மாமியர் தன்னோட அனாவசியமாச் சண்டைபிடிச்சுத் தன்னை வீட்ட விட்டுவெளியேற்றித் தன்னையும் குடும்பத்தையும் பிரிச்சுப் போட்டாங்களாம். போன ஞாயிற்றுக்கிழமை தான் தேவாலயத்துக்கு ஆராதனைக்குப் போன இடத்தில் குருவானவரிடம்

-நிலவூர்ச் சித்திரவேல்

முறைப்பட்டுக் குறைப்பட்டு அழுதானாம். மனமிரங்கிய குருவானவர் பீற்றருடைய மனைவியின் பெற்றாரோடு பக்குவமாகப் பேசிக் குடும்பத்தைச் சேர்த்துவைக்கும் விசயத்தில் வெற்றியும் கண்டுவிட்டாராம். இன்றிரவு தன்னைக் கூட்டிக்கொண்டுபோய் மனைவி பிள்ளை மற்றும் மாமன் மாமியருடன் ஒற்றுமையாக வாழவிடுவதற்கான எல்லா ஆயத்தமும் செய்துவிட்டாராம். இதற்கிடையில், தான் பொலிசு, கோடு மறியல் என்று போனால் தன்ர வாழ்க்கை என்னாகும் என்று கண்கலங்கிக் குழந்தைபோல விக்கி விக்கி அழுதான். ஆச்சி முடிப்பதற்கிடையில் இளைய பேரன் “அதுக்காக நீங்க...” என்று உரத்துக் கத்திவிட்டு அடங்கிவிட்டான். ஆச்சி தொடர்ந்து தத்துவம் பேசினார்.

“நானோ வாழ்ந்து முடித்த முதுபழம். இன்றோ நாளையோ நான் உதிர்ந்துபோறவள். அவனோ வாழவேண்டிய இளைஞன். அதுவும் கட்டிய மனைவியையும் கருக்கொடுத்த பிள்ளையையும் விட்டுப் பிரிந்திருந்து இன்று ஒன்றுகூடப் போகிறவன். அவனைக் குற்றவாளிக் கூண்டுக்குள் தள்ளுவதால் எனக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் இந்த வருத்தம் குணமடையும் அல்லது குறைவடையும் என்று கூறிவிடமுடியுமா? அதுதான் பொலிஸ் வாக்குமூலத்தில் நான் பாதசாரிக் கடவையில் போனதையும் சொல்லாமல் திடீரென்று நான் வீதியைக் குறுக்கறுத்தபோதுதான் விபத்து நடந்தது என்று பொய் வாக்குமூலம் கொடுத்து அவனுக்கு வாழ்வு கொடுத்தேன்”, என்று தன்பக்க நியாயத்தைச் சொல்லி முடிக்க நோயாளரைப் பார்வையிடும் நேரமும் முடிய அவர்கள் வீடு சென்று பல கோணங்களில் ஆச்சியை விமர்சித்துக்கொண்டிருந்தார்கள்

மறுநாள் காலையிலேயே நோயாளிகளைப் பார்வையிடும் நேரம் பீற்றரும் மனைவியும் பிள்ளையுமாக ஆச்சியை ஆஸ்பத்திரியில் வந்து பார்த்து “ஆச்சி எங்களை ஆசீர்வதியுங்கள்”, என்று கூறியபடி ஆச்சிக்குத் தலை சாய்த்தனர். ஆச்சி பிள்ளையை உச்சி மோந்து மூவரையும் ஆசீர்வதிக்கும்போதுதான் ஆச்சியின் அந்த உறவுகள் ஆஸ்பத்திரிக்குள் நுழைந்து இந்தக் காட்சியைப் பார்த்து மணி ஆச்சியின் மனப் பக்குவத்தை எண்ணிப் பெருமைப் பட்டார்கள்.

‘பொய்மையும் வாய்மையிடத்த புரை தீர்ந்த நன்மை பயக்குமெனின்’ என்ற வள்ளுவன் கொள்கையில் மிளிர்ந்துவிட்டார் மணி ஆச்சி.

கண்ணீர் அஞ்சல்

இலக்கிய வித்தகர், கலாபூஷணம் ஜானைதா ஷெரீப்

பிரபல எழுத்தாளர் ஜானைதா ஷெரீப் 03-10-2021 அன்று காலமானார் என்ற செய்தி ஈழத்து இலக்கிய உலகைப் பெரிதும் கவலைக்குள்ளாக்கியுள்ளது 15-09-1940 அன்று காத்தான் குடியில் பிறந்த இவரது இயற்பெயர் கச்சி மொஹமட் மொஹமட் ஷெரீப் என்பதாகும். இவரது பெற்றோர் ஈசாலெவ்வை கச்சி மொஹமட் மற்றும் யூசப் லெப்பை கதிஜா உம்மா ஆகியோராவர். இலங்கை நிர்வாக சேவைக்கு உட்பட்ட பல அரசு பணிகளில் கடமையாற்றிய இவர். சிறுகதை, நாடகம், நாவல் ஆகிய துறைகளில் எழுதியவர் நூற்றுக்கு மேற்பட்ட வானொலி நாடகங்கள், அதே தொகையான சிறுகதைகள், பதினெட்டு நாவல்கள் ஆகியவற்றை எழுதியுள்ளார். இவரது சிறுகதைத் தொகுப்புகளாக இளநரை, இவளுக்காகவா?, சலாமத்போ. சீதாக்காதினி (கிழக்கு மாகாண சபையின் விருது பெற்றது), கனவுலகம் (தேசிய சாகித்திய விருது பெற்றது) ஆகியவை வெளிவந்துள்ளன. வானொலி நாடகத் தொகுப்பாக பொன்னாடை (தேசிய சாகித்திய விருது பெற்றது) வெளிவந்துள்ளது. விடியாத இரவு இவர் எழுதிய கடைசி நாவலாகும். ஷெரீப் அவர்கள் கடைசியாக எழுதிய தீஞ்சசோறு என்ற சிறுகதையும் ஞானம் சஞ்சிகையிலேதான் (ஓக்டோபர் 2021) பிரசுரமாகியிருந்தது. இவரது பணிகளைப் பாராட்டி இலங்கை அரசின் கலாபூஷணம் விருது, இலங்கை அரசின் ‘இலக்கிய வித்தகர்’ விருது, உட்பட பல நிறுவனங்கள் விருதுகள் வழங்கியுள்ளன. ஞானம் சஞ்சிகை 2013 ஓக்டோபர் இதழில் இவரை அட்டைப்பட அதிதியாகக் கௌரவித்த அன்னாரின் ஆத்மா சாந்தியடையப் பிரார்த்தித்து ஞானம் அஞ்சலி செலுத்துகிறது.

ஈழத்துப் புலம்பெயர் இலக்கியச் சிறப்ப்தம்

தமிழியலில் நாட்டங்கொண்ட அனைவரும் ஏற்றுப் பயன்கொள்ளும் விதத்தில் காலத்துக்குக் காலம் ஞானம் பலதரப்பட்ட இலக்கியப் பங்களிப்புகளை வழங்கிவந்துள்ளது. அவற்றுள் முக்கியமானதாக ஞானத்தின் சிறப்பிதழ் வெளியீடுகள் அமைந்தன.

ஈழத் தமிழினத்தின் உரிமைக்கான போர் உக்கிரம்பெற்று விளங்கிய காலகட்டத்தில் வெளிவரத் தொடங்கிய ஞானம், தனது 150ஆவது இதழை ஈழத்துப் போர் இலக்கியச் சிறப்பிதழாகவும் 175ஆவது இதழை 'ஈழத்துப் புலம்பெயர் இலக்கியச் சிறப்பிதழாகவும் வெளியிட்டது.

தமிழர் புலம்பெயர்ந்து கண்டங்களெங்கும் வாழ்வின் இருப்பைவேண்டி அலைந்ததும், உழன்றதும் ஈழத்தில் இடம்பெற்ற பெரும் போரினாலேதான் நிகழ்ந்தது. எம்மவர்களின் புலம்பெயர்வு அவர்கள் தமிழ் வாழ்வின்மீது கொண்ட தீராப்பெருவிருப்பால் 'புலம்பெயர் இலக்கியம்' என்ற மகுடத்தில் தமிழியலை அகலச் செய்தது. ஈழத்தமிழினம் தமிழியலுக்கு அளித்த இலக்கியப் பெருங்கொடையைப் பாதுகாப்பதும் ஆவணப்படுத்துவதும் நமது வரலாற்றுக் கடமை என நாம் உணர்ந்தோம். வருமொரு பெருங்காலத்துத் தமிழ்ச் சந்ததிக்கு எப்போதோ அளிப்பதற்காய் காலத்தின் கரங்களில் ஞானம் ஆக்கி அளித்ததுதான் 'ஈழத்துப் புலம்பெயர் இலக்கியம்' எனும் பெருந்தொகுப்பு.

புலம்பெயர் இலக்கியம்

போர் இடம்பெறும் வேளையில் உள்நாட்டில் இருப்பது தமது உயிர்ப் பாதுகாப்பிற்கு ஏற்றதல்ல என்று அஞ்சிப் பல்வேறு நாடுகளுக்கும் சிதறுண்டு சென்றவர்கள் தமது

நாட்டினைப் பிரிந்துசென்ற ஏக்கத்தினையும் சென்றடைந்த நாடுகளில் தமக்கு ஏற்பட்ட துன்பம் நிறைந்த அனுபவங்களையும் பதிவுசெய்யும் இலக்கியங்கள் புலம்பெயர் இலக்கியங்கள் என வகைப்படுத்தப்பட்டன.

இரண்டாம் உலக யுத்தத்தின் போது ஹிட்லரின் நாசிப்படைகள் ஜேர்மனியில் மேற்கொண்ட யூத இன அழிப்புக் காரணமாக யூதர்கள் தமது உயிரைக் காப்பாற்ற உலக நாடுகள் பலவற்றிற்கும் சிதறிப் போனார்கள். தங்களின் அடையாளத்தை மீட்கவும் தங்களுக்கு ஒரு நாடு இல்லையென்றும் பேசிய அந்தப் பின்னணியைக் குறிக்கும் சொல்லாக Diaspora என்ற சொல் ஆங்கிலத்தில் உபயோகிக்கப்படுகிறது.

1948இலும் 1967இலும் நடந்த யுத்தங்களினாலும் பலஸ்தீனப் பிரச்சினைகளாலும் பெருந்தொகையான பலஸ்தீன மக்கள் அகதிகளாகப் புலம்பெயர்ந்தனர். இந்த மக்களின் பலஸ்தீன அரபு இலக்கியங்களும் புலம்பெயர் இலக்கிய வகை சார்ந்தவையே.

ஈழத்தமிழரின் புலம்பெயர் இலக்கியமும் இவ்வகைமை சார்ந்த எழுத்துக்களே. 80களுக்குப் பின்னரான ஈழத்தமிழர்களின் புலம்பெயர் வானது தனித்துவமானது. புலம்பெயர் இலக்கியத்திற்கான பொருட்பரப்பைக்கொண்டு அமைவதும் இதுவே!

80களுக்குப் பின்னர் ஈழத்தல்நுந்து புலம்பெயர்ந்தோர் பேணிய "தமிழர்" அடையாளம்

80களிலும் அதற்குப் பின்னரும் புலம்பெயர்ந்தவர்கள் தாம் புலம்பெயர்ந்த நாடுகளில் காட்டிய சுய அடையாளப் பேணுகை என்பது அதற்கு முன்னைய காலகட்டங்களில் புலம்பெயர்ந்தவர்களின் அடையாளப்

பேணுகையிலிருந்து பெரிதும் மாறுபட்டது. 80களுக்கு முன்னர் புலம்பெயர்ந்தவர்கள் 'இலங்கையர்' என்ற அடையாளத்தைக்காட்டி, 80களின் பின்னர் புலம்பெயர்ந்தவர்கள் - இலங்கையின் வடக்கு கிழக்கு பிரதேசங்களில் இருந்து புலம்பெயர்ந்தமையால் தமது இன அடையாளமாகிய 'தமிழர்' என்பதை அதிகம் முதன்மைப்படுத்தினர். இதன் காரணமாகத்தான் 80களின் பின்னரான Tamils Diaspora என்பது அதிகம் இனத்துவ அடையாளம் (Ethnic Identity) கொண்டதாக அவதானிப்புப் பெற்றது. நாடற்றவன் என்ற நிலையில் புலம்பெயர்ந்த தமிழர்கள் தம்மை இலங்கையராகக் காட்டாது தமிழர்களாக அடையாளப்படுத்த முனைந்தமை முக்கியமான ஒரு விடயமாகும்.

ஈழத்துப் புலம்பெயர் இலக்கியம்

புலம்பெயர்ந்தோர் இலக்கியம் என்ற பதப்பிரயோகத்தை முதன்முதலில் அறிமுகப்படுத்திய பெருமை ஈழத்தின் மூத்த எழுத்தாளரான அமரர் எஸ். பொன்னுத்துரை அவர்களையே சாரும். 1989இல் இந்தக் கனடியான சொற்றொடரை அவர் மெல்பனில் நடந்த இலக்கிய விழாவில் முன்மொழிந்தார். இச் சொற்றொடர் தமிழிலக்கியப் பரப்பில் முன்னர் ஒருபோதும் பயிலப்படவில்லை என்பது இங்கு கவனத்துக்குரியது.

ஈழத்தமிழர்களின் புலம்பெயர்வு தனியே புகலிடம் கோரலுக்கு உரிய ஒன்றாக மட்டுமல்லாமல் புகலிடம் கோரலின் ஊடாக சுய அடையாளப் பேணுகையையும் வலியுறுத்துவதாக இருந்தது. பணிபுரிந்த நாடுகளுக்கு தூக்கி வீசப்பட்ட தமிழ்மக்கள் தமது இருப்புக்கான எத்தனிப்பை மொழியினூடும் இலக்கியத்தினூடும் சமயம் முதலிய பண்பாட்டு அம்சங்களோடும் ஏற்படுத்தலாம் என்று எண்ணத் தலைப்பட்டதன் விளைவாகவும் அவர்களது அனுபவத்தின் விசாலத்தைப் பதிவுசெய்வதற்கான முயற்சியாகவும் படைப்பிலக்கியத்தைக் கண்டடைந்தனர். தாம் வீசப்பட்ட கண்டங்களில் தமது வேரை மொழி முதலிய பண்பாட்டு அம்சங்களினூடாக ஸ்திரப்படுத்திக்கொள்ள முனைந்தனர்.

இவர்கள் தாம் சென்றடைந்த நாடுகளில் தமிழ் அடையாளத்துடன் வாழ்ந்து தமது அனுபவங்களையும் எண்ணங்களையும் படைப்புக்களாக வெளிக்கொணரத் தொடங்

கினர். அவர்களில் பலர் தமிழைத் தவிர வேறு எந்த மொழிகளும் தெரியாதவர்களாக இருந்தனர். அவர்களது படைப்பிலக்கியங்களில் ஈழத்தமிழ் மொழிப்பிரயோகங்களே மேலோங்கி நின்றன. ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றுப் பரப்பில் வேறெந்தக் காலத்திலும் இல்லாதவாறு பெருந்தொகையான இலக்கியப் படைப்பாளிகள் தோன்றியது இக் காலகட்டத்திலேதான். பெருந்தொகையான இலக்கியச் சிற்றேடுகள் தோன்றியதும் இக்கால கட்டத்திலேதான். இலக்கியப் படைப்பு முறைகளில் இலக்கண விதிமுறைகள் உடைக்கப்பட்டு உணர்வுகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கும் புதியவகை இலக்கியப் படைப்பு முறைகள் அறிமுகமாகின. எவ்வித சுயதணிக்கைகளுமின்றி சுதந்திரமாகப் புலம்பெயர் இலக்கியவாதிகள் தமது கருத்துக்களை வெளியிட்டனர். ஈழத்து நவீன தமிழ் இலக்கியத்தின் நீட்சியாக அவை அமைந்தன.

புலம்பெயர் படைப்புக்களில் பயண அவலங்கள், தாயக நினைவு, புலம்பெயர் வாழ்வின் அவலம், கலாசாரக் கலப்பு மற்றும் முரண்பாடு, அகதிநிலை, நிறவாதம், புதிய சூழல்சார் வெளிப்பாடுகள், பெண்களின் விழிப்புணர்வு மற்றும் விடுதலை, அனைத்துலக நோக்கு, அரசியல் விமர்சனம் முதலியவற்றைப் பிரதான உள்ளடக்கக் கூறுகளாக அமைந்தன.

இவை மட்டுமன்றி ஆற்றுகைக் கலைகள், குறும்படங்கள், முழுநீளப் படங்கள், வானொலிகள், தொலைக்காட்சிகள் முதலிய ஈழத்தமிழரின் முயற்சிகளையும் புலம்பெயர் தேசத்தில் அவதானிக்கமுடிந்தது.

புலம்பெயர்ந்த படைப்பாளிகளில் சிலர் புகலடைந்த நாடுகளின் மொழியை, பண்பாட்டை, வாழ்வியல் அம்சங்களை உள்வாங்கி மொழிபெயர்ப்பு முயற்சியிலும் ஈடுபட்டனர். இது தமிழ்நிலைப்பட்ட அனுபவம் வேற்றுமொழிக்கு கையளிக்கப்படுவதும் வேற்றுமொழிநிலைப்பட்ட அனுபவம் தமிழ்மொழிக்கு கையளிக்கப்படுவதுமான இலக்கிய நிலைப்பட்ட அனுபவப் பகிர்வாகும். இதனால் தமிழ்ப் படைப்புலகின் எல்லை புதிய தளங்களை நோக்கி விரிந்து செல்லக் கூடிய சாத்தியம் ஏற்பட்டது. தமிழகம், ஈழம் என்ற புவியியல் மற்றும் அனுபவ எல்லைகளைத் தாண்டிய சர்வதேசமயப்பட்ட தமிழ்ப்படைப்புலகப் பரிமாணத்தினை தமிழ் எட்டியது.

இவர்கள் அனைவரதும் பங்களிப்பும்

ஈழத்துப் புலம்பெயர் இலக்கியத்தில் வளம் சேர்த்தன.

புலம்பெயர்ந்த தமிழர்களின் இரண்டாம் மற்றும் மூன்றாம் தலைமுறையினர் படைப்புச் செயற்பாட்டில் ஈடுபடும்போது தாம் வாழும் நாட்டின் புவியியல் பண்பாட்டு அமைவுகளுக்கு ஏற்ப தமது அனுபவத்தை தமிழில் படைப்புக்களாக வெளியிட நேர்கையில் அத்தமிழ் இலக்கியப் படைப்புக்கள் குறித்த நாட்டின் பெயர்கொண்டு அழைக்கப்பட்டன. அதாவது கனடியத் தமிழ் இலக்கியம், ஜேர்மனியத் தமிழ் இலக்கியம், அவுஸ்திரேலியத் தமிழ் இலக்கியம் என்றவாறு அவை அமைந்தன.

ஈழத்துப் புலம்பெயர் சிறப்பிதழானது கவிதைகள், சிறுகதைகள், கட்டுரைகள், பத்திகள், ஓவியங்கள், ஓளிப்படங்கள், நேர்காணல்கள் என்பவற்றைக் கொண்டமைந்துள்ளது. புலம்பெயர் அனுபவத்தின் பன்முகத்தன்மையை உள்ளடக்கிய 125 கவிஞர்களின் கவிதைகள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு இத்தொகுப்பில் அடக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றுள் ஞானத்தில் ஏலவே வெளிவந்த 13 புலம்பெயர் கவிஞர்களின் கவிதைகளும் புலம்பெயர் வாழ்வனுபவம் மற்றும் கவித்துவச் சிறப்புக் காரணமாக இச்சிறப்பிதழில் மீள்பிரசுரமாகின.

தேர்ந்தெடுத்த 85 புலம்பெயர் சிறுகதைகள் இத்தொகுப்பில் இடம்பெற்றுள்ளன. ஒவ்வொரு கதையும் ஒவ்வொரு முகத்தைக் காட்டுவதாய், புலம்பெயர் வாழ்வின் ஒவ்வொரு அனுபவத்தைப் பகிர்வதாய் அமைந்துள்ளன. உள்ளடக்க மற்றும் உருவ அமைதிகளால் சிறந்து நிற்கும் கதைகளே வகைமாதிரிக்காக இத்தொகுப்பில் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டன. இக்கதைகளில் பல வரலாற்றைப் பதிவு செய்தலின் தேவைகருதி இங்கு மீள்பிரசுரம் செய்யப்பட்டன. இவற்றுள் ஞானத்தில் ஏலவே வெளிவந்த புலம்பெயர் படைப்பாளிகள் 26 பேரின் சிறுகதைகள் அவற்றின் முக்கியத்துவம் கருதி இச்சிறப்பிதழில் மீள்பிரசுரமாகின.

இந்த இதழில் இடம்பெறும் 50 கட்டுரைகளும் இச்சிறப்பிதழுக்காகவே எழுதப்பெற்றவை. புலம்பெயர் இலக்கியம், அதன் வரலாறு, புலம்பெயர் பண்பாட்டைப் பிரதிபலிக்கும் புனைகதைகள், கவிதைகள், ஆய்வுகள், திரைப்படங்கள் முதலியவை பற்றியவையாகக் கட்டுரைகள் அமைந்துள்ளன.

புலம்பெயர் தேசங்களில் நடைபெற்ற இலக்கிய முயற்சிகள் தொடர்பாக ஒவ்வொரு நாட்டினதும் இலக்கிய முயற்சிகள் பற்றிய கட்டுரைகளும் இத்தொகுப்பில் இடம்பெற்றுள்ளன.

மேலும் கலை இலக்கியம் சார்ந்த இருவரின் நேர் காணல்களும் ஓவிய/ஓளிப்படக் கலைஞர்களின் 22 படைப்புக்களும் இத்தொகுப்பில் அடங்கியுள்ளன.

‘ஞானம்’ சஞ்சிகையின் முதலாவது இதழிலிருந்தே தொடர்ச்சியாகப் போர் இலக்கியம், புலம்பெயர் இலக்கியம் சார்ந்த எழுத்துக்களுக்கு நாம் முன்னுரிமை கொடுத்து வந்தோம். இவ்விலக்கியங்கள் இருபதாம் நூற்றாண்டில் ஈழத்தமிழரால் தமிழிலக்கியத்துக்கு வழங்கப்பட்ட இலக்கிய வகைமைகள் ஆகும். ஈழத்திலிருந்து வெளிவருகின்ற இலக்கிய சஞ்சிகை என்ற நிலையில் இவற்றைத் தொகுப்பாக்கித் தமிழ் உலகிற்கு அளிக்கவேண்டிய தாரமீகக் கடமை எமக்கிருப்பதாக உணர்ந்தோம்.

ஒவ்வொரு காலகட்டத்திலும் எழுதப்படும் இலக்கியங்கள் தொகுக்கப்படல் வேண்டும். தொகுக்கப்படாத இலக்கியங்கள் கால வெள்ளத்தில் அழிந்துபோகும். Anthology எனப்படும் இத்தொகுப்புமுறை சங்க காலம் தொடக்கம் சமகாலம்வரை தமிழில் இருந்துவருவதை ஆதாரங்கள் காட்டி நிற்கின்றன. சங்ககாலத்து தொகைநூல்கள் தொடங்கி இற்றைக்கு நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் தொகுக்கப்பெற்ற பதினென்சித்தர் பாடல்கள்வரை இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளாக இடம்பெற்றுவரும் தொகுப்பு முயற்சிகளைத் தமிழிலே நாம் காணலாம்.

இத்தகைய பாரம்பரியத்திலே தொகுக்கப்பட்டதுதான் ‘ஈழத்துப் புலம்பெயர் இலக்கியம்’ என்னும் பாரிய தொகுப்பாகும்.

ஈழத்துப் புலம்பெயர் இலக்கியம் என்னும் இத்தொகுப்பிலே போர்தொடங்கிய காலப் புலம்பெயர்வின் பின்னர் வெளிவந்த இலக்கியங்களிலிருந்து வகைமாதிரியான படைப்புகள் இடம்பெற்றுள்ளன.

புலம்பெயர் சந்ததியினர் எதிர்காலத்தில் வேற்றுமொழிச் சூழலில் வாழ நேரிடுமெனினும் தமது மூதாதையரின் இலக்கிய வேர்களைத் தேடும்பொழுது அம்மூதாதையர்களின் இலக்கியச் சாட்சியமாக இத்தொகுதி காட்சியளிக்கும்.

ஈழத்தமிழன் தனது அடையாளத்தை மொழியிலும் இலக்கியத்திலும் பனியுறையும் நாடுகளில் தக்கவைத்தான் என்பதற்கான சான்றாக இத்தொகுதி நிலைபெறும்.

புலம்பெயர்ந்த தமிழர்கள் தஞ்சம்கோரி பாதுகாப்பாக இருந்தார்கள் என்ற சாதாரண சூத்திரத்திற்கு அப்பால், தொழில் செய்து பணம் சேர்த்தார்கள் என்ற வாய்ப்பாட்டுக்கு அப்பால், தமிழ்மொழிக்கும் தமிழினத்திற்கும் தமிழிலக்கியத்திற்கும் எத்தகைய பணி செய்தார்கள் என்பதை இத்தொகுதி பறைசாற்றி நிற்கும்.

இணையத்தில் தமிழும் இலக்கியமும் உலாவர புகலிடத்தமிழர்கள் ஆற்றிய பங்களிப்பை இத்தொகுதி கூறிநிற்கும்.

நவீன தமிழ் அரசியல் சமூகப் பண்பாட்டு முகத்தை உலகவெளியில் தெரிவிக்கும் முதலாவது பெருஞ்சிறப்பிதழாக வெளிவந்த இவ்விதழ் கவிதைதொடக்கம் கதைவரையும் கல்வி தொடக்கம் கலைவரையும் அரசியல் தொடக்கம் சமூகம்வரையுமான புலம்பெயர் தமிழர்களின் பன்முகக் கலாசாரத்தை, பிற கலாசாரங்களினூடான தமிழின் ஊடாட்டத்தைக் காட்டிநிற்கும். எதிர்காலத்தில் புலம்பெயர் நாடுகளில் ஈழத்தமிழர்களின் இனவரைபை வரையத் தொடங்குவோருக்கு இலக்கிய மூலாதாரங்களில் ஒன்றாக இச்சிறப்பிதழ் அமையும். எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக 'புலம்பெயர் இலக்கியம்' என்ற தமிழ் இலக்கிய வகைமையினை ஈழத்தமிழர் உருவாக்கினர் என்பதையும் உலகத் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றுக்கு ஈழத்தமிழர் இலக்கிய ஒளி பாய்ச்சினர் என்பதையும் இவ்விதழ் வலுவாகக் காட்டிநிற்கும்.

ஞானத்தின் நன்றிகள்

ஈழத்துப் போர் இலக்கியச் சிறப்பிதழின் அறிமுகவிழா லண்டனில் 24-08-2013 அன்று நடைபெற்றபோது, அவ்விழாவிலே விமர்சனம் செய்தவர்களில் ஒருவர் இளைய அப்துல்லாஹ். அவர் இலங்கையில் இருந்த காலத்திலும் லண்டன் சென்றபின்னரும் ஞானம் சஞ்சிகையில் சிறுகதைகள் கவிதைகள் எழுதியதோடு 'மற்றவை நேரில்' என்ற பத்தியைத் தொடராக எழுதியவர். லண்டன் தீபம் தொலைக்காட்சியில் பணிபுரிந்த ஊடக வியலாளர். இளைய அப்துல்லாஹ் தனது

விமர்சன உரையின் இறுதியில் ஈழத்துப் போர் இலக்கியச் சிறப்பிதழைப்போன்று, ஈழத்துப் புலம்பெயர் இலக்கியச் சிறப்பிதழையும் ஞானம் வெளிக்கொணரவேண்டும் என்ற கோரிக்கையை முன்வைத்தார்.

பிற்பட்ட காலத்தில் ஈழத்துப் புலம்பெயர் இலக்கியச் சிறப்பிதழை வெளியிடும் எண்ணத்தை நாம் வெளியிட்டபோது, கிழக்குப் பல்கலைக் கழகத்தைச் சேர்ந்த பேராசிரியர் செ. யோகராசா அவர்கள் மிக்க ஆர்வத்துடன் இந்த இதழுக்கான பல ஆக்கங்களைப் தேடிப் பெற்று எமக்கு அனுப்பிவைத்தார்.

ஈழத்தமிழ் புலம்பெயர் இலக்கியத்தை ஆய்வு செய்த கலாநிதி. சு. குணேஸ்வரன், இந்தச் சிறப்பிதழுக்கெனப் பலரிடமிருந்து படைப்புகளைப் பெற்றுத் தந்ததுடன் இதழின் தயாரிப்பின்போது உடனிருந்து ஆலோசனை வழங்கிப் பலவழிகளிலும் எமக்கு உதவி புரிந்தார்.

பேராதனைப் பல்கலைக் கழகத்தில் தமிழ்த்துறை விரிவுரையாளராகப் பணிபுரியும் கலாநிதி செல்லத்துரை சுதர்சன் இந்த இதழுக்கென தமது சக விரிவுரையாளர்களிடமிருந்தும் சிறப்புத்துறை மாணவர்களிடமிருந்தும் கட்டுரைகளைப் பெற்றுத் தந்ததோடு இதழாக்கத்தின்போது கூடவிருந்து சகல வழிகளிலும் எமக்கு உதவி ஆக்கமும் ஊக்கமும் தந்தவர்.

இந்தச் சிறப்பிதழுக்கென இலண்டனில் இருந்து திருவாளர்கள் பத்மநாப ஐயர், இளைய அப்துல்லாஹ், நூலகர் என். செல்வராஜா, வவுனியூர் இரா உதயணன், டென்மார்க் கிலிருந்து வி. ஜீவகுமாரன் ஆகியோரும் ஆக்கங்களைப் பெற்றுத்தந்து உதவினர்.

மேலும், இச்சிறப்பிதழில் சேர்த்துக் கொள்வதற்கென நாம் முன்னர் வெளிவந்த நூல்களிலிருந்தும், இலக்கியச் சஞ்சிகைகளிலிருந்தும், மாநாட்டு மலர்களிலிருந்தும், தொகுப்புக்களிலிருந்தும், இளைய இதழ்களிலிருந்தும் ஆக்கங்களைப் பெற்றோம். அவ் ஆக்கங்களை எவற்றிலிருந்து பெற்றோம் என்ற விபரங்களை இயலுமானவரை படைப்புகளின் இறுதியில் குறிப்பிட்டுச் சம்பந்தப்பட்டவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துள்ளோம்.

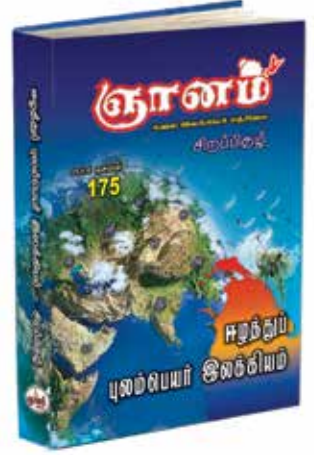

தங்களின் 'ஈழத்துப் புலம்பெயர் இலக்கியம்' என்ற மாபெரும் படைப்பு எங்களின் கைகளில் கிடைத்தது. பார்த்தவுடன் பிரமித்தோம். மகிழ்ச்சியடைந்தோம். இது ஒரு மிகப்பெரிய வேலைத்திட்டம். புதிய ஆக்கங்களுடன் எத்தனையோ எழுத்தாளர்களின் தொகுப்புகளை வாசித்து அதிலிருந்து சிறந்தவற்றை வடிகட்டி எடுத்து தொகுப்பாக்குதல் என்பது நீண்ட பயணங்களின் பெருமுயற்சி. தங்களின் இந்த முயற்சிக்கு காலமே நற்சான்றிதழை வழங்கும். இலக்கியம் என்பது காலத்தைப் பிரதிபலிப்பதாகும். இன்று நாம் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும் வாழ்க்கையின் பெரும் பகுதி இத்தொகுப்பில் பதிவாகி இருப்பதைப் பார்க்கும்போது தங்கள் இலக்கிய முயற்சியை நாம்

மனதாரப் பாராட்டுகின்றோம். வரலாறுகள், இலக்கியங்கள் அந்தந்தக் காலங்களில் பதிவாகவேண்டும். இப்படி இருந்திருக்கலாம் என்று ஊகிப்பதற்குப் பெயர் வரலாறல்ல; இப்படித்தான் இருந்தது என்று அறுதியிட்டுக் கூறவேண்டும். நாம் வாழும் கால இலக்கியங்கள் வருங்காலத்தில் உண்மைகளைப் பேசவேண்டும். இது எங்கள் கடமையும் கூட. வரலாறுகளை இன்றுநாம் தேடிக்கொண்டிருக்கிறோம்.

தங்களின் இந்த முயற்சி வரலாற்று முக்கியம் வாய்ந்த தொன்றாகும். தமிழ் இனத்தையும், தமிழ் இலக்கிய உலகத்தையும் பெருமைப்பட வைத்திருக்கிறது. தங்கள் எண்ணத்திற்கும் செயற்பாட்டிற்கும் இனியும் பூரண வெற்றிகிடைக்கும். இதற்கான வாழ்த்துக்களை எமது எழுத்தாளர்சங்கம் மீண்டும் மகிழ்ச்சியோடு தெரிவிக்கின்றது. எங்களைப் பொறுத்தமட்டில் இது எல்லாவற்றாலும் கனதியானது. தங்கள் முயற்சிக்கு உதவுமுகமாக எமது எழுத்தாளர் சங்கம் பத்துப் பிரதிகளை எழுத்தாளர் திரு. ஜீவகுமாரனிடம் இருந்து பெற்றுக்கொண்டது என்பதையும் மகிழ்ச்சியோடு தெரிவிக்கின்றோம்.

தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கம், ஷர்மன் - தலைவர் சீவராசா, செயலாளர் பொன்.புத்தச்சாமணர்
(ஞானம் -178 மார்ச் 2015)

•••

அன்பான டொக்டர்! எனக்கு முன்னால் ஈழத்துப் புலம்பெயர் இலக்கியம் - சிறப்பிதழ் இருக்கிறது. 2013 ஆகஸ்ட் 24ஆம் திகதி மாலை லண்டன் வெளியீட்டு விழாவில் பேசும் பொழுது நான் சொன்னேன். போர் இலக்கிய சிறப்பிதழ் போல புலம்பெயர் இலக்கிய சிறப்பிதழை கொண்டு வாருங்கள். அது உங்களால்தான் முடியும் என்று. அந்த வேர் இன்று பெரும் இலக்கிய விருட்சமாகி விரிந்து நிற்கிறது. ஞானத்தின் உழைப்பும் அர்ப்பணிப்பும் பிரமிக்க வைக்கிறது. லூட்டனுக்கு செல்வராஜா வீட்டுக்கு புலம்பெயர் இலக்கிய இதழ் வந்து விட்டது என்று கேள்விப்பட்டவுடன் போய் எடுக்கும் வரை பதறிக்கொண்டிருந்தேன். பெரும் பொக்கிசம். தமிழ் உள்ளவரை உங்கள் பெயர் வாழும். பெரும் பணிக்கு வாழ்த்துக்கள்.

- இளைய சிப்துல்லாஹ், இலண்டன்
(ஞானம் 179 ஏப்ரல் 2015)

•••

ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றில், 'ஈழத்துப் போர் இலக்கியம்', 'ஈழத்துப் புலம்பெயர் இலக்கியம்' என்ற இலக்கிய வகைமைகளை இந்த நூற்றாண்டில் இலக்கிய உலகிற்குக் கொண்டுவந்த பெருமை ஞானம் ஆசிரியர் டாக்டர் தி. ஞானசேகரனையே சாரும். இந்த இலக்கியப் பதிவு ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சியில் ஒரு பிரிவாக எதிர்காலத்தில் பேசப்படும் என்பதில் ஐயமில்லை. எதிர்காலச் சந்ததியினருக்காக, வாசகர்களுக்காக, இலக்கிய ஆய்வாளர்களுக்காக பல்கலைக்கழகங்களில் தேடலுக்காகத் தமது முழுமூச்சையும் செலவிட்டு முன்முயற்சியாக இந்த ஆவணப்பதிவை முன்வந்து செய்திருப்பதானது ஞானம் ஆசிரியரது தீர்க்கதரிசன எண்ணக்

கருவாகக் கொள்ளலாம். ஈழத்துப் புலம்பெயர் இலக்கியம் என்றால் என்ன? ஈழத்துப் போர் இலக்கியம் என்றால் என்ன? இரண்டுக்கும் உள்ள வேறுபாடுகள் என்ன? என்பதைப்பற்றி அவர் தனது நேர்காணலில் குறிப்பிட்டிருந்தார். ஞானம் 177ஆவது இதழில் இந்த நேர்காணல் இடம் பெற்றிருக்கிறது. ஞானம் தனது 175ஆவது இதழை ஈழத்துப் புலம்பெயர் இலக்கியம் என்ற வகைக்குள் உள்ளடக்கி 976 பக்கங்களில் கனதியான ஒரு சிறப்பிதழை வெளியிட்டு சாதனை படைத்திருக்கிறது. அதேபோன்று வடக்கு கிழக்கு உட்பட நாட்டில் இடம்பெற்ற போர் காரணமாக தமிழ் மக்களுக்கு ஏற்பட்ட அனுபவங்களை இலக்கியமாக்கி அதனை ஞானம் தனது 150ஆவது இதழை ஈழத்துப் போர் இலக்கியச் சிறப்பிதழாக வெளியிட்டுப் பெருமை சேர்த்தது. இவ்விரண்டு ஆவணக் கோவைகளும் ஈழத்து இலக்கியத்துக்குக் கிடைத்த இலக்கிய வகைமைகளாகும். கடந்த 22-02-2015 அன்று கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்க மண்டபத்தில் இந்த 'ஈழத்துப் புலம்பெயர் இலக்கியம்' வெளியீட்டு விழா நிகழ்வு இடம்பெற்றபோது, இந்த வெளியீட்டு வைபவத்தில் நான்கு தமிழ்ப் பேராசிரியர்கள் தமது கருத்துக்களைப் பதிவு செய்தனர். அறிஞர்கள், இலக்கியவாதிகள், பத்திரிகையாளர்கள், எழுத்தாளர்கள், படைப்பாளிகள் எனப்பலரும் யாழ்ப்பாணம், மட்டக்களப்பு, மலைநாடு, திருகோணமலை, கண்டி, உடப்பூர், மாவனல்லை, திக்வல்லை உட்பட நாட்டின் நாலாபுறம் இருந்தும் கொழும்புக்கு வந்து கலந்துகொண்டதை அவதானிக்க முடிந்தது. அந்த வகையில் ஞானம் சஞ்சிகைக்கு வாசகர்கள் மத்தியில் உள்ள அபிமானத்தையும் காணக்கூடியதாக இருந்தது. அந்த விழா சிறப்பாக நடைபெற்று மறக்கமுடியாத ஒரு விழாவாக அமைந்துவிட்டது

- **கலாபூஷணம் எம். எம். மன்கூர், மாவனல்லை**

(ஞானம் 179 ஏப்ரல் 2015)

“தேசியத்தினதும், பேரினவாதத்தினதும், சர்வதேசத்தினதும், அவற்றின் புதிய ஆயுதங்களினதும், யுத்திகளினதும், கொள்கைகளினதும் போராட்டக்களமாக மாறிய எமது தாயகத்தின் கெடுபிடிகளுக்கும், அடக்குமுறைகளுக்கும், பொருளாதார, வாழ்வாதாரத் தடைகளுக்கும், ஆட்கடத்தல்களுக்கும், போட்டுத்தள்ளுதல்களுக்கும், சகோதரப் படுகொலைகளுக்கும், சித்திரவதைகளுக்கும், பொறிவெடிகள், எறிகணைகள், கண்ணி வெடிகள், குண்டு வெடிப்புகள், விமானக்குண்டு வீச்சுகள், பல்கணைத் தாக்குதல்களுக்கும் தப்பிப்பிழைக்கத் தலைகால் தெரியாமல் தறிகெட்டு ஓடி உலகெல்லாம் சிதறுண்டிருக்கும் எமது ஈழத்தமிழர்களின் பாலைவனங்கள், சமுத்திரங்கள், பனித்திடர்கள், அடவிகள், நாமமே அறியாத தீவுகள், பெருந்தேசங்களுக்கூடான இடம் பெயர்வையும், சிறை வாழ்க்கையையும், முகாம் அனுபவங்களையும், இழப்புகளையும், இறப்புகளையும், அங்க ஊனங்களையும், பிரிவுகளையும், பேதங்களையும், காயங்களையும், எரிவுகளையும், தனிமையையும், தாபங்களையும், விரகங்களையும், விரக்திகளையும், உடல்களையும், உயிர்களையுமே ஆகுதியாக்கி எரிகின்ற வேள்வித்தீயில் எமது வெற்றிகளின், சாதனைகளின் உருவாக எழுந்த அக்கினிக்குஞ்சுதான் ஞானம் சஞ்சிகை இன்று தருகின்ற ஈழத்துப் புலம்பெயர் இலக்கியச் சிறப்பிதழ்..”

- **டொரன்டோ தமிழ்ச் சங்கத்தல் இடம்பெற்ற ஈழத்துப் புலம்பெயர் இலக்கியச் சிறப்பிதழ் அறமுதல் வழுவால்**

கவத்தய கலாநத இ. லம்போதரன் நகழ்த்தய தலைமையுரையல்.....

(ஞானம் 180 மே 2015)

'ஈழத்துப் போர் இலக்கியச் சிறப்பிதழ்' என்ற தமிழர்களின் போராட்ட வரலாற்று நூலை வெளியிட்டு வரலாற்றில் குடியேறிய தாங்கள், 'ஈழத்துப் புலம்பெயர் இலக்கியம்' என்ற நூலை வெளியீடு செய்துள்ளீர்கள். மிக்க மகிழ்ச்சி, எனது வாழ்த்துக்கள். தமிழர்களின் போராட்ட வரலாற்றைச் சிந்திப்பவர்கள் தங்களையும் நினைவு கூரக்கூடியதொரு உயர்ந்த ஸ்தானத்தைப் பதிவாக்கியுள்ளீர்கள். இது ஒரு சாதாரண முயற்சியல்ல. இது ஒரு இமாலய முயற்சி என்றே கூறவேண்டும். இம்முயற்சிக்குத் துணைநின்ற ஞானம் குடும்பத்தினருக்கு எனது பாராட்டுக்களும் வாழ்த்துக்களும் உரியதாகும்.

- **கே. ஜார். டெவீட்**

(ஞானம் 181 ஜூன் 2015)

வாசகர் பேசுகிறார்

257ஆம் இதழின் வாசகர் பேசுகிறார் பகுதியில் எழுத்தாளர் சி.யோகேஸ்வரி அவர்கள் பேச்சுத் தமிழ் இலக்கணத் தமிழ் ஆகியன தொடர்பான சில விடயங்களைப் பதிவிட்டுள்ளார். இவ்விடயம் பற்றிய எனது கருத்தையும் ஈண்டு பதிவு செய்வது பொருத்தமானது என நம்புகிறேன். இலக்கணப் பிழைகளுடன் தமிழ் எழுதப்பட்டால் இலக்கணம் சிதைந்து நாளடைவில் இலக்கணத் தமிழ் அழிந்து போய்விடும். அதன் பின்னர் பேச்சுத்தமிழும் தானாகவே அழிந்துபோகும். எனவே இலக்கணத் தமிழைப் பாதுகாப்பதற்கு நாம் உடனடியாகச் சில நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டியுள்ளது. எழுத்தாளர்கள் புத்தகங்களிலோ பத்திரிகைகளிலோ சஞ்சிகைகளிலோ கட்டுரைகளை எழுதும்போது தூய இலக்கணத் தமிழில் எழுதுவதை உறுதி செய்துகொள்ள வேண்டும். பத்திரிகை அல்லது சஞ்சிகையின் ஆசிரியரும் இவ்விடயத்தை இறுக்கமாகக் கண்காணிப்பது நன்று.

முகநூலிற் தமிழில் பதிவுகளை இடுவோர் இலக்கணப் பிழையும் எழுத்துப் பிழையும்விடாமல் பதிவுகளை மேற்கொள்வது வரவேற்கத்தக்கது. சிலர் முகநூல்தானே என்று அலட்சியப்படுத்தித் தப்பும் தவறுமாகப் பதிவுகளை இடுகின்றனர். இது தவறு. பேச்சாளர் சிலர் மேடையிற் பேச்சுத் தமிழிற் பேச்சுகளை நிகழ்த்துகிறார்கள். அவ்வாறின்றி மேடைப் பேச்சுகளை இலக்கணத் தமிழில் மேற்கொள்வது சாலச் சிறந்தது. களப்பிரர் தமிழகத்திற் காலான்றிய காலத்தில் தமிழ் மொழிக்குள் வடமொழி ஊடுருவல் மோசமான முறையில் நடைபெற்றது. வடமொழிச் சொற்கள் தமிழ் மொழியிற் பாவனைக்கு வந்தன. இன்று ஒரு குறிப்பிட்ட சொல் வடமொழிச் சொல்லா தமிழ்ச் சொல்லா என்று பிரித்தறிய முடியாமற் பலர் சிரமப்படுகின்றனர். கம்மி, ஜாஸ்தி, சமுர்த்தி, பீரோ, ஆபீஸ், ஆபீசர், புட்டுவம், ச.தொ.ச போன்ற பிற மொழிச் சொற்களை ஏற்றுத் தமிழ்மொழி போலப் பாவிக்கும் செயற்பாடு தவறானதாகும். தமிழுக்குள் ஊடுருவல் செய்து சேர நாட்டில் நடந்தது போலத் தமிழை அழித்துவிடலாமென்று சிலர் கனவு காண்கிறார்கள். புலம்பெயர்ந்த தமிழர்களும் அவர்களின் வாரிசுகளும் ஐரோப்பிய மொழிகளைக் கற்று அம் மொழிகளிற் பாண்டித்தியம் பெற்றுள்ளதால் அம்மொழிகளிலுள்ள வளங்களை மொழி பெயர்த்துத் தமிழுக்குக் கொண்டு வந்து தமிழைச் சர்வதேச மொழியாக மாற்றுவதற்கு நடவடிக்கை எடுத்தால் நல்லது. தமிழைப் பாதுகாத்து வளர்க்கும் வேலையை உலகத் தமிழர்கள் எல்லோரும் இணைந்துதான் மேற்கொள்ள வேண்டும். அவர் செய்யட்டும் இவர் செய்யட்டும் என்று கருதி ஒரு சிலர் விலகியோட முயற்சிப்பது சரியா என்று சிந்திக்கவேண்டும்.

— கலைமாமணி கா. தவபாலன்

தரமான இலக்கிய ஞானம் நிரம்பிய சஞ்சிகை எங்கள் ஞானம். காலம் குதூகலிக்கும் மொழிவளமும் ஞாலம் சிறக்கும் வண்ணம் வெளிவரும் கவிதை கட்டுரை சிறுகதைகளும் தமிழ் பேசும் உலகத்தாரால் போற்றி வரவேற்கப்படுபவை. அறிவும் ஆற்றலும் நிரம்பச் செயல்வழிக்குத் தூண்டும் எழுத்தாளர்களின் ஆக்கங்களை ஏந்திப் பயணித்து வரும் ஞானம். இம்மாதம் இலக்கிய உள்ளங்களைத் தொடும் உரிமையோடு 257ஆவது இதழை வெளிக் கொணர்ந்துள்ளது. பெருமையுடன் பீடு நடைபோடும் சாகித்திய ரத்னா கே.எஸ்.சிவகுமாரன் அவர்களைக் கௌரவிக்கும் அட்டை எம்மை மகிழ்விக்கிறது. கொரோனா தொற்றுச் சூழலிலே நோய் பரவாது தடுக்கும் விவேகத்தோடு தன் பணிமறவாது ஆசிரியர் பக்கம் தந்த கருத்துகள் மனங்கொள்ளத் தக்கனவாகும். வழமைபோலன்றி மேலும் புது மெருகுடன் கவிதைகளும் சிறுகதைகளும் தரமிக்க தமிழிலே தரப்பட்டுள்ளன. பாட்டுத் தமிழ் தந்த பாரதியின் தமிழை ஆய்ந்து சுவைபடக் கட்டுரை தந்தவர் கவிஞர் காசி ஆனந்தன் அவர்கள் பாராட்டுக்கள். கட்டுரை கடுகெனினும் காரம் பெரிது. அருமையான ஆக்கம். ஒவ்வொரு ஆக்கமும் காலத்தின் கண்ணாடியாகி எம்மையும் அதற்குள்ளே தேட வைக்கிறது. மொத்தத்தில் ஞானம் செழிக்கும் வடிவம் சுடர்கிறது. வாழ்த்துகள்.

— ரெடுநீய் செ.மகேஷ்

படப்பிலக்கியமும் பேச்சுவழக்கும்

கதைகளில் பேச்சுத் தமிழுக்கு இடம் உண்டா இல்லையா என்பது பலரையும் சிந்திக்க வைக்கும் வினா. கவிதை குறித்த ஆழமான தேடல் இக் கட்டுரையாளருக்கு இல்லை எனினும் சில்லையூர் செல்வராசன் போன்ற சிலர் பேச்சோசையைக் கலந்து செய்த பரிசோதனை முயற்சிகள் அவரது நினைவிலுண்டு.

ஆதி மனிதன் விலங்குபோல் வாழ்ந்தவன். அவனிடம் தொடர்பாடலுக்குத் தேவையான மொழி இருந்ததில்லை. கால ஓட்டத்தில் மொழியின் பயன்பாடு அவனுக்குக் கைகொடுத்தது. எனினும் மிக நீண்ட கால இடைவெளியின் பின்னரே அவன் எழுத்தின் பயன்பாட்டை அறிந்துகொண்டான்.

மொழியியலாளரைப் பொறுத்தவரை பேச்சுவழக்குக்கும் எழுத்துவழக்குக்கும் இடையே அந்தஸ்தில் வேறுபாடில்லை. எனினும் மொழியைச் செம்மைப்படுத்துதற்காக இலக்கணம் பிறந்தது.

படைப்பிலக்கியத்துள் பேச்சுத்தமிழ் ஊடுருவுவதைப் பொறுக்க முடியாத பண்டிதர்கள் பேச்சுவழக்கை இழிசனர் இலக்கியம் எனப் புறந்தள்ளிய காலம் மலையேறிவிட்டது.

எழுத்து வழக்குக்கும் (formal language) பேச்சுவழக்குக்கும் (informal language) எல்லா மொழிகளிலும் வரையறைகள் வகுக்கப்பட்டன. எனினும் இரு வழக்குகளும் படைப்பிலக்கியத்துள் ஒருசேரத் தேவைப்படுவதை மொழிகள் அங்கீகரித்தன. உலகளாவிய ரீதியில் பல தலைசிறந்த படைப்புகள் இரு வழக்குகளையும் ஒரு சேரப் பயன்படுத்தி வெற்றி ஈட்டியதை நாம் கண்டிருக்கிறோம்.

கட்டுரைகளுக்கும் மேடைப்பேச்சுக்கும் உகந்தது சுத்தத் தமிழ். கல்வி அறிவு இரு வழக்குகளையும் தேவைகருதி வெவ்வேறாகப் பிரித்துக் கையாளும் ஆற்றலை விருத்திசெய்கிறது. நாள் முழுவதும் பேச்சுவழக்கைக் கையாளும் ஒருவர் திடீரென மேடையேறும் சூழ்நிலை வரும்போது எவ்வித சிரமமும் இன்றிச் சுத்தத் தமிழைக் கையாள முடிகிறது. ஆசிரியர் வகுப்பறைக்குள் நுழைந்ததுமே பேச்சுத்தமிழை மறக்கிறார். மாணவர்கள் வீட்டிலும் வகுப்பறையில் தோழரோடும் பேச்சுவழக்கைக் கையாண்டாலும் கட்டுரை என வரும்போது எழுத்துநடைக்கு மாறுகின்றனர். தமிழில் உரையாடுகையில் ஆங்கிலத்துக்கு மாறுவது உட்பட இத்தகைய செயற்பாடுகளை மொழியியலாளர் code switching என்பர்.

ஆகவே மாணவர்கள் பலமணிநேரம் பேச்சு முறையை பாவித்து சிறிது நேரம் படைப்பிலக்கியத்தில் தரிசிக்கிறபோது அவர்களது மொழியாற்றல் பாதிக்கப்படும் எனக் கூறுவது அர்த்தமற்றதாகத் தோன்றுகிறது. வெவ்வேறு பிரதேசங்களைச் சேர்ந்த பேச்சுவழக்குக்கு (dialect) அவர்கள் முகங்கொடுக்கும்போது ஓரளவு குழப்பம் ஏற்படலாம் எனினும் அதனால் அவர்களது மொழித் திறன் எள்ளளவும் பாதிக்கப்படாது என்பதே உண்மை. புனைகதைகளில் வரும் பாத்திரங்கள் உரையாடலில் இலக்கணத் தமிழைப் பயன்படுத்துவது நடைமுறை வாழ்க்கைக்கு முரணானதாகவே இருக்கும். ஆகவே படைப்பிலக்கியத்தில் உரிய இடங்களில் பேச்சுத் தமிழே வேண்டற்பாலது என்பது இக் கட்டுரையாளரின் கொள்கை.

— **வெ.தல்லைநாதன், தருணாமலை**

ஞானம் 257 இதழ் கிடைத்து மகிழ்சி. பக்கங்கள் குறைந்தன. எனினும் கனதி குறைய வில்லை. ஆசிரியர் பக்கத்தில் இருந்து அனைத்தும் திருப்தி தந்தன.

மதிப்பிற்குரிய சிவகுமாரன் அவர்கள் 'சாகித்திய ரத்னா' பெருமை பெற்றிருக்கிறது.

அன்புக்கும் நட்புக்கும் இனிய தேசியத்தின் உணர்ச்சிக் கவிஞரைக்கண்டு பேராநந்தம்.

'பரத நாட்டிய மரபில் பாணி' ஒரு நல்ல விருந்து. மனம் திருப்தி, நன்றிகள். எழுபது ஆண்டுகள் கடந்தும் தன் அபிநயத்தால் அற்புதம் செய்த அம்மா பாலசரஸ்வதி தேவி பற்றிய குறிப்புகள் இல்லை. ஹேமமாலினியின் குருவான அடையாறு லட்சுமணன் பற்றிய தகவல்கள் தரப்பட வில்லை. எவரும் முயற்சிக்காத ஊர்த்துவ தாண்டவத்தை நம்முன் முயற்சித்த சுவர்ணமுகி காணப்படவில்லை. குச்சப் புடியை பரதத்துடன் இணைத்த வேம்படி சின்ன சத்தியம் வரவில்லை. என்றாலும் நன்றுதான். ஞானம் சஞ்சிகைக் காலம் மீண்டும் சூடுபறக்கிறது.

— **மா. குலமணி, நயினாத்தீவு**